

Hallintovaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle kirkkolaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle kirkkolaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi (HE 108/2022 vp): Asia on saapunut hallintovaliokuntaan mietinnön antamista varten. Asia on lisäksi lähetetty perustuslakivaliokuntaan lausunnon antamista varten.

Lausunto

Asiasta on annettu seuraava lausunto:

- perustuslakivaliokunta PeVL 104/2022 vp

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- hallitusneuvos Hanna Kiiskinen, opetus- ja kulttuuriministeriö
- lainsäädäntöneuvos Heini Färkkilä, oikeusministeriö
- kirkkoneuvos Pirjo Pihlaja, Kirkkohallitus
- eläkerahaston johtaja Juha Tuohimäki, Kirkon eläkerahasto
- työmarkkinajohtaja Anna Kaarina Piepponen, Kirkon työmarkkinalaitos
- apulaistietosuojavaltuutettu Heljä-Tuulia Pihamaa, Tietosuojavaltuutetun toimisto
- toiminnanjohtaja Jussi Junni, AKI-liitot ry
- neuvottelupäällikkö Anne Mikkola, Julkisalan koulutettujen neuvottelujärjestö JUKO ry
- työmarkkinalakimies Viivi Vidgren, Kirkon alan unioni ry
- toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
- professori Olli Mäenpää

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- valtiovarainministeriö
- korkein hallinto-oikeus
- Digi- ja väestötietovirasto
- Museovirasto
- Sosiaali- ja terveystieteiden lupa- ja valvontavirasto (Valvira)
- Ahvenanmaan maakunnan hallitus
- Keva

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Valiokunta on saanut ilmoituksen, ei lausuttavaa:

- Finanssivalvonta

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi Suomen evankelis-luterilaiselle kirkolle uusi kirkkolaki, joka korvaisi nykyisen vuodelta 1993 olevan kirkkolain. Samalla ehdotetaan säädettäväksi uudet lait evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta, evankelis-luterilaisen kirkon työmarkkinalaitoksesta ja evankelis-luterilaisen kirkon eläkerahastosta. Lisäksi ehdotetaan muutettavaksi tuomioistuimen velvollisuudesta ilmoittaa eräistä ratkaisuksistaan annettua lakia. Esitys korvaisi aikaisemman hallituksen esityksen kirkkolaiksi (19/2019 vp) sekä sitä täydentävän hallituksen esityksen (93/2019 vp).

Esitys on kirkkoa koskevan lainsäädännön kokonaiskodifointi. Ehdotetussa kirkkolaissa säädettäisiin perustuslain mukaisesti kirkon järjestysmuodosta ja hallinnosta. Esityksen tavoitteena on rakenteellisesti nykyistä johdonmukaisempi ja käyttäjän kannalta selkeämpi kirkkolaki, jossa otetaan huomioon perustuslain, muun lainsäädännön ja kirkollishallinnon omien kehittämistarpeiden edellyttämät muutostarpeet. Esitykseen ei sisälly kirkon ja valtion välisiä suhteita koskevia muutoksia.

Kirkkolakia koskevaan ehdotukseen sisältyy joitakin sisällöllisiä muutosehdotuksia. Seurakuntajaon muutosta koskevia säännöksiä tarkistettaisiin ja lakiin lisättäisiin seurakunnan jäsenten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia koskeva säännös. Esityksessä ehdotetaan, että kirkon hallinnossa luovuttaisiin kokonaisvaltaisesti alustusmenettelyistä. Tavoitteena on keventää kirkon hallintoa sekä selkeyttää eri viranomaisten rooleja ja toimivallan rajoja. Esityksessä korostetaan seurakuntien itsenäisyyttä ja toiminnanvapautta. Seurakuntatasolla tehtävistä päätöksistä vastaisivat jatkossa seurakunnat itse.

Esityksessä ehdotetaan, että seurakuntayhtymän perustamista koskeva hallinnollinen menettely rinnastuisi jatkossa seurakuntajaon muutosta koskevaan menettelyyn. Kirkon viranomaisten päätöksentekomenettelyä kehitettäisiin siten, että säännökset mahdollistaisivat sähköisen päätöksentekomenettelyn. Lisäksi ehdotetaan kirkonkirjojen pitoa muutettavaksi siten, että jatkossa kirkonkirjojen rekisterinpitäjinä toimisivat seurakuntien muodostamat yhteiset keskusrekisterit. Keskusrekisterit huolehtisivat muissa laeissa säädetyistä kirkollisiin väestökirjoihin liittyvistä viranomaistehtävistä. Kirkon yhteisen jäsenrekisterin osalta kirkkohallitus toimisi aiempaa selkeämmin EU:n yleisen tietosuojasetuksen mukaisena yhteisrekisterinpitäjänä keskusrekisterien rinnalla.

Kirkolliskokous on hyväksynyt uuden kirkkojärjestyksen, jonka on tarkoitus tulla voimaan samanaikaisesti nyt ehdotettavan kirkkolain kanssa. Kirkkojärjestyksessä olisivat kirkon toimintaa sekä kirkon tunnustusta, tehtävää, järjestysmuotoa ja hallintoa koskevat tarkemmat ja kirkon sisäiseen lainsäädäntövaltaan kuuluvat säännökset.

Esityksessä ehdotetaan uutta lakia evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta. Lakiin siirrettäisiin pääsääntöisesti nykyiset kirkkolaissa olevat säännökset viranhaltijan oikeusaseman perus-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

teista. Osa säännöksistä koski myös kirkon työsopimussuhteista työntekijää. Kirkkolaissa säilyisivät kirkon toimielinten keskinäisten toimivaltasuhteiden ja kirkon sisäisen autonomian kanalta keskeiset lailla säädettävät säännökset. Lisäksi ehdotetaan tuomioistuimen velvollisuudesta ilmoittaa eräistä ratkaisuksistaan annettua lakia muutettavaksi siten, että tuomioistuimen ilmoitusvelvollisuus koski myös tuomioita, joissa epäiltynä on ollut kirkon viranhaltija tai pappi.

Esityksessä ehdotetaan, että voimassa olevan kirkkolain evankelis-luterilaisen kirkon työmarkkinalaitosta koskevat säännökset eriytettäisiin uuteen evankelis-luterilaisen kirkon työmarkkinalaitoksesta annettavaan lakiin. Kirkon työmarkkinalaitos toimii kirkkohallituksen yhteydessä seurakuntien, seurakuntayhtymien, tuomiokapitulien ja kirkkohallituksen edunvalvojana työmarkkina-asioissa.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi laki kirkon eläkerahastosta. Uuteen lakiin yhdistettäisiin tällä hetkellä kirkkolaissa, kirkkojärjestyksessä ja evankelis-luterilaisen kirkon eläketurvan rahoituksesta annetussa laissa olevat kirkon eläkerahastoa koskevat säännökset. Uutena sääntelynä lakiin lisättäisiin säännökset omistajaohjauksen periaatteista, velvollisuudesta pitää luottamustehtäviä koskevaa luetteloa, eturistiriitoja koskevista toimintaperiaatteista sekä johdon ja sen lähipiiriin kuuluvien liiketoimista. Lakiin lisättäisiin myös säännökset kirkon eläkerahaston sisäpiiristä sekä sisäpiiriin kuuluvien henkilöiden arvopaperiomistuksia koskevasta julkisesta rekisteristä ja sen ylläpidosta.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2023.

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Kirkkolain kokonaiskodifointi

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi Suomen evankelis-luterilaiselle kirkolle uusi kirkkolaki (jäljempänä kirkkolakiehdotus). Samalla ehdotetaan säädettäväksi eräät siihen läheisessä yhteydessä olevat uudet lait ja ehdotetaan muutettavaksi tuomioistuimen velvollisuudesta ilmoittaa eräistä ratkaisuksistaan annettua lakia.

Nykyinen kirkkolaki (1054/1993) on tullut voimaan 1.1.1994. Sitä säädettäessä toteutettiin pitkään valmisteltu jako eduskunnan säätämään kirkkolakiin sekä kirkon itsensä säätämiin kirkkojärjestykseen (1055/1993) ja kirkon vaalijärjestykseen (416/2014). Kirkkolakiin ja sen kanssa samanaikaisesti voimaan tulleeseen kirkkojärjestykseen on sittemmin tehty lukuisia muutoksia.

Tarve voimassa olevan kirkkolain uudistamiseen on käynyt ilmeiseksi perustuslakiuudistuksen sekä toimintaympäristön muutosten myötä 2000-luvun alkupuolella. Kirkkolainsäädännön kodifointiin tähtäävä työ on aloitettu vuonna 2005. Tuolloin ja valmistelun myöhemmässäkin vaiheessa meneillään olleet isohkot osittaisuudistukset johtivat kuitenkin siihen, että kirkolliskokous päätti ehdotuksesta uudeksi kirkkolaiksi toukokuussa 2018. Ehdotus annettiin eduskunnalle hallituksen esityksenä HE 19/2019 vp, jota täydennettiin täydentävällä hallituksen esityksellä HE 93/2019 vp.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Nyt käsiteltävänä oleva esitys kirkkolaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi korvaa edellä mainitut hallituksen esitykset. Uuden kirkkolakiehdotuksen valmistelussa on pyritty ottamaan huomioon perustuslakivaliokunnan aiemmasta esityksestä antamaan lausuntoon (PeVL 4/2020 vp — HE 19/2019 vp, HE 93/2019 vp) sisältyvät valtiosääntöoikeudelliset huomautukset sekä muut eduskuntakäsittelyn aikana esiin nostetut muutostarpeet.

Hallintovaliokunta toteaa, että esityksessä on kyse mittavimmasta kirkkoa koskevasta lakiuudistuksesta sitten nykyisen kirkkolain säätämisen. Yhteensä noin sata pykälää siirretään kirkkolaista erillislakeihin ja kirkkojärjestykseen, ja kirkkolakiehdotukseen on otettu pääosin vain säännöksiä, jotka koskevat kirkon järjestysmuotoa ja hallintoa. Esitys ei muuta kirkon ja valtion välistä suhdetta.

Kirkkolakiehdotus sisältää säännökset kirkon ja sen seurakuntien päätöksenteko-organisaatiosta ja toimivallan perusteista sekä kirkon ja valtion suhdetta, kirkkolain säätämistä ja lainsäädäntövalan delegointia koskevat säännökset. Myös oikeusturvaa ja hallintomenettelyjä koskevat säännökset ovat ehdotetussa kirkkolaissa. Kirkon tunnustuksesta ehdotetaan säädettäväksi edelleen kirkkolaissa, mutta tarkemmat tunnustuksen sisällön määrittävät säännökset on tarkoitus antaa kirkkojärjestyksessä.

Kirkkolakiehdotuksessa ehdotetaan muutamia uudistuksia verrattuna vuoden 2019 esitykseen. Kirkkolain säätämistä koskevaa säännöstä joustavoitetaan jonkin verran. Ehdotuksen mukaan valtioneuvosto tai eduskunta voi kirkkolakia koskevaa lakiehdotusta käsitellessään oikaista sellaisen lainsäädäntötekniikan virheen, joka ei vaikuta lakiehdotuksen sisältöön. Yleisen hallinnollisen kehityksen mukaisesti ja kirkon hallinnon keventämiseksi ehdotetaan kirkon hallintoon kuuluvien alustusmenettelyjen purkamista, mikä korostaa seurakuntien asemaa. Pääsääntöisesti alustusmenettelyjen tilalle ei ehdoteta uutta hallinnollista menettelyä, poikkeuksena uusi kirkkollisia rakennuksia koskeva lupamenettely, jonka tavoitteena on turvata kirkollinen rakennussuojelu. Seurakuntarakenteiden muutoksia koskevaa sääntelyä selkeytetään ja menettelyprosesseja yhtenäistetään. Lisäksi henkilötietojen suojaa koskevaa sääntelyä tarkennetaan.

Kirkkolaista ehdotetaan pääosin poistettavaksi kirkon viranhaltijoita koskeva sääntely. Kirkon viranhaltijoista ehdotetaan säädettäväksi uudessa evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annettavassa laissa, joka on pitkälti yhtenevä kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetun lain kanssa. Sääntelyn yhdenmukaisuuden tavoitteena on helpottaa säännösten tulkintaa ja soveltamista. Kirkkolaissa säädettäisiin kuitenkin edelleen kirkon erityisistä hengellisistä viroista, kuten pappisvirasta ja lehtorin virasta, sekä eräistä virka- ja työsopimussuhteita koskevista säännöksistä, esimerkiksi kelpoisuusvaatimuksista, joita voidaan kirkon palvelussuhteissa edellyttää.

Kirkon työmarkkinalaitoksesta ehdotetaan säädettäväksi oma laki, joka vastaa pitkälti kirkon keskushallintouudistuksen yhteydessä vuonna 2015 kumottua kirkon työmarkkinalaitoksesta annettua lakia (827/2005). Sääntelyn eriyttäminen uudestaan omaksi säädökseksi korostaa työmarkkinalaitoksen erillisyyttä kirkon keskushallinnosta ja sen riippumatonta päätöstoimivaltaa työmarkkinalaitoksen tehtäviä koskevissa asioissa.

Lisäksi kirkon eläkerahastoa koskevat kirkkolain ja voimassa olevan kirkkojärjestyksen säännökset sekä evankelis-luterilaisen kirkon eläketurvan rahoituksesta annetun lain (68/2016) säännök-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

set ehdotetaan koottavaksi uuteen lakiin kirkon eläkerahastosta. Säännöksiä on osittain yhtenäistetty Kevaa ja Valtion eläkerahastoa koskevan sääntelyn kanssa. Ehdotus sisältää myös uutta sääntelyä muun muassa omistajaohjauksen periaatteista, eturistiriitoja koskevasta toimintaperiaatteesta sekä sisäpiirisäännöksistä, millä pyritään lisäämään eläkerahaston hallinnon läpinäkyvyyttä.

Perustuslakivaliokunnan mielestä esityksessä on otettu asianmukaisesti huomioon lausunnossa PeVL 4/2020 vp esitetyt säätämisyjärjestykseen vaikuttavat huomautukset. Lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä. Perustuslakivaliokunta kiinnittää lausunnonsaankin kuitenkin edelleen erityistä huomiota kirkon tunnustusta koskevaan säännösehdoitukseen sekä kirkkolain erityiseen säätämisyjärjestykseen.

Kirkon tunnustuksesta ja tehtävästä säätäminen

Kirkkolakiehdotuksen 2 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi kirkon tunnustuksesta ja tehtävästä. Perustuslakivaliokunta on arvioinut vastaavaa säännöstä aiemmasta esityksestä antamassaan lausunnossa (PeVL 4/2020 vp, s. 5—6). Valiokunnan mukaan selvästi tunnustuksellinen sääntely ei kovin hyvin sovellu eduskunnan säätämään lakiin, mutta voi olla tärkeää kirkon uskonnollisen identiteetin kannalta. Valiokunnan mukaan kirkon tunnustuksessa ei ole kyse perustuslain 76 §:ssä tarkoitettusta kirkon järjestysmuodosta ja hallinnosta.

Perustuslakivaliokunta piti tuolloin ehdotusta lisäksi merkityksellisenä perustuslain 11 §:ssä turvatun uskonnonvapauden kannalta. Valiokunta viittasi siihen, että perusoikeussäännöksen 2 momentissa luetellaan uskonnon- ja omantunnonvapauden tärkeimmät ilmenemismuodot eli oikeus tunnustaa ja harjoittaa uskontoa, oikeus ilmaista vakaumus, uskonnollinen järjestäytymisvapaus sekä niin sanottu negatiivinen uskonnonvapaus eli oikeus olla kuulumatta uskonnolliseen yhdyskuntaan (ks. HE 309/1993 vp, s. 55/II). Uskonnolliseen yhdistymisvapauteen sisältyy perustuslakivaliokunnan mukaan myös uskonnollisen yhdyskunnan tietynasteinen sisäinen autonomia (PeVL 57/2001 vp, s. 2/I), johon voidaan katsoa sisältyvän myös oikeus päättää uskonnollisen tunnustuksen sisällöstä. Valiokunta ei siten pitänyt ongelmattomana sitä, että kirkkolain sääntelyn myötä kirkon tunnustus voisi olla riippuvainen lainsäätäjän poliittisesta tahdosta esimerkiksi tilanteessa, jossa kirkko haluaa muuttaa tunnustuksen sisältöä, mutta lainsäätäjä ei tällaista muutosta tee. Kirkon tunnustusta koskeva sääntely olisi tämän ja perustuslain 76 §:n sanamuodon vuoksi ollut valiokunnan mukaan perustellumpaa sisällyttää kirkkolain sijasta kirkkojärjestykseen. Tunnustussäännöksestä sanottu ei kuitenkaan vaikuttanut tuolloisen kirkkolakiehdotuksen käsittelyjärjestykseen.

Nyt arvioitavassa esityksessä kirkon tunnustuksesta säätämistä pyritään perustelemaan laveammin. Perustuslakivaliokunta ei kuitenkaan pidä esitettyjä perusteluita täysin riittävinä. Valiokunta muistuttaa, että sen valtiosääntöisestä perustuslain 74 §:ssä säädetyistä tehtävistä johtuen valiokunnan säätämisyjärjestykseen vaikuttamattomatkin kannanotot ovat luonteeltaan valtiosääntöoikeudellisia kannanottoja perustuslain tulkinnasta (ks. myös PeVL 93/2022 vp, kappale 18). Valiokunta toistaa arvionsa, jonka mukaan kirkon tunnustuksessa ei ole kyse perustuslain 76 §:ssä tarkoitettusta kirkon järjestysmuodosta ja hallinnosta. Perustuslakivaliokunnan mielestä tunnustuspykälän sisällyttäminen kirkkolakiehdotukseen ei kuitenkaan vaikuta nyt arvioitavakaan kirkkolakiehdotuksen käsittelyjärjestykseen.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Kirkkolain erityinen säätämisyjärjestys

Perustuslakivaliokunta on arvioinut edellistä kirkkolakiehdotusta koskevassa lausunnossa laajasti kirkkolain erityistä säätämisyjärjestystä koskevaa sääntelyä perustuslaissa ja kirkkolaissa sekä kirkkolakia perustuslain 76 §:ssä koskevan sääntelyvarauksen alaa (PeVL 4/2020 vp, s. 2-6).

Perustuslain 76 §:n 1 momentin mukaan kirkkolaissa säädetään evankelis-luterilaisen kirkon järjestysmuodosta ja hallinnosta. Pykälän 2 momentin mukaan kirkkolain säätämisyjärjestyksestä ja kirkkolakia koskevasta aloiteoikeudesta on voimassa, mitä niistä mainitussa laissa erikseen säädetään. Voimassa olevan kirkkolain 2 luvun 2 §:n 1 momentin mukaan kirkolla on yksinoikeus ehdottaa kirkkolakia kaikesta, mikä koskee ainoastaan kirkon omia asioita, sekä kirkkolain muuttamista ja kumoamista.

Perustuslain kirkkolakia koskevasta erityisestä lainsäätämisyjärjestyksestä ei seuraa, että kirkkolakiin olisi mahdollista sisällyttää erityisen lainsäätämisyjärjestyksen nojalla poikkeuksia perustuslaista tai Suomea velvoittavista kansainvälisistä ihmisoikeussopimuksista (PeVL 4/2020 vp, s. 6).

Perustuslakivaliokunta kiinnitti aikaisempaa kirkkolakiehdotusta arvioidessaan erityistä huomiota eduskunnan lainsäädäntövallan poikkeukselliseen rajoittuneisuuteen kirkkolain alaan kuuluvissa asioissa. Ilman nimenomaista valtuutusta eduskunnan ainoina vaihtoehtoina on kirkkolakiehdotuksen hyväksyminen sellaisenaan tai lakiehdotuksen hylkääminen (ks. PeVL 20/1993 vp, s. 2). Toisaalta kirkkolain erityinen säätämisyjärjestys heijastuu muuhun lainsäädäntöön; lainsäädäntöön ei ole pidetty mahdollisena sisällyttää kirkkolain kanssa ristiriidassa olevia säännöksiä (ks. PeVL 1/1982 vp ja PeVL 30/1996 vp).

Perustuslakivaliokunnan tuolloisen arvion (PeVL 4/2020 vp, s. 4) mukaan kirkkolain erityinen säätämisyjärjestys rajoittaa merkittävästi eduskunnan lainsäädäntövaltaa kirkkolain alaan kuuluvissa asioissa ja on tässä suhteessa valtiosääntöoikeudellisessa järjestelmässämme hyvin poikkeuksellinen, eikä se ole valtiosääntöisesti ongelmaton. Valiokunnan mukaan se edustaa selvää poikkeusta sekä perustuslain 2 §:n 1 momentin kansanvaltaisuusperiaatteeseen että valtiosääntönsä keskeiseen lähtökohtaan lainsäädäntövallan osoittamisesta eduskunnan tehtäväksi siten kuin valtiollisten tehtävien jakoa ja parlamentarismia koskevassa perustuslain 3 §:n 1 momentissa säädetään. Valiokunta totesi kirkkolain säätämisyjärjestyksen olevan siten selvä poikkeus siihen perustuslakiuudistuksessa vahvistettuun valtiosääntöiseen pääsääntöön, jossa eduskunnan asema ylimpänä valtioelimenä ja lainsäätäjänä on yksiselitteisesti ensisijainen (ks. myös HE 1/1998 vp, s. 75/I). Valiokunta on jo aiemmin pitänyt kirkkolain käsittelyjärjestystä nurinkurisena (ks. PeVL 20/1993 vp, s. 2/II) viitaten muun muassa siihen, ettei eduskunta alun perin ole saanut tehdä kirkkolakiehdotukseen edes teknisiä muutoksia.

Kirkkolaissa säädetään perustuslain 76 §:n 1 momentin mukaan evankelis-luterilaisen kirkon järjestysmuodosta ja hallinnosta. Sääntelyvarauksen alasta ("järjestysmuodosta ja hallinnosta") ei perustuslain perusteluissa tehdä selkoa, vaan momentin todetaan vastaavan tuolloin voimassa olleen hallitusmuodon 83 §:n 1 momenttia (HE 1/1998 vp, s. 127/II). Ottaen huomioon sanottujen eduskunnan asemaa koskevien valtiosääntöperiaatteiden painoarvon perustuslain 76 §:n ilmaisu poikkeuksen asiallisesta alasta on perustuslakivaliokunnan mukaan välttämätöntä tulkita sup-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

peasti. Kirkkolain erityisen säätämisyjärjestyksen piiriin voidaan siten perustuslakivaliokunnan aiemman lausunnon mukaan lukea ainoastaan ne asiat, joihin perustuslain 76 §:n 1 momentin säännös nimenomaisesti viittaa (PeVL 4/2020 vp, s. 5). Valiokunnan mielestä myöskään voimassa olevaa kirkkolain sääntelyä kirkon omiin asioihin perustuvasta erityisestä säätämisyjärjestyksestä ja kirkon aloiteoikeudesta sekä kirkkolakiehdotuksen tutkimisesta ei siten voi tulkinnallisesti ulottaa perustuslaissa säädettyä soveltamisalaltaan laajemmaksi. Perustuslakiuudistuksen esitöiden (HE 1/1998 vp, s. 127) mukaan siltä osin kuin kirkkolaki ei sisällä poikkeavia säännöksiä lakiehdotuksen säätämisyjärjestyksestä, sovelletaan myös kirkkolakiin lainsäätämisyjärjestystä ja lakiehdotuksen käsittelyä koskevia yleisiä perustuslain ja eduskunnan työjärjestyksen säännöksiä.

Perustuslakivaliokunta kiinnitti huomiota edellistä kirkkolakiehdotusta arvioidessaan (PeVL 4/2020 vp, s. 10—11) kirkkolain erityisen säätämisyjärjestyksen arvioinnin tarpeellisuuteen. Valiokunta viittasi siihen, että valiokunta oli katsonut jo vuonna 1993, että kirkkolain erityisen käsittelyjärjestyksen tarpeellisuus tulisi ottaa kokonaisuudessaan selvitettäväksi (PeVL 20/1993 vp, s. 2/II). Sitten kirkkolain säätämistä koskevaan sääntelyyn valtiopäiväjärjestyksessä ja kirkkolaissa on tehty eräitä muutoksia (PeVM 4/1994 vp, PeVL 23/1996 vp). Perustuslakiuudistuksessa säilytettiin kirkkolain säätämistä koskeva järjestelmä enemmälti ennallaan.

Perustuslakivaliokunta toistaa arvionsa. Uudelleenarviointia puoltaa valiokunnan kanta kirkkolain erityisen säätämisyjärjestyksen piiristä ja sen suppeasta tulkinnasta. Eduskunnan valtiosääntöiseen asemaan tukeutuvan arvioinnin on syytä kattaa erityisen säätämisyjärjestyksen ja kirkolliskokouksen aloiteoikeuden sääntely perustuslaissa ja kirkkolaissa kokonaisuudessaan. Sääntelyn asiassa on oltava selkeää ja tarkkarajaista. Perustuslakivaliokunnan mielestä hallintovaliokunnan on syytä tehdä uudelleenarviointia edellyttävä lausumaehdotus eduskunnalle.

Hallintovaliokunta katsoo, että valtioneuvoston tulee arvioida kirkkolain erityisen säätämisyjärjestyksen ja kirkolliskokouksen aloiteoikeuden sääntely perustuslaissa ja kirkkolaissa. Arviointi tulee tehdä yhteistyössä evankelis-luterilaisen kirkon kanssa.

Yhteenveto

Hallintovaliokunta päätyi vuoden 2019 esitystä käsitellessään perustuslakivaliokunnan lausunnon ja asiantuntijakuulemisten perusteella siihen, ettei se ehdottanut tuolloin käsiteltävinä olevien lakiehdotusten hylkäämistä, vaan ne jäivät odottamaan kokonaisuudistuksen uutta valmistelua. Kirkkohallitukselle osoittamassaan kirjelmässä hallintovaliokunta totesi, että kirkkolakiehdotus on aiheellista valmistella yhtenä kokonaisuutena uudestaan niin, että se täyttää perustuslakivaliokunnan säätämisyjärjestystä koskevat huomautukset.

Hallintovaliokunta toteaa, että kirkkolainsäädännön kokonaiskodifointi on alkanut alun perin yli viisitoista vuotta sitten, ja valiokunta pitää tärkeänä, että uudelleen valmisteltu esitys uudeksi kirkkolaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi on nyt saatu eduskunnan käsiteltäväksi. Perustuslakivaliokunnan lausunnon mukaan esityksessä on otettu asianmukaisesti huomioon lausunnossa PeVL 4/2020 vp esitetyt säätämisyjärjestykseen vaikuttavat huomautukset ja lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Hallituksen esityksestä ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella hallintovaliokunta puoltaa hallituksen esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä yksityiskohtaisista perusteluista ilmenevin tavoin.

VALIOKUNNAN YKSITYSKOHTAISET PERUSTELUT

1. Kirkkolaki

8 luku. Henkilötietojen käsittely ja kirkonkirjojen pito

1 §. Suhde muuhun lainsäädäntöön. Esityksen yleisperusteluissa (s. 25) ja käsillä olevan pykälän säännöskohtaisissa perusteluissa (s. 96) käsitellään muun ohella seurakunnan ylläpitämää diakoniatyötä koskevaa henkilörekisteriä. Perustelujen mukaan henkilötietojen käsittelyn oikeusperusteena tältä osin olisi yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan f alakohta, joka koskee rekisterinpitäjän tai kolmannen osapuolen yleistä etua. Valiokunta toteaa, että käsittelyperusteeksi diakoniatyötä koskevien tietojen osalta on kuitenkin katsottava 6 artiklan 1 kohdan c alakohta, joka koskee henkilötietojen käsittelyä lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi, koska diakoniatyö on kirkkolakiehdotuksen 3 luvun 1 §:n mukaisesti seurakunnan lakisääteinen tehtävä. Valiokunnan huomiolla ei ole vaikutusta ehdotettuihin säännöksiin.

2 §. Erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien tietojen käsittely. Ehdotuksen mukaan seurakunta, seurakuntayhtymä, tuomiokapituli tai kirkkohallitus saa käsitellä erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia tietoja vain, jos käsittely on käsittelytarkoituksen kannalta välttämätöntä. Pykälän toisen virkkeen mukaan oikeudesta käsitellä erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia tietoja säädetään lisäksi 1 §:ssä mainituissa säädöksissä sekä tietojen käyttötarkoituksesta 8 §:n 2 momentissa. Hallintovaliokunnan saaman selvityksen perusteella pykälän toinen virke vaikuttaa tulkinnanvaraiselta, mikä tekee sääntelyn suhteen muuhun lainsäädäntöön epäselväksi. Kyse on erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvista tiedoista, joiden käsittely perustuslakivaliokunnan vakiintuneen käytännön mukaan on syytä rajata täsmällisillä ja tarkkarajaisilla säännöksillä vain välttämättömään. Kirkkohallituksen lausunnon mukaan toisen virkkeen säännöstä voidaan luvun sisäisenä viittauksena pitää tarpeettomana eikä sen poistaminen muuttaisi ehdotettua sääntelyä. Lausunnon mukaan mahdollisesti epäselväksi tulkittava 2 §:n toinen virke voidaan poistaa lainsäädäntöteknisenä oikaisuna nykyisen kirkkolain 2 luvun 2 §:n mukaisesti. Valiokunta ehdottaa näin ollen toisen virkkeen poistamista.

12 luku. Muutoksenhaku

13 §. Muutoksenhaku hallinto-oikeuden päätökseen. Ehdotetun pykälän 1 momentin mukaan hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee seurakuntavaalien tai kirkkoherran välittömän vaalin äänioikeutettujen luetteloa, ei saa hakea valittamalla muutosta. Saadun selvityksen mukaan lain-tarkastusvaiheessa pykälästä on poistettu kirkkohallituksen lausunnon mukaisesti lainsäädäntö-teknisenä oikaisuna kirkolliskokouksen ehdotukseen sisältynyt 2 momentti, jonka mukaan muutoin hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea valittamalla muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Säännös on tuolloin arvioitu tarpeettomaksi, koska asiasta säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019).

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Valiokuntakäsittelyssä on kuitenkin ilmennyt, että kirkollisvalituksen erityisluonteen vuoksi säännös selkeyttäisi jatkovalitusta koskevaa sääntelyä. Hallintovaliokunta pitää tämän vuoksi tarkoituksenmukaisena, että pykälään palautetaan lainsäädäntöteknisenä oikaisuna kirkkohallituksesta saadun lausunnon mukaisesti edellä mainittu kirkolliskokouksen ehdotukseen sisällytynyt säännös pykälän *uudeksi 2 momentiksi*, jolloin hallituksen esityksessä ehdotetusta 2 momentista tulee pykälän *3 momentti*.

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että hallituksen esityksessä ehdotetun 12 luvun 13 §:n 2 momentin mukaan hallinto-oikeuden päätöksen koskiessa kirkollisvalitusta seurakunnan tai seurakuntayhtymän viranomaisen päätöksestä se on pidettävä nähtävänä yleisessä tietoverkossa 10 luvun 23 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla. Perustuslakivaliokunnan käsityksen mukaan yleisenä tulkinnan lähtökohtana on, että päätöksen tehneellä viranomaisella on velvollisuus antaa päätös tiedoksi. Näin säännös vaikuttaa perustavan kirkkolain alaan kuulumattoman hallintotuomioistuimelle osoitetun velvollisuuden. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan säännöksen tarkoituksena on ollut kuitenkin kohdentaa säännöksen mukaiset velvollisuudet seurakuntaan tai seurakuntayhtymään. Säännöksen sanamuodosta tällainen kohdentuminen ei kuitenkaan käy ilmi.

Hallintovaliokunta yhtyy perustuslakivaliokunnan näkemykseen siitä, että kirkkolakiehdotuksen 12 luvun 13 §:n 2 momenttia ei ole tarkoitettu hallinto-oikeuksia velvoittavaksi säännökseksi. Säännöksen mukaan, jos hallinto-oikeuden päätös koskee kirkollisvalitusta seurakunnan tai seurakuntayhtymän viranomaisen päätöksestä, se on pidettävä nähtävänä yleisessä tietoverkossa 10 luvun 23 §:ssä säädetyllä tavalla. Säännöksessä ei siten ole rajattu viittausta mainitun pykälän 1 momenttiin, kuten perustuslakivaliokunta toteaa, vaan viittaus koskee koko pykälää. Kyseisen 10 luvun 23 §:n 3 momentissa säädetään, että valitusviranomaisen päätös siihen liittyvine valitusosoituksineen on pidettävä seurakunnassa yleisesti nähtävänä siten kuin pykälän 1 momentissa säädetään. Hallintovaliokunnan mielestä jälkimmäinen säännös selkeästi ja riittävän tarkasti rajaa velvollisuuden nähtävillä pitämisestä seurakunnan tehtäväksi eikä hallinto-oikeuden. Hallintovaliokunta ei näe tässä yhteydessä muutenkaan aihetta sääntelyn muuttamiselle.

2. Laki evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta

37 §. Virka- ja työvapaa. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi viranhaltijan ja työntekijän oikeudesta saada vapaata työstään kunnallisen luottamustoimen hoitamista varten. Valiokunta toteaa, että kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetussa laissa vastaavasta oikeudesta on säädetty 16 a §:ssä (627/2021). Kyseinen pykälä sisältää oikeuden saada vapaata työstä myös hyvinvointialueen luottamustoimen hoitamista varten. Valiokunta katsoo, että viranhaltijalla ja työntekijällä tulee olla oikeus saada vapaata työstään myös hyvinvointialueen luottamustoimen hoitamista varten. Valiokunta ehdottaa vastaavan säännöksen lisäämistä pykälän *2 momenttiin*.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Hallintovaliokunnan päätösehdotus:

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 108/2022 vp sisältyvät 3.—5. lakiehdotuksen.

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 108/2022 vp sisältyvät 1. ja 2. lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Kirkkolaki

Kirkolliskokouksen ehdotuksen ja eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään Suomen evankelis-luterilaisen kirkon (*kirkko*) järjestysmuodosta ja hallinnosta.

Kirkon toiminnasta sekä tarkemmin kirkon tehtävästä, järjestysmuodosta ja hallinnosta säädetään kirkkojärjestyksessä. Jumalanpalveluksista ja kirkollisista toimituksista määrätään lisäksi kirkkokäsikirjassa.

Kirkon viranhaltijoista säädetään evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annetussa laissa (/), jollei tästä laista muuta johdu. Seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen viroista, niiden perustamisesta ja kelpoisuusehdoista, virkavapaiden ja vuosilomien myöntämisestä sekä pappisvirasta, piispan viran ja papin virkojen valintamenettelystä säädetään tarkemmin kirkkojärjestyksessä.

Kirkkojärjestyksen ja kirkkokäsikirjan hyväksyy kirkolliskokous. Kirkkojärjestys julkaistaan Suomen säädöskokoelmassa.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

2 §

Kirkon tunnustus ja tehtävä

Kirkko tunnustaa sitä Raamattuun perustuvaa kristillistä uskoa, joka on lausuttu kolmessa vanhan kirkon uskontunnustuksessa sekä luterilaisissa tunnustuskirjoissa. Kirkon tunnustus ilmaistaan lähemmin kirkkojärjestyksessä.

Tunnustuksensa mukaisesti kirkko julistaa Jumalan sanaa ja jakaa sakramentteja sekä toimii muutenkin kristillisen sanoman levittämiseksi ja lähimmäisenrakkauden toteuttamiseksi.

3 §

Kirkon jäsenyys

Kirkon jäseneksi liittymiseen ja kirkosta eroamiseen sovelletaan uskonnonvapauslakia (453/2003). Alle 12-vuotias lapsi voidaan liittää kirkon jäseneksi, jos hänen vanhempansa tai huoltajansa on kirkon jäsen ja jos lapsen jäsenyydestä on sovittu tai päätetty siten kuin uskonnonvapauslaissa säädetään. Kirkon jäseneksi ottamisesta säädetään tarkemmin kirkkojärjestyksessä.

Kirkon jäseneksi voi liittyä Suomen kansalainen sekä ulkomaalainen, jolla on kotikuntalaissa (201/1994) tarkoitettu kotikunta Suomessa. Suomessa asuva, kotikuntaa vailla oleva ulkomaalainen voi liittyä kirkon jäseneksi, jos hän on osallistunut seurakunnan toimintaan kolmen kuukauden ajan.

Kirkon jäseneksi liittyvä voi samaan aikaan olla vain sellaisen muun uskonnollisen yhdyskunnan jäsen, jonka kanssa kirkko on hyväksynyt sopimuksen jäsenyyden vastavuoroisista edellytyksistä.

4 §

Jäsenyyden lakkaaminen

Kirkon jäsenyys lakkaa, kun:

- 1) jäsen eroaa kirkosta;
- 2) jäsen liittyy muun uskonnollisen yhdyskunnan jäseneksi, jollei 3 §:n 3 momentista muuta johdu;
- 3) jäsenellä ei ole enää kotikuntaa tai väestökirjanpitokuntaa Suomessa;
- 4) kotikuntaa vailla oleva ulkomaalainen jäsen ei enää asu Suomessa.

5 §

Kirkkolain säätäminen sekä esitykset ja lausunnot

Kirkolla on yksinoikeus ehdottaa kirkkolakia kaikesta, mikä koskee kirkon järjestysmuotoa ja hallintoa, sekä kirkkolain muuttamista ja kumoamista. Kirkon ehdotuksen tekee kirkolliskokous. Kirkkolain säätäminen tulee vireille eduskunnassa hallituksen esityksellä.

Valtioneuvosto tai eduskunta voi kirkkolakiehdotusta käsitellessään oikaista sellaisen lainsäädäntötekniisen virheen, joka ei vaikuta kirkkolakiehdotuksen sisältöön. Kirkkolakiehdotuksen si-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

sältöön vaikuttavasta lainsäädäntötekniisen virheen oikaisusta tulee pyytää 1 momentin mukainen ehdotus.

Kirkolla on oikeus tehdä ehdotuksia kirkkoa koskevasta muusta lainsäädännöstä. Kirkolle on varattava tilaisuus antaa lausunto säädettäessä asiasta, joka koskee kirkon suhdetta valtioon tai toisiin uskonnollisiin yhdyskuntiin.

Kirkolla on oikeus tehdä valtion viranomaisille esityksiä ja antaa lausuntoja kirkon opin ja tehtävän kannalta tärkeistä yhteiskunnallisista kysymyksistä.

6 §

Kirkolliset juhlapäivät

Kirkollisia juhlapäiviä ovat joulupäivä, toinen joulupäivä, uudenvuodenpäivä, loppiainen, pitkäperjantai, pääsiäispäivä, toinen pääsiäispäivä, helatorstai, helluntai, juhannuspäivä ja pyhäinpäivä.

2 luku

Kirkon hallinnollinen jako

Hallinnollinen jako ja kielisäännökset

1 §

Seurakunta ja seurakuntayhtymä

Kirkon jäsenet kuuluvat seurakuntiin, joilla kullakin on määrätty alueensa. Seurakuntajako noudattaa kuntajakoa siten, että seurakunnan tai seurakuntayhtymän alue muodostuu yhden tai useamman kunnan alueesta.

Samalla alueella voi olla kielen perusteella useita seurakuntia. Saman kunnan alueella olevien seurakuntien on muodostettava seurakuntayhtymä.

2 §

Seurakunnan jäsenet

Kirkon jäsen on sen seurakunnan jäsen, jonka alueella hänellä on kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta ja siellä oleva asuinpaikka taikka väestökirjanpitokunta. Kotikuntaa vailla oleva ulkomaalainen kirkon jäsen on sen seurakunnan jäsen, jonka alueella hän asuu. Kirkkohallitus voi antaa määräyksiä siitä, milloin kirkon jäsen voi olla kotikuntansa alueella olevan muun seurakunnan jäsen.

Jäsenet, joilla on väestökirjanpitokunta Suomessa, ovat seurakunnan poissa olevia jäseniä. Muut jäsenet ovat seurakunnan läsnä olevia jäseniä.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

3 §

Hiippakunta

Seurakunta kuuluu hiippakuntaan, jolla on määrätty alue.

Seurakunta, jonka läsnä olevien jäsenten enemmistön kieli on ruotsi, kuuluu Porvoon hiippakuntaan.

Seurakunta, jonka läsnä olevien jäsenten enemmistön kieli on muu kuin suomi tai ruotsi, kuuluu siihen hiippakuntaan, johon se perustettaessa määrätään.

4 §

Hiippakuntajaosta päättäminen

Kirkolliskokous päättää hiippakunnan perustamisesta ja lakkauttamisesta sekä sen rajojen muuttamisesta.

Kirkkohallitus päättää:

1) seurakunnan siirtämisestä toiseen hiippakuntaan, jos seurakunnan läsnä olevien jäsenten enemmistön kieli on vaihtunut ja muuttunut tilanne on kestänyt viisi vuotta;

2) seurakunnan kuulumisesta hiippakuntaan, jos eri hiippakuntiin kuuluvat seurakunnat yhdistetään, niiden tilalle perustetaan uusi seurakunta tai niistä muodostetaan seurakuntayhtymä, taikka seurakunta liittyy toisen hiippakunnan tuomiokapitulin toimivallan piiriin kuuluvaan seurakuntayhtymään.

5 §

Seurakuntayhtymän kuuluminen hiippakuntaan

Seurakuntayhtymä kuuluu siihen hiippakuntaan, jonka alueella se sijaitsee. Jos seurakuntayhtymään kuuluvien seurakuntien läsnä olevien jäsenten enemmistön kieli on ruotsi, seurakuntayhtymä kuuluu Porvoon hiippakuntaan.

Jos seurakuntayhtymään kuuluvien seurakuntien läsnä olevien jäsenten enemmistön kieli on vuoden vaihteessa toimitettavan laskennan mukaan vaihtunut ja muuttunut tilanne on kestänyt viisi vuotta, on yhteisen kirkkovaltuuston todettava tämä päätöksellään. Seurakuntayhtymä siirtyy enemmistön kielen mukaiseen hiippakuntaan seuraavan kalenterivuoden alusta lukien. Yhteisen kirkkovaltuuston on lähetettävä päätös tiedoksi tuomiokapituleille ja kirkkohallitukselle.

6 §

Seurakunnan kieli

Seurakunta on suomenkielinen, ruotsinkielinen tai kaksikielinen, jollei seurakunnan kielestä tai siihen liittyvistä muista jäsenyyshedellytyksistä seurakuntaa perustettaessa tai muutoin erikseen muuta määrätä. Seurakunta on kaksikielinen, kun seurakunnan läsnä olevien jäsenten suomenkielinen tai ruotsinkielinen vähemmistö on niin suuri, että kunta vastaavasti kielilain (423/

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

2003) säännösten mukaan olisi kaksikielinen. Jos samalla alueella on kielen perusteella useita seurakuntia, ne ovat aina yksikielisiä.

Ahvenanmaan maakunnan alueella seurakunnat ovat ruotsinkielisiä. Kokonaan tai osittain saamelaiden kotiseutualueeseen kuuluvat seurakunnat ovat kaksikielisiä siten, että niissä noudatetaan, mitä saamen kielestä tässä laissa ja kirkkojärjestyksessä säädetään.

Kirkkohallitus määrää joka viides vuosi seurakunnassa edellisen kalenterivuoden lopussa läsnä olleiden jäsenten kielellisen jakauman perusteella, mitkä seurakunnat ovat suomenkielisiä tai ruotsinkielisiä ja mitkä kaksikielisiä. Kirkkovaltuuston tai seurakuntaneuvoston esityksestä kirkkohallitus voi määrätä seurakunnan kaksikieliseksi seuraavaksi viisivuotiskaudeksi, vaikka seurakunta olisi 1 momentin perusteella yksikielinen.

7 §

Seurakuntayhtymän kieli

Seurakuntayhtymä on yksikielinen, jos siihen kuuluu ainoastaan saman kielisiä seurakuntia, ja kaksikielinen, jos siihen kuuluu erikielisiä seurakuntia tai vähintään yksi kaksikielinen seurakunta. Seurakuntayhtymän enemmistön kieli määräytyy siihen kuuluvien seurakuntien läsnä olevien jäsenten enemmistön kielen mukaan.

8 §

Kirkon keskushallinnon ja hiippakunnan viranomaisten kieli

Kirkolliskokous, piispainkokous ja kirkkohallitus ovat kaksikielisiä viranomaisia.

Hiippakunnan viranomaiset ovat yksikielisiä, jos hiippakuntaan kuuluu vain yksikielisiä seurakuntia, ja kaksikielisiä, jos hiippakuntaan kuuluu vähintään yksi kaksikielinen seurakunta tai seurakuntayhtymä.

Kaksikielinen tuomiokapituli voi toimia seurakunnan tai seurakuntayhtymän kielellä, kun se hoitaa yksikielisen seurakunnan tai seurakuntayhtymän hallintoon liittyviä tehtäviä.

9 §

Kirkon viranomaisessa noudatettavat kielisäännökset

Jollei tässä laissa toisin säädetä, kirkon viranomaisessa sovelletaan kielilain säännöksiä:

- 1) oikeudesta käyttää suomen ja ruotsin kieltä viranomaisessa;
- 2) asian käsittelykielestä viranomaisessa;
- 3) toimituskirjan ja muun asiakirjan kielestä;
- 4) kielellisten oikeuksien turvaamisesta;
- 5) viranomaisen työkielestä;
- 6) yleisessä tiedottamisessa käytettävästä kielestä;
- 7) kielellisten oikeuksien edistämisestä.

Hiippakunnan ja kirkon keskushallinnon viranomaiseen sovelletaan, mitä kielilaissa säädetään valtion viranomaisesta. Seurakunnan ja seurakuntayhtymän viranomaiseen sovelletaan, mitä kielilaissa säädetään kunnallisesta viranomaisesta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Ahvenanmaan maakunnan alueella sovelletaan Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) kielisäännöksiä. Lisäksi jokaisella, jonka oma kieli on suomi, on oikeus käyttää suomen kieltä ja tulla kuulluksi suomen kielellä maakunnassa toimivan seurakunnan aloitteesta vireille tulevassa asiassa, joka välittömästi kohdistuu hänen tai hänen huollettavansa perusoikeuksiin tai joka koskee seurakunnan hänelle asettamaa velvoitetta.

Mitä saamen kielilaissa (1086/2003) säädetään valtion viranomaisesta, koskee Oulun hiippakunnan tuomiokapitulia ja hiippakuntavaltuustoa, ja mitä kunnan viranomaisesta, koskee saamelaiden kotiseutualueella kokonaan tai osittain olevaa seurakuntaa.

10 §

Toiminnassa käytettävä kieli

Jumalanpalveluksia ja muuta toimintaa on tarpeen mukaan järjestettävä sekä suomen että ruotsin kielellä ja saamelaiden kotiseutualueella myös saamen kielellä. Jumalanpalveluksessa ja kirkollisessa toimituksessa voidaan käyttää muutakin kieltä.

Kirkon jäsenellä on oikeus saada häntä koskevat kirkolliset toimitukset omalla kielellään suomeksi tai ruotsiksi tai saamelaiden kotiseutualueella saameksi.

Seurakuntajaon muuttaminen

11 §

Seurakuntajaon muuttaminen

Seurakuntajaon muuttamisella tarkoitetaan, että:

- 1) seurakunta lakkaa sen liittyessä toiseen seurakuntaan;
- 2) seurakunnat lakkaavat niiden yhdistyessä uudeksi seurakunnaksi;
- 3) seurakunnan alue jaetaan kahden tai useamman seurakunnan kesken siten, että jaettava seurakunta lakkaa;
- 4) osa seurakunnan alueesta siirretään toiseen seurakuntaan;
- 5) perustetaan uusi seurakunta; tai
- 6) seurakunta lakkautetaan.

Seurakuntajaon muuttamisesta päättää kirkkohallitus.

12 §

Seurakunnan nimen muuttaminen

Seurakunnan nimi voidaan muuttaa seurakuntajaon muuttamisessa sovellettavaa menettelyä noudattaen.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

13 §

Seurakuntajaon muuttamisen edellytykset

Seurakuntajakoa voidaan muuttaa, jos muutos on kirkon tehtävän toteuttamisen kannalta tarkoituksenmukainen ja muutos parantaa seurakuntien tai seurakuntayhtymän toimintakykyä, toiminnan taloudellisuutta tai seurakuntalaisten kielellisten oikeuksien toteutumista.

Seurakuntajakoa voidaan muuttaa vain erityisen painavasta syystä, jos muutoksesta aiheutuu, että seurakunnan enemmistön kieli muuttuu vähemmistön kieleksi.

14 §

Aloite seurakuntajaon muuttamiseksi

Aloitteen seurakuntajaon muuttamiseksi voi tehdä seurakunnan kirkkovaltuusto tai seurakuntaneuvosto sekä tuomiokapituli tai piispa. Jos seurakuntajaon muutostarve johtuu kuntajaon muutoksesta tai koskee muuta kuin suomenkielistä, ruotsinkielistä tai kaksikielistä seurakuntaa, asian voi panna vireille myös kirkkohallitus.

Kirkkoneuvoston tai seurakuntaneuvoston on viipymättä ilmoitettava aloitteesta noudattaen, mitä julkisista kuulutuksista 10 luvun 28 §:ssä ja kirkkojärjestyksessä säädetään.

Seurakunnan jäsenille on varattava mahdollisuus jättää aloitteesta kannanotto tuomiokapitulille 14 päivän kuluessa aloitetta koskevan kuulutuksen julkaisemisesta.

Jos kirkkohallitus päättää seurakunnan osan siirtämisestä toiseen seurakuntaan valtioneuvoston tai ministeriön kuntarakennelain (1698/2009) 19 §:n ja 21 §:n 1 tai 2 momentin nojalla tehdä päätöstä vastaavasti, tämän pykälän 2 ja 3 momenttia ei sovelleta.

15 §

Omaisuuksien siirtyminen

Jos seurakunta yhdistetään toiseen seurakuntaan tai perustettavaan uuteen seurakuntaan, myös sen omaisuus, velat ja muut vastaavat sitoumukset siirtyvät. Jos seurakunnat tulevat kuulumaan seurakuntayhtymään, omaisuuden jakoa koskevat määräykset otetaan seurakuntayhtymän perussääntöön.

Jos seurakuntia jakamalla perustetaan uusi seurakunta tai jos seurakuntajaon muutos vaikuttaa huomattavasti seurakuntien läsnä olevien jäsenten lukumääriin, seurakuntien omaisuus jaetaan seurakuntien kesken. Jakoperusteista säädetään kirkkojärjestyksessä.

Vastuuta velasta tai sitoumuksesta ei saa siirtää ilman velkojan tai muun oikeudenhaltijan suostumusta.

16 §

Järjestelytoimikunta

Kun kirkkohallitus on päättänyt seurakuntajaon muuttamisesta, jolla perustetaan uusi seurakunta tai jolla seurakuntia yhdistetään, tuomiokapitulin on viipymättä asetettava järjestelytoimi-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

kunta, joka toimii siihen saakka, kun seurakunnalla on kirkkovaltuusto ja kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto.

Järjestelytoimikunnan tehtävänä on edustaa uutta tai laajentuvaa seurakuntaa sekä huolehtia sen hallinnon järjestämisestä. Järjestelytoimikunta päättää seurakunnan tuloveroprosentista ja muista seurakunnan toiminnasta aiheutuvista välttämättömistä ja kiireellisistä toimenpiteistä.

Järjestelytoimikuntaan sovelletaan muutoin, mitä kirkkoneuvostosta tai seurakuntaneuvostosta säädetään.

3 luku

Seurakunta ja seurakuntayhtymä

Seurakunta

1 §

Seurakunnan tehtävä

Seurakunta toteuttaa kirkon tehtävää huolehtimalla jumalanpalvelusten pitämisestä, sakramenttien toimittamisesta sekä muista kirkollisista toimituksista, kristillisestä kasvatuksesta ja opetuksesta, sielunhoidosta, diakoniasta, lähetystyöstä ja muista kristilliseen sanomaan perustuvista julistus- ja palvelutehtävistä.

2 §

Seurakunnan itsehallinto

Seurakunta hoitaa tehtävänsä, hallintonsa ja omaisuutensa tämän lain ja kirkkojärjestyksen sekä erikseen annettujen säädösten mukaan.

Seurakunnat voivat hoitaa asioitaan ja omaisuuttaan myös seurakuntayhtymänä.

3 §

Seurakunnan jäsenen osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet sekä aloiteoikeus

Seurakunnan jäsenellä on oikeus osallistua seurakunnan toimintaan ja vaikuttaa seurakunnan päätöksentekoon. Kirkkovaltuuston tai seurakuntaneuvoston on pidettävä huolta monipuolisista osallistumisen ja vaikuttamisen mahdollisuuksista.

Seurakunnan jäsenille on sopivin tavoin annettava riittävät tiedot yleistä mielenkiintoa herättävistä vireillä olevista seurakunnan ja seurakuntayhtymän asioista, niitä koskevista suunnitelmista, asioiden käsittelystä ja tehdyistä ratkaisuksista. Seurakunnan on tiedotettava, millä tavoin päätösten valmisteluun voi osallistua ja vaikuttaa.

Osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia voidaan edistää erityisesti järjestämällä keskustelu- ja kuulemistilaisuuksia ja selvittämällä seurakunnan jäsenten mielipiteitä ennen päätöksentekoa.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Seurakunnan jäsenellä on oikeus tehdä aloite seurakunnan ja seurakuntayhtymän toimintaa ja hallintoa koskevassa asiassa. Aloituksen tekijälle on ilmoitettava, mihin toimenpiteisiin seurakunta on ryhtynyt aloituksen johdosta.

4 §

Seurakunnan toimielimet

Seurakunnan hallintoa hoitavat kirkkovaltuusto, kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto ja niiden jaostot, johtokunnat sekä seurakunnan viranhaltijat.

Kirkkoneuvoston ja seurakuntaneuvoston jaostoon sovelletaan, mitä kirkkoneuvostosta tai seurakuntaneuvostosta säädetään.

5 §

Kirkkovaltuuston tehtävä ja toimikausi

Kirkkovaltuusto käyttää seurakunnan päätösvaltaa, jollei toisin säädetä tai määrätä. Kirkkovaltuuston toimikausi on neljä kalenterivuotta.

6 §

Kirkkovaltuuston päätösvalan siirtäminen

Kirkkovaltuusto voi siirtää päätösvaltaa kirkkoneuvostolle tai sen jaostolle, johtokunnalle, viranhaltijalle ja kirkkoneuvoston varapuheenjohtajalle. Päätösvaltaa ei saa siirtää, jos:

1) kirkkovaltuuston on päätettävä asia tämän lain, kirkkojärjestyksen, niiden nojalla annettujen määräysten tai muun lain mukaan;

2) päätöksen tekemiseen vaaditaan määränemmistö.

Kirkkovaltuusto ei voi siirtää kirkkoneuvostolle kuuluvaa päätösvaltaa jaostolle, johtokunnalle, viranhaltijalle tai kirkkoneuvoston varapuheenjohtajalle, jos:

1) kirkkoneuvoston on päätettävä asia tämän lain, kirkkojärjestyksen, niiden nojalla annettujen määräysten tai muun lain mukaan;

2) asia koskee esityksen tekemistä kirkkovaltuustolle;

3) asia koskee kirkkovaltuuston tekemän päätöksen täytäntöönpanoa;

4) asian käsittelemistä kirkkoneuvostossa on pidettävä tarpeellisenä asian merkityksen vuoksi.

7 §

Hallinto- ja johtosääntö

Kirkkovaltuusto määrää päätösvalan siirrosta hallinto- tai johtosäännössä.

Kirkkovaltuusto hyväksyy seurakunnan hallintosäännön. Hallintosääntö sisältää tarpeelliset määräykset:

1) seurakunnan hallinnon järjestämisestä ja toimielimistä;

2) päätösvalan siirtämisestä toimielimelle ja johtaville viranhaltijoille;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

- 3) toimielinten päätöksentekotavoista ja hallintomenettelyistä;
- 4) toimielinten kokousmenettelyistä.

8 §

Seurakunnan osa-alueen hallinto

Kirkkovaltuusto tai seurakuntaneuvosto voi järjestää seurakunnan osa-aluetta koskevaa hallintoa turvatakseen seurakunnan tehtävän toteutumisen ja osa-alueella asuvien jäsenten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet.

Kirkkovaltuusto tai seurakuntaneuvosto voi päättää, että seurakunnan osa-alueen asioita hoitamaan asetetun toimielimen jäsenet tai osa jäsenistä valitaan alueella asuvien seurakunnan jäsenen esityksestä ja että toimielimen jäsenten asuinpaikan tulee olla asianomaisella alueella.

9 §

Kirkkovaltuuston päätöksenteon edellytykset

Kirkkoneuvoston on valmisteltava kirkkovaltuuston käsiteltäväksi tulevasta asiasta päätösehdotus, jollei asia koske kirkkovaltuuston toiminnan sisäistä järjestelyä.

Kirkkovaltuuston päätöksen tekemiseen vaaditaan, että vähintään kaksi kolmasosaa läsnä olevista ja enemmän kuin puolet kaikista jäsenistä sitä kannattaa asiassa, joka koskee:

- 1) kirkollisen rakennuksen, kappelin, seurakuntatalon, seurakunnan virastotalon taikka leiri- tai kurssikeskuksen rakentamista tai hankkimista;
- 2) kirkollisen rakennuksen olennaista muuttamista tai purkamista, sen käyttötarkoituksen muuttamista taikka muun kuin kirkollisen rakennuksen muuttamista kirkolliseksi rakennukseksi;
- 3) hautausmaan perustamista tai laajentamista;
- 4) kiinteän omaisuuden luovuttamista;
- 5) uuden viran perustamista.

10 §

Kirkkoneuvoston tehtävät

Kirkkoneuvosto, jollei toisin säädetä tai määrätä:

- 1) johtaa yleisesti seurakunnan toimintaa;
- 2) valvoo seurakunnan etua, edustaa seurakuntaa ja käyttää sen puhevaltaa tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa;
- 3) johtaa seurakunnan hallintoa ja viestintää sekä seurakunnan talouden ja omaisuuden hoitoa;
- 4) tekee seurakunnan puolesta sopimukset ja muut oikeustoimet.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

11 §

Kirkkovaltuuston päätösten laillisuusvalvonta

Kirkkoneuvosto ei saa panna kirkkovaltuuston päätöstä täytäntöön, jos se on tehty virheellisessä järjestyksessä, kirkkovaltuusto on ylittänyt toimivaltansa tai päätös on muutoin lainvastainen. Asia on viipymättä saatettava kirkkovaltuuston uudelleen käsiteltäväksi.

Seurakuntayhtymä ja seurakuntien yhteistoiminta

12 §

Seurakuntayhtymän perussääntö ja omaisuusluettelo

Seurakuntayhtymän perussäännössä määrätään seurakuntayhtymän toimivaltaan siirrettävät tehtävät ja annetaan tarpeelliset määräykset seurakuntayhtymän ja siihen kuuluvien seurakuntien toimivallan jakautumisesta.

Seurakuntayhtymään liittyvien seurakuntien ja seurakuntayhtymien varat ja velvoitteet siirtyvät seurakuntayhtymälle. Siirtyvän omaisuuden saantokirjana on siitä laadittu perussääntöön liitettävä luettelo.

Perussäännössä voidaan määrätä, että siinä mainittu seurakunnan omaisuus pysyy seurakunnan omistuksessa tai hallinnassa taikka että seurakunta vastaa siinä mainitusta velvoitteesta.

13 §

Päätös seurakuntayhtymän perustamisesta ja perussäännön muuttamisesta

Kirkkohallitus päättää seurakuntayhtymän perustamisesta hyväksymällä seurakuntayhtymän perussäännön ja luettelon sille siirtyvästä omaisuudesta. Kirkkohallitus päättää myös seurakuntayhtymän alueen muutoksesta hyväksymällä perussäännön muutoksen. Kirkkohallituksen on ennen päätöksen tekemistä varattava tuomiokapitulille tilaisuus antaa asiasta lausunto. Jos seurakuntayhtymän perustaminen tai sen alueen muuttaminen ei liity kuntajaon muutokseen, päätöksessä on otettava huomioon 2 luvun 13 §:ssä säädetty seurakuntajaon muuttamisen edellytykset.

Kirkkohallitus ei saa ilman erityistä syytä poiketa seurakuntien ja seurakuntayhtymien omaisuuden siirtoa koskevasta sopimuksesta.

Yhteinen kirkkovaltuusto päättää muusta kuin 1 momentissa tarkoitetusta perussäännön muutoksesta. Perussäännön muutos on tehtävä 9 §:n 2 momentissa tarkoitetulla määräenemmistöllä, jos muutos koskee:

- 1) verotulojen jakoperusteiden muuttamista seurakuntien kesken;
- 2) omaisuuden siirtämistä seurakuntien ja seurakuntayhtymien välillä;
- 3) viran perustamista ja lakkauttamista koskevan päätösvallan siirtämistä seurakuntayhtymän ja seurakuntien välillä.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

14 §

Seurakuntayhtymän purkaminen tai lakkaaminen

Seurakuntayhtymä voidaan purkaa, jos se muodostuu kahden tai useamman kunnan alueella olevista seurakunnista. Purkamisesta päättää yhteinen kirkkovaltuusto. Päätöksessä on määrättävä omaisuuden ja velvoitteiden siirtymisestä seurakunnille tai seurakuntayhtymille.

Seurakuntayhtymä lakkaa, kun seurakuntayhtymään kuuluvat seurakunnat yhdistetään yhdeksi seurakunnaksi. Seurakuntayhtymän varat ja velvoitteet siirtyvät yhdistetylle seurakunnalle.

Jos kaksi tai useampia seurakuntayhtymiä tulee kuntajaon muuttuessa saman kunnan alueelle, muodostettavan seurakuntayhtymän perussäännössä on määrättävä, mikä tai mitkä seurakuntayhtymät lakkaavat.

Jos seurakuntayhtymän omaisuutta on jaettava perussäännön muuttamisen tai seurakuntayhtymän purkamisen johdosta eikä jaosta päästä sopimukseen, jakoon sovelletaan seurakuntajaon yhteydessä tapahtuvasta omaisuuden jaosta annettuja säännöksiä.

15 §

Seurakuntayhtymän tehtävät

Seurakuntayhtymän on hoidettava asiat, jotka koskevat seurakuntayhtymään kuuluvien seurakuntien:

- 1) kirkollisverotusta sekä kirkollisverojen ja muiden yhteisten tulojen jakoa seurakuntien kesken;
- 2) kirkon keskusrahastoon ja kirkon eläkerahastoon suoritettavia maksuja sekä muuta talouden ja omaisuuden hoitoa;
- 3) jäsenten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksien edistämistä seurakuntayhtymän toiminnassa 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla;
- 4) seuraavia henkilöstöhallintoa koskevia asioita, jollei tästä laista muuta johdu:
 - a) palkan ja työnantajasuoritusten maksamista, työnantajailmoitusten tekemistä ja palkkakirjanpitoa;
 - b) virka- ja työehtosopimusten tekemistä ja tulkintaa sekä paikallisesti toteutettavien palkantarkistusten tekemistä tai palkantarkistusta koskevien esitysten tekemistä kirkon työmarkkinalaitokselle;
 - c) luottamusmiestoimintaa, työsuojelua, työterveyshuoltoa sekä työnantajan ja työntekijän välistä yhteistoimintaa;
- 5) arkistointia.

Seurakuntayhtymä päättää seurakunnan kirkkovaltuuston päätettäväksi säädetyistä muusta asiasta, jollei päätösvaltaa ole siirretty seurakunnalle perussäännössä tai 16 §:n nojalla.

Seurakuntayhtymälle voidaan siirtää perussäännössä toimivaltaa myös muissa hallintoon ja talouteen liittyvissä asioissa sekä siinä mainituissa seurakunnalliseen toimintaan liittyvissä tehtävissä ja työmuodoissa.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

16 §

Seurakuntayhtymän toimielimet ja päätösvalta

Seurakuntayhtymän hallintoa hoitavat yhteinen kirkkovaltuusto, yhteinen kirkkoneuvosto, seurakuntayhtymän johtokunnat sekä seurakuntayhtymän viranhaltijat.

Seurakuntayhtymän päätösvaltaa käyttää yhteinen kirkkovaltuusto. Se voi siirtää päätösvaltaa hallintosäännössä yhteiselle kirkkoneuvostolle, sen jaostolle ja seurakuntayhtymän johtokunnalle sekä päätöksellään seurakuntaneuvostolle. Päätösvaltaa ei saa siirtää 6 §:ssä eikä 15 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa. Yhteiselle kirkkoneuvostolle voidaan kuitenkin siirtää päätösvaltaa 15 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa asioissa.

Yhteinen kirkkoneuvosto johtaa 15 §:n 3 momentissa tarkoitettua seurakuntayhtymän toimintaa. Yhteisen kirkkoneuvoston päätösvallan siirtämiseen sovelletaan, mitä kirkkoneuvoston päätösvallan siirtämisestä säädetään.

17 §

Yhteisen kirkkovaltuuston päätöksenteon edellytykset

Yhteisen kirkkovaltuuston päätöksentekoon sovelletaan, mitä 9 §:ssä säädetään. Määräenemistä vaaditaan myös, kun päätös koskee perussäännön muuttamista tai vapaaehtoisesti muodostetun seurakuntayhtymän purkamista.

18 §

Seurakuntaneuvosto

Seurakuntayhtymään kuuluvalla seurakunnalla on seurakuntaneuvosto, joka käyttää seurakunnan päätösvaltaa ja hoitaa ne kirkkoneuvoston tehtävät, jotka eivät kuulu yhteiselle kirkkoneuvostolle, sekä muut sille määrätyt tehtävät. Seurakuntaneuvostossa voi olla jaostoja, joihin sovelletaan, mitä kirkkoneuvoston jaostosta säädetään.

Seurakuntaneuvosto hyväksyy seurakunnan 7 §:n 2 momentissa tarkoitettun hallintosäännön. Seurakuntaneuvosto voi hallintosäännössä siirtää päätösvaltaansa asettamalleen johtokunnalle, seurakunnan johtavalle viranhaltijalle ja seurakuntaneuvoston varapuheenjohtajalle taikka johtosäännössä seurakunnan viranhaltijalle.

Seurakuntaneuvosto päättää seurakunnalle seurakuntayhtymän talousarviossa osoitettujen varojen käytöstä ja seurakunnan omaisuudesta.

19 §

Toimielimiin sovellettavat säännökset

Yhteiseen kirkkovaltuustoon, yhteiseen kirkkoneuvostoon ja seurakuntayhtymän johtokuntaan sekä asioiden käsittelyyn niissä sovelletaan, mitä vastaavista seurakunnan toimielimistä ja asioiden käsittelystä niissä säädetään.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Seurakuntaneuvostoon sovelletaan, mitä kirkkoneuvostosta säädetään. Seurakuntaneuvoston käsitellessä sille perussäännössä siirrettyä yhteisen kirkkovaltuuston toimivaltaan kuuluvaa asiaa sen käsittelyyn sovelletaan, mitä kirkkovaltuuston päätöksenteon edellytyksistä 9 §:n 2 momentissa sekä 21 ja 27 §:ssä säädetään.

20 §

Sopimukset seurakuntien ja seurakuntayhtymien kesken tai kunnan tai muun julkisyhteisön kanssa

Seurakunnat ja seurakuntayhtymät voivat tehdä sopimuksia tehtäviensä yhteisestä hoitamisesta tai tehtävän hoitamisesta toisen seurakunnan tai seurakuntayhtymän puolesta.

Seurakunta tai seurakuntayhtymä voi sopimuksen perusteella huolehtia kunnalle tai muulle julkisyhteisölle kuuluvasta tehtävästä. Jos tehtävää varten perustetaan seurakunnan tai seurakuntayhtymän johtokunta, voidaan sopia, että toinen sopijapuoli saa valita siihen jäseniä, kuitenkin enintään puolet.

Kirkolliset rakennukset ja seurakunnan kiinteistöt

21 §

Kirkollinen rakennus ja lupamenettely

Kirkollinen rakennus on kirkko, kellotapuli, siunaus- ja hautakappeli sekä hautausmaalla oleva niihin rinnastettava rakennus.

Kirkkopihan, sen ja hautausmaan aitaan ja porttiin sekä sankarihautausmaahan sovelletaan, mitä kirkollisesta rakennuksesta säädetään.

Kirkkovaltuuston on haettava kirkkohallituksen lupa ennen toimenpiteisiin ryhtymistä, jos asia koskee:

- 1) uuden kirkon tai siunauskappelin rakentamista tai hankkimista;
- 2) muun kuin kirkollisen rakennuksen muuttamista kirkoksi tai siunauskappeliksi;
- 3) suojellun kirkollisen rakennuksen olennaista muuttamista tai purkamista taikka sen käyttötarkoituksen muuttamista;
- 4) luopumista kirkon käytöstä.

Kirkkohallitus voi liittää lupaa koskevaan päätökseen ehtoja, jotka koskevat rakennuksen ulko- ja sisäasua, rakennustapaa, materiaaleja sekä rakennus- tai korjausmenetelmiä. Kirkkohallituksen on otettava huomioon 22 §:n 1 momentin mukaiset kirkollisen rakennuksen suojelun tavoitteet, kun se käsittelee lupaa suojellun kirkollisen rakennuksen olennaiseen muuttamiseen tai purkamiseen taikka sen käyttötarkoituksen muuttamiseen.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

22 §

Kirkollisen rakennuksen suojelu

Kirkollisen rakennuksen suojelun tavoitteena on turvata kirkollinen rakennettu kulttuuriympäristö osana kulttuuriperintöä, vaalia kirkollisen rakennuksen ominaisluonnetta ja erityispiirteitä sekä edistää sen kulttuurisesti kestävää hoitoa ja käyttöä.

Kirkollinen rakennus, joka on rakennettu ennen vuotta 1917, on lain nojalla suojeltu. Kirkkohallitus voi määrätä tätä myöhemmin käyttöön otetun kirkollisen rakennuksen suojeltavaksi, jos suojelu on perusteltua rakennushistorian, rakennustaiteen, rakennustekniikan tai erityisten ympäristöarvojen kannalta. Kirkkohallitus päättää suojelusta omasta, seurakunnan, tuomiokapitulin tai Museoviraston aloitteesta.

Rakennuksen suojelu käsittää myös sen kiinteän sisustuksen, siihen liittyvät maalaukset ja taideteokset sekä rakennuksen pihapiirin.

23 §

Lausunnot

Seurakunnan tai seurakuntayhtymän on ennen kirkollista rakennusta koskevan päätöksen tekemistä tai 21 §:n 3 momentissa tarkoitetun luvan hakemista kirkkohallitukselta varattava Museovirastolle tilaisuus antaa lausunto suunnitelmasta, joka koskee suojellun tai vähintään 50 vuotta sitten käyttöön otetun kirkollisen rakennuksen olennaista muuttamista tai purkamista taikka käytötarkoituksen muuttamista.

Seurakunnan tai seurakuntayhtymän on lisäksi ennen edellä 1 momentissa tarkoitetun päätöksen tekemistä tai kirkkohallituksen luvan hakemista varattava Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle tilaisuus antaa asiasta lausunto, jos kirkollinen rakennus sijaitsee Ahvenanmaalla, tai saamelaiskäräjille, jos rakennus sijaitsee saamelaisten kotiseutualueella.

Kirkkohallituksen on ennen 21 §:n 3 momentissa tarkoitetun luvan myöntämistä varattava tuomiokapitulille tilaisuus antaa asiasta lausunto.

Museovirasto voi antaa ohjeita suojeltua kirkollista rakennusta koskevan päätöksen täytäntöönpanosta.

24 §

Kirkollisen rakennuksen suojelun lakkaaminen

Kirkkohallitus voi päättää kirkollisen rakennuksen suojelun lakkaamisesta, jos:

- 1) rakennus on sillä tavoin vahingoittunut, ettei sitä voida saattaa ennalleen;
- 2) seurakunnalla on useita kirkollisia rakennuksia eikä sillä ole tarvetta toiminnassaan enää käyttää omistamaansa suojeltua kirkollista rakennusta;
- 3) rakennuksen suojeleminen ei ole muusta erityisestä syystä enää perusteltua.

Kirkkohallituksen on ennen päätöksen tekemistä varattava Museovirastolle ja lisäksi 23 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle tai saamelaiskäräjille tilaisuus antaa asiassa lausunto.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Kirkkohallituksen päätöksestä tulee viipymättä ilmoittaa asianomaiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä kirkollisen rakennuksen sijaintikunnalle.

25 §

Kirkollisen rakennuksen suojelun valvonta

Kirkkohallituksen, tuomiokapitulin tai Museoviraston määräämällä tarkastajalla on oikeus päästä kirkolliseen rakennukseen sen suojelua koskevan asian vireille panemisen tai suojelun noudattamisen ja soveltamisen kannalta tarpeellisten tarkastusten ja tutkimusten suorittamiseksi.

Kirkkohallitus voi kieltää kirkollisessa rakennuksessa tehtävän muutos- tai korjaustyön, jos:

1) siihen ei ole saatu 21 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa;

2) on tehty aloite kyseisen rakennuksen suojelemiseksi.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua kieltoa koskeva päätös voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

26 §

Kirkollisen rakennuksen suojelun kustannukset

Seurakuntaa, joka ei voi toiminnassaan käyttää omistamaansa suojeltua kirkollista rakennusta tai saada siitä muuten kohtuullista hyötyä, ei voida velvoittaa sellaisiin suojelutoimenpiteisiin, joista aiheutuvat kustannukset ovat ilmeisessä epäsuhteessa siihen, mitä seurakunta voi osoittaa kaikkien kirkollisten rakennustensa hoitoon ja kunnostamiseen.

27 §

Kiinteän omaisuuden luovuttaminen

Seurakunta voi myydä, vaihtaa tai muuten luovuttaa tai antaa vuokralle vähintään kymmeneksi vuodeksi kiinteää omaisuuttaan tarjouskilpailulla. Tarjouskilpailun on oltava avoin ja siitä on tiedotettava riittävästi.

Jos seurakunta luovuttaa tai antaa vuokralle vähintään kymmeneksi vuodeksi kiinteää omaisuuttaan ilman 1 momentin mukaista tarjouskilpailua, puolueettoman asiantuntijan on arvioitava kiinteistön markkina-arvo tai markkinaperusteinen vuokrataso.

Hautaustoimi

28 §

Hautausmaan perustaminen ja lakkauttaminen

Kirkkovaltuusto päättää hautausmaan perustamisesta, laajentamisesta ja lakkauttamisesta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

29 §

Hautaoikeus

Seurakunnan tai seurakuntayhtymän velvollisuudesta osoittaa hautasija vainajalle säädetään hautaustoimilaissa (457/2003). Kirkkoneuvosto voi päättää, että seurakunnan hautausmaahan saadaan haudata muukin kuin hautaustoimilaissa siihen oikeutettu vainaja.

Seurakunta luovuttaa hautaoikeuden kuolemantapauksen yhteydessä. Samalla hautaoikeus voidaan luovuttaa myös vainajan omaisille. Kirkkoneuvosto voi erityisestä syystä päättää hautaoikeuden luovuttamisesta muulloinkin.

Hautaoikeuden haltija voi luovuttaa hautaoikeuden vain seurakunnalle.

30 §

Hautaoikeuden voimassaoloaika

Hautaoikeus luovutetaan enintään 50 vuoden määräajaksi. Määräaika lasketaan haudan luovuttamista seuraavan kalenterivuoden alusta. Hautaoikeuden voimassaoloaika päättyy aikaisintaan sen kalenterivuoden lopussa, jona viimeisestä hautauksesta on kulunut 15 vuotta, ei kuitenkaan ennen kuin hautaa voidaan käyttää uudelleen.

Hautaoikeuden voimassaoloaikaa voidaan oikeudenhaltijan hakemuksesta jatkaa, jollei siitä aiheudu haittaa hautausmaan tarkoituksenmukaiselle järjestelylle tai hoidolle. Hautaoikeus on voimassa vain niin kauan kuin hauta on rauhoitetun hautausmaan osana.

Hautaoikeus lakkaa ilman irtisanomista.

31 §

Hautaoikeuden haltija

Hautaoikeuden haltija edustaa niitä, joita hautaan voidaan haudata, ja käyttää puhevaltaa hautaa koskevissa asioissa hautaustoimilaissa sekä tässä laissa ja sen nojalla säädetyllä tai määrätyllä tavalla.

Hautaa luovutettaessa sovitaan hautaoikeuden haltijasta. Jos sopimusta ei ole tehty vuoden kuluessa haudan luovutuspäivästä tai jos tehtyä sopimusta ei voida olosuhteiden muuttumisen johdosta noudattaa, hautaoikeuden haltijaksi tulee vainajan leski tai, jos leskeä ei ole, ensimmäiseksi hautaan haudatun vainajan lähimmät perilliset. Näiden on valittava hautaoikeuden haltija edustamaan heitä hautaa koskevissa asioissa. Hautaoikeuden uudesta haltijasta on ilmoitettava hautaus-toimesta vastaavalle seurakunnan viranomaiselle.

Jos ensimmäiseksi hautaan haudatun vainajan lähimmät perilliset eivät ole sopineet hautaoikeuden uudesta haltijasta, kirkkoneuvosto voi määrätä hautaoikeuden haltijan. Kirkkoneuvosto voi antaa etusijan paikkakunnalla asuvalle tai sille, joka on huolehtinut haudan hoidosta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

32 §

Hautaamisjärjestys

Hautaa luovutettaessa sovitaan siitä, keitä hautaan voidaan haudata. Jos sopimusta ei ole tehty 31 §:n 2 momentin mukaisesti, hautaan voidaan ensisijaisesti haudata vainaja, jota varten hauta on luovutettu, ja tämän puoliso sekä lisäksi kuolemantapausten mukaisessa järjestyksessä suoraan etenevässä tai takenevassa polvessa oleva sukulainen ja tämän puoliso. Jos tällaista sukulaista ei ole tai jos hautaoikeuden haltija siihen suostuu, hautaan saadaan haudata vainajan sisar ja veli sekä heidän lapsensa, sanottujen henkilöiden adoptio- ja kasvattilapset sekä näiden kaikkien puoliset.

Hautaustoimesta vastaava seurakunnan viranomainen voi hautaoikeuden haltijan suostumuksella antaa luvan haudata hautaan muunkin vainajan.

33 §

Haudan hoito

Hautaoikeuden haltija vastaa siitä, että hautaa hoidetaan hautausmaan arvon mukaisesti. Kirkkovaltuusto voi kuitenkin päättää, että seurakunnan kustannuksella huolehditaan hautausmaalla tai sen osalla olevien hautojen perushoidosta. Kirkkovaltuusto voi päättää, että seurakunta vastaa haudan hoidosta, jos vainajan muiston vaalimista pidetään seurakunnan kannalta tärkeänä.

Seurakunta voi tehdä hautaoikeuden haltijan kanssa määräaikaisen sopimuksen siitä, että seurakunta ottaa korvauksesta vastuun haudan hoidosta. Seurakunta voi sopia, että hoitokorvaukset sijoitetaan hautainhoitorahastoon, jonka varat käytetään sopimusten mukaisten hautojen hoitoon.

Kirkkoneuvosto voi velvoittaa hautaoikeuden haltijan kunnostamaan haudan, jonka hoito on olennaisesti laiminlyöty. Kunnostamiseen varataan vuoden määräaika siitä, kun päätös on annettu hautaoikeuden haltijalle tiedoksi. Kirkkoneuvosto voi päättää hautaoikeuden menettämisestä, jollei laiminlyöntiä ole korjattu. Päätöksen tiedoksi antamisesta säädetään 10 luvun 26 §:ssä.

34 §

Erimielisyyden ratkaiseminen

Kirkkoneuvosto ratkaisee erimielisyyden hautaoikeudesta, hautaoikeuden haltijasta ja hänen velvollisuuksistaan, siitä keitä hautaan voidaan haudata, hautamuistomerkeistä sekä muusta hauta- tai hautaamista koskevasta asiasta, jollei hautaustoimilaissa toisin säädetä.

35 §

Hautaustoimen ohjesääntö, hautausmaakaava ja hautausmaan käyttösuunnitelma

Kirkkovaltuusto hyväksyy hautaustoimen ohjesäännön, hautausmaakohtaisen hautausmaakaavan ja hautausmaan käyttösuunnitelman. Hautaustoimen ohjesäännössä määrätään:

- 1) haudoista;
- 2) hautakirjanpidosta;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

- 3) haudan hoidolle asetetuista vaatimuksista;
- 4) hautamuistomerkkien hyväksymisestä;
- 5) hautausmaalla noudatettavasta järjestyksestä.

36 §

Hautaustoimen maksut

Hautasijan luovuttamisesta ja hautaamiseen liittyvistä palveluista tulee periä maksut, joiden määräämisessä otetaan huomioon seurakunnalle palvelun tuottamisesta aiheutuvat kustannukset. Hautaustoimessa perittäviin maksuihin sovelletaan lisäksi hautaustoimilain 6 §:ää.

Kirkkovaltuusto päättää haudoista perittävistä maksuista.

37 §

Avopuolison asema

Mitä tämän lain hautaustoimea koskevissa säännöksissä säädetään puolisoista tai leskeistä, koskee myös kuolinhetkellä vainajan kanssa avioliitonomaisissa olosuhteissa yhteisessä taloudessa jatkuvasti elänyttä henkilöä.

4 luku

Hiippakunta

1 §

Hiippakunta

Hiippakunta huolehtii itse toiminnastaan ja hoitaa talouttaan tämän lain ja kirkkojärjestyksen sekä niiden nojalla annettujen säännösten mukaan.

2 §

Hiippakunnan toimielimet

Hiippakunnan hallintoa hoitavat piispa, hiippakuntavaltuusto, tuomiokapituli, johtokunnat ja tuomiokapitulin viranhaltijat.

3 §

Piispa

Piispa johtaa hiippakuntansa hallintoa ja toimintaa sekä valvoo seurakuntia ja pappeja.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Arkkihiippakunnassa on arkkipiispa ja piispa, joiden vastuualueiden ja tehtävien jaosta säädetään tarkemmin kirkkojärjestyksessä.

4 §

Hiippakuntavaltuusto

Hiippakuntavaltuuston tehtävänä on tukea ja edistää kirkon tehtävän toteutumista hiippakunnassa ja sen seurakunnissa.

Hiippakuntavaltuuston toimikausi alkaa 9 luvun 12 §:ssä tarkoitettua hiippakuntavaltuuston jäsenten vaalia seuraavan toukokuun 1 päivänä ja kestää neljä vuotta.

Hiippakuntavaltuusto voi asettaa toimikaudekseen tuomiokapitulin alaisia johtokuntia, joiden tehtävät määrätään hiippakuntavaltuuston antamissa johtosäännöissä.

5 §

Aloite hiippakuntavaltuustolle

Aloitteen hiippakuntavaltuustolle voi tehdä:

- 1) hiippakuntavaltuuston jäsen;
- 2) tuomiokapituli;
- 3) kirkkoneuvosto;
- 4) yhteinen kirkkoneuvosto;
- 5) seurakuntaneuvosto;
- 6) vähintään kymmenen hiippakuntaan kuuluvan seurakunnan seurakuntavaaleissa äänioikeutettua jäsentä (*jäsenaloite*).

Kaikkien jäsenaloitteen tekijöiden on allekirjoitettava aloite omakätisesti ja merkittävä allekirjoituksensa yhteyteen selvästi nimensä ja syntymäaikansa sekä se seurakunta, jossa hänellä on äänioikeus. Aloiteasiakirjassa on lisäksi mainittava lähettäjän nimi ja yhteystiedot.

Aloitteen tekijälle on ilmoitettava, mihin toimenpiteisiin hiippakuntavaltuusto on ryhtynyt aloitteen johdosta.

6 §

Tuomiokapituli

Tuomiokapitulin tehtävänä on:

- 1) hoitaa hiippakunnallista toimintaa, hallintoa ja taloutta;
- 2) edustaa kirkkoa hiippakunnan asioissa ja käyttää hiippakunnan asioissa puhevaltaa tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa sekä tehdä hiippakuntaa koskevat sopimukset ja muut oikeustoimet;
- 3) valvoa seurakuntien ja seurakuntayhtymien toimintaa, hallintoa ja viranhaltijoiden ja työntekijöiden sekä muun papiston tehtävien hoitoa;
- 4) päättää seuraavista papin ja lehtorin virkasuhdetta koskevista asioista evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annetussa laissa tai kirkkojärjestyksessä säädetyllä tavalla:
 - a) viranhoitomääräyksen antamisesta ja kielitaitoa koskevan erivapauden myöntämisestä;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

b) viran haettavaksi julistamisesta, hakuajan jatkamisesta, uudesta hakuajasta tai virkasuhteen täyttämättä jättämisestä sekä koeajan määrittämisestä seurakunnan seurakuntapastorin virkasuhteessa;

c) virantoimituksesta pidättämisestä, lomautukseen liittyvästä lausunnon antamisesta, virkasuhteen irtisanomisesta tai sen purkamisesta;

d) sivutoimiluvan myöntämisestä;

e) kirkkoherran viran lakkauttamisesta sekä kirkkoherran viran ja, jos seurakunnat eivät ole tehneet sopimusta muun papin sijoittamisesta ennen kirkkohallituksen päätöstä, pappien sijoittamisesta seurakuntajaon muutoksen yhteydessä;

5) päättää muiden kuin kohdassa 4 tarkoitettujen viranhaltijoiden ja työntekijöiden sijoittamisesta, jollei päätöstä ole tehty ennen seurakuntajaon muuttamista koskevan päätöksen voimaantuloa, kun seurakunnasta osa on liitetty toiseen seurakuntaan tai uusi seurakunta on perustettu jakamalla seurakunta tai seurakunnat kuuluvat eri hiippakuntiin;

6) hoitaa muut kuin 1—5 kohdassa tarkoitetut tässä laissa ja kirkkojärjestyksessä sille säädetty tehtävät sekä ne hiippakunnalliset tehtävät, jotka eivät kuulu muulle hiippakunnan viranomaiselle.

Tuomiokapitulin on ennen 1 momentin 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettua virantoimituksesta pidättämistä, virkasuhteen irtisanomista tai sen purkamista varattava seurakunnan kirkkoneuvostolle tai seurakuntaneuvostolle tai seurakuntayhtymän yhteiselle kirkkoneuvostolle tilaisuus antaa asiasta lausunto, jollei päätöstä tehdä seurakunnan tai seurakuntayhtymän esityksestä.

Tuomiokapitulin on käsiteltävä virkasuhteen purkamista koskeva asia kiireellisenä. Koeaikaa koskeva virkasuhteen purkaminen voidaan päättää koeajan päättymistä seuraavassa tuomiokapitulin istunnossa, jos seurakunta tai seurakuntayhtymä on pannut asian tuomiokapitulissa vireille koeaikana. Tuomiokapituli voi päättää papin tai lehtorin virkasuhteen purkamisesta evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annetun lain 56 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä seuraavassa tuomiokapitulin istunnossa, jos asia on seurakunnan esityksestä pantu mainitussa pykälässä säädetyn määräajan aikana tuomiokapitulissa vireille.

Päätöksen 1 momentin 4 kohdan e alakohdassa ja 5 kohdassa tarkoitetuissa asioissa tekee se tuomiokapituli, jonka hiippakuntaan seurakunta tulee kuulumaan. Jos seurakunta jakautuu niin, että osa siitä tulee kuulumaan toiseen hiippakuntaan, päätöksen tekee se tuomiokapituli, jonka hiippakuntaan alue kuului ennen jakautumista. Tuomiokapituli antaa sijoitetulle papille viranhoidomääräyksen.

7 §

Tuomiokapitulin päätösvalan siirtäminen

Tuomiokapitulin päätösvaltaa voidaan siirtää viranhaltijalle.

Päätösvaltaa ei saa kuitenkaan siirtää, jos asia koskee:

- 1) pappisvirkaan vihittäväksi hyväksymistä;
- 2) virka- tai työsopimussuhteen täyttämistä yli kuuden kuukauden ajaksi tai virka- tai työsopimussuhteen päättämistä;
- 3) hiippakuntavaltuustolle tehtävää esitystä;
- 4) oikaisuvaatimusta;
- 5) asiaa, joka on käsiteltävä täysilukuisessa tuomiokapitulissa.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

5 luku

Keskushallinto

1 §

Kirkolliskokouksen kokoonpano ja toimikausi

Kirkon edustajina kirkolliskokouksessa ovat:

- 1) hiippakuntien piispat;
- 2) kenttäpiispa;
- 3) 96 valittua edustajaa, joista 32 pappia ja 64 maallikkoa;
- 4) saamelaiskäräjien valitsema saamelaisten edustaja;
- 5) valtioneuvoston määräämä edustaja.

Edustajien tulee olla kirkon jäseniä. Yksi 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetuista maallikkoedustajista tulee valita Ahvenanmaan seurakunnista.

Tuomiokapituli määrää keskuudestaan piispan tilalle pappisjäsenen, jos piispan virka on avoinna tai piispalla on este. Arkkihiippakunnan tuomiokapituli määrää pappisjäsenen vain, jollei arkkipiispa eikä piispa osallistu kirkolliskokoukseen.

Kirkolliskokouksen toimikausi alkaa 9 luvun 12 §:ssä tarkoitettua kirkolliskokousedustajien vaalia seuraavan toukokuun 1 päivänä ja kestää neljä vuotta.

2 §

Kirkolliskokouksen tehtävät

Kirkolliskokous käsittelee asioita, jotka koskevat kirkon oppia ja työtä sekä kirkon lainsäädäntöä, hallintoa ja taloutta.

Kirkolliskokouksen tehtävänä on:

- 1) hyväksyä ja määrätä käyttöön otettavaksi raamatunkäännös, kristinoppi, virsikirja ja kirkkokäsikirja;
- 2) käsitellä kysymyksiä, jotka edellyttävät kirkon uskoa ja oppia koskevia tai niihin pohjautuvia periaatteellisia kannanottoja, sekä ryhtyä toimenpiteisiin niiden johdosta;
- 3) tehdä ehdotuksia kirkkolain säätämisestä, muuttamisesta tai kumoamisesta ja 1 luvun 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua kirkkoa koskevasta muusta lainsäädännöstä sekä hyväksyä kirkkojärjestys;
- 4) antaa lausuntoja ja tehdä esityksiä valtioneuvostolle kirkon ja valtion suhdetta koskevissa merkittävissä kysymyksissä;
- 5) päättää kirkon suhteista muihin kirkkoihin, uskontokuntiin ja kirkkojen välisiin järjestöihin sekä yhteistyöstä niiden kanssa;
- 6) päättää kirkon lähetysjärjestöksi hyväksymisestä ja tämän aseman lakkauttamisesta;
- 7) hyväksyä kirkon keskusrahaston toiminta- ja taloussuunnitelmat sekä talousarviot ja päättää:
 - a) seurakuntien vuosittaisista maksuista kirkon keskusrahastoon;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

b) perusteista, joiden mukaan valtion rahoituksesta evankelis-luterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin annetussa laissa (430/2015) tarkoitettu rahoitus jaetaan seurakunnille, seurakuntayhtymille ja kirkkohallitukselle;

8) tarkastuttaa kirkon keskusrahaston ja muiden kirkkohallituksen sekä hiippakuntien viranomaisten hoidossa olevien rahastojen ja muiden varojen tilit ja hallinto, vahvistaa niiden tilinpäätökset ja päättää vastuuvapauden myöntämisestä;

9) käsitellä ne muut kuin 1—8 kohdassa tarkoitettut asiat, jotka sille tässä tai muussa laissa taikka kirkkojärjestyksessä säädetään.

3 §

Esitykset ja aloitteet kirkolliskokoukselle

Piispainkokouksella, kirkkohallituksella ja hiippakuntavaltuustolla on oikeus tehdä esityksiä sekä edustajalla aloitteita kirkolliskokoukselle.

4 §

Kirkolliskokouksessa määräenemmistöllä tehtävät päätökset

Valiokunnan ehdotus, joka on tullut kirkolliskokouksen täysistunnossa ensimmäisessä käsittelyssä kaikilta kohdiltaan hyväksytyksi, on otettava eri täysistunnossa kokonaisuutena toiseen käsittelyyn sellaisena kuin se on ensimmäisessä käsittelyssä päätetty, jos asia koskee:

- 1) raamatunkäännöstä, kristinoppia, virsikirjaa tai kirkkokäsikirjaa;
- 2) kirkon uskoa ja oppia koskevaa tai niihin pohjautuvaa periaatteellista kannanottoa sekä ryhtymistä toimenpiteisiin niiden johdosta;
- 3) kirkkolain säätämistä, muuttamista tai kumoamista koskevaa ehdotusta tai kirkkojärjestyksen hyväksymistä.

Ehdotus tulee hyväksytyksi, jos sitä toisessa käsittelyssä kannattaa vähintään kolme neljäsosaa annetuista äänistä.

5 §

Piispainkokous

Piispainkokouksen jäseniä ovat hiippakuntien piispat.

Piispainkokouksen tehtävänä on käsitellä kirkon uskoa, opetusta ja työtä koskevia asioita sekä antaa kirkkojärjestyksen täytäntöönpanosta tarkempia määräyksiä siten kuin siitä kirkkojärjestyksessä säädetään.

Piispainkokouksen jäsenellä, kirkolliskokouksella, tuomiokapitulilla ja kirkkohallituksella on oikeus tehdä aloitteita piispainkokoukselle.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

6 §

Kirkkohallituksen kokoonpano ja toimikausi

Kirkkohallituksen jäseniä ovat:

- 1) arkkipiispa puheenjohtajana;
- 2) piispainkokouksen valitsevat kaksi piispaa;
- 3) kirkolliskokouksen valitsevat kaksi pappia;
- 4) kirkolliskokouksen valitsevat maallikkojäsenet, joita valitaan yksi jokaisesta hiippakunnasta.

Maallikkojäsenen tulee olla vaalikelpoinen kirkolliskokouksen maallikkoedustajaksi.

Kirkkohallituksen toimikausi on neljä vuotta.

7 §

Kirkkohallituksen tehtävä

Kirkkohallituksen tehtävänä on hoitaa kirkon yhteistä hallintoa, taloutta ja toimintaa sekä muut tehtävät, joista säädetään tässä tai muussa laissa tai kirkkojärjestyksessä tai jotka eivät kuulu muulle kirkon viranomaiselle.

Kirkkohallitus antaa tämän lain ja kirkkojärjestyksen täytäntöönpanosta tarkempia määräyksiä siten kuin siitä tässä tai muussa laissa ja kirkkojärjestyksessä erikseen säädetään.

Kirkkohallitus hoitaa kirkon suhteita valtioon ja muuhun yhteiskuntaan, valvoo kirkon etua ja antaa valtioneuvoston kirkolta pyytämät lausunnot, jollei 2 §:n 2 momentista muuta johdu.

Kirkkohallitus edustaa kirkkoa ja käyttää sen puhevaltaa tuomioistuimissa ja muissa viranomaisissa sekä tekee kirkon puolesta sopimukset ja muut oikeustoimet, jollei 4 luvun 6 §:n 1 momentin 2 kohdasta muuta johdu.

8 §

Kirkkohallituksen päätösvallan siirtäminen

Kirkkohallituksen virastokollegiolle, johtokunnalle tai kirkkohallituksen viranhaltijalle voidaan antaa oikeus ratkaista asioita kirkkohallituksen puolesta siten kuin siitä kirkkojärjestyksessä säädetään.

Virastokollegion jäseniä ovat kirkkohallituksen viraston johtava viranhaltija ja osastonjohtajat.

9 §

Kirkon keskusrahasto

Kirkon keskusrahasto on kirkon yhteinen rahasto, jonka varoja käytetään keskusrahaston talousarvion mukaisesti:

- 1) taloudellisesti heikossa asemassa olevien seurakuntien ja seurakuntayhtymien tukemiseen sekä seurakuntien yhteistoiminnan ja seurakuntarakenteen kehittämiseen;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

2) hautaustoimesta, väestökirjanpidosta sekä kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ja irtaimiston ylläpitoon liittyvistä tehtävistä seurakunnille ja seurakuntayhtymille aiheutuvien kustannusten rahoittamiseen;

3) hiippakuntien ja kirkon keskushallinnon menoihin;

4) kirkon yhteisiin tarkoituksiin sekä muiden lakiin ja sitoumuksiin perustuvien kirkon menojen suorittamiseen.

Kirkon keskusrahaston kotipaikka on Helsinki.

10 §

Kirkon eläkerahasto

Kirkon eläkerahasto toimii kirkon eläkelaitoksena ja huolehtii sen tehtävistä siten kuin siitä erikseen säädetään.

11 §

Maksut kirkon keskusrahastolle

Jokainen seurakunta tai seurakuntayhtymä suorittaa kirkon keskusrahastolle vuosittain:

1) enintään kymmenen prosenttia viimeksi toimitetun verotuksen laskennallisesta kirkollisverosta (*perusmaksu*);

2) kirkolliskokouksen vahvistamien perusteiden mukaan määräytyvän maksun (*palvelumaksu*) niiden tehtävien hoitamisesta, joista säädetään kirkkojärjestyksen 5 luvun 13 §:n 5 kohdassa.

12 §

Maksujen viivästyseuraamukset

Edellä 11 §:ssä säädettyjen maksusuoritusten viivästyessä niille on maksettava kirkolliskokouksen määräämän korkoprosentin mukaista vuotuista viivästyskorkoa. Korkoprosentti saa olla enintään korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentin mukainen. Viitekoron muutos otetaan huomioon muutosta seuraavan kalenterivuoden alusta. Kirkkohallitus voi erityisestä syystä hakemuksesta vapauttaa seurakunnan ja seurakuntayhtymän suorittamasta viivästyskorkoa kokonaan tai osittain.

Seurakunnan tai seurakuntayhtymän 11 §:n nojalla maksettavaksi määrätty maksu on suoraan ulosottokelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

13 §

Keskusrahastoavustukset

Kirkon keskusrahastosta myönnetään seurakunnille ja seurakuntayhtymille verotulojen täydennystä ja harkinnanvaraista avustusta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

14 §

Eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin saadun rahoituksen jakaminen

Kirkon keskusrahasto jakaa valtion rahoituksesta evankelis-luterilaiselle kirkolle eräisiin yhteiskunnallisiin tehtäviin annetussa laissa tarkoitetun vuosittaisen rahoituksen seurakunnille ja seurakuntayhtymille.

Kirkkohallituksella on oikeus käyttää kirkolliskokouksen päätöksen mukainen osa rahoituksesta niihin kirkon yhteisen jäsenrekisterin ylläpitoon liittyviin kirkkohallituksen tehtäviin, joista säädetään laissa.

15 §

Kirkon keskusrahastoa koskevat tarkemmat säännökset

Kirkon keskusrahaston sekä muiden kirkkohallituksen ja hiippakuntien hallussa olevien rahastojen ja varojen tilintarkastukseen sovelletaan tilintarkastuslakia (1141/2015).

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, kirkon keskusrahaston talouden hoidosta, maksujen maksamisesta kirkon keskusrahastolle sekä keskusrahastoavustuksista ja niiden hakemismenettelystä säädetään tarkemmin kirkkojärjestyksessä.

6 luku

Seurakunnan ja kirkon talous

1 §

Varojen käyttäminen

Seurakunnan ja seurakuntayhtymän varoja saa käyttää ainoastaan niiden tehtävien toteuttamiseen. Kirkon keskusrahaston varoja saa käyttää ainoastaan kirkolle säädettyjen tehtävien toteuttamiseen.

2 §

Kirkollisvero

Seurakunnan jäsenen tulee osallistua seurakunnan, seurakuntayhtymän ja kirkon tehtävien rahoittamiseen maksamalla kirkollisveroa. Kirkollisveron perusteista ja kirkollisverosta vapauttamisesta säädetään evankelis-luterilaisten seurakuntien jäsenten velvollisuudesta suorittaa veroa seurakunnalle annetussa laissa (1013/2012). Kirkollisverosta vapauttamisesta päättää kirkkoneuvosto tai yhteinen kirkkoneuvosto.

Kirkollisverolla katetaan se määrä, joka kirkkovaltuuston tai yhteisen kirkkovaltuuston hyväksymän talousarvion mukaan tarvitaan muiden tulojen lisäksi menojen suorittamiseen. Kirkkoval-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

tuusto tai yhteinen kirkkovaltuusto päättää tuloveroprosentista 0,05 prosenttiyksikön tarkkuudella.

3 §

Tilivelvolliset

Tilivelvollinen on luottamushenkilö tai viranhaltija. Tilivelvollinen ei kuitenkaan ole kirkkovaltuuston tai yhteisen kirkkovaltuuston jäsen, kirkolliskokousedustaja eikä tilintarkastaja.

4 §

Taloussääntö ja taloutta koskevat muut säännökset

Taloushallinnon järjestämisestä määrätään tarkemmin kirkkovaltuuston, yhteisen kirkkovaltuuston tai hiippakuntavaltuuston hyväksymässä taloussäännössä. Kirkkohallitus hyväksyy kirkon keskusrahaston taloussäännön.

Siltä osin kuin tässä laissa tai kirkkojärjestyksessä ei toisin säädetä, seurakunnan, seurakuntayhtymän ja kirkon keskusrahaston kirjanpitovelvollisuuteen, kirjanpitoon ja tilinpäätökseen sovelletaan kirjanpitolakia (1336/1997) ja tilintarkastukseen julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuksesta annettua lakia (1142/2015).

5 §

Tilintarkastajan tehtävät

Tilintarkastajan on tarkastettava hyvän tilintarkastustavan mukaisesti kunkin tilikauden hallinto, kirjanpito ja tilinpäätös. Seurakunnan ja seurakuntayhtymän tilintarkastus on suoritettava viimeistään toukokuun loppuun mennessä sekä kirkon keskusrahaston tilintarkastus maaliskuun loppuun mennessä.

Tilintarkastajan on tarkastettava, että:

1) hallintoa on hoidettu laillisesti ja asianomaisten toimielinten ja viranhaltijoiden päätösten mukaisesti;

2) tilinpäätös on laadittu tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti ja se antaa oikeat ja riittävät tiedot tilikauden toiminnasta, taloudesta, taloudellisesta kehityksestä ja taloudellisista vastuista;

3) sisäinen valvonta on järjestetty asianmukaisesti.

Tilintarkastajan on viipymättä ilmoitettava havaitsemistaan epäkohdista kirkkoneuvostolle, yhteiselle kirkkoneuvostolle, tuomiokapitulille tai kirkkohallitukselle.

Tilintarkastuksesta on annettava kirkkovaltuustolle, yhteiselle kirkkovaltuustolle tai kirkolliskokoukselle kultakin tilikaudelta tarkastuskertomus. Tarkastuskertomuksessa on esitettävä, voidaanko tilinpäätös hyväksyä ja tilivelvollisille myöntää vastuuvapaus.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

6 §

Tilintarkastajan vastuu

Tilintarkastajalla on oltava edellytykset riippumattoman ja riittävän laajan tilintarkastuksen toimittamiseen. Jos edellytykset riippumattomaan tarkastukseen puuttuvat, tilintarkastajan on kieltäydyttävä vastaanottamasta tehtävää tai luovuttava siitä.

Tilintarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tässä laissa ja kirkkojärjestyksessä säädettyä tilintarkastajan tehtävää. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

7 luku

Pappisvirka, papin ja lehtorin virka sekä eräitä virka- ja työsopimussuhteita koskevat säännökset

1 §

Pappisvirka, pappi ja lehtori

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *pappisviralla* luterilaisten tunnustuskirjojen mukaista evankeliumin julistamiseksi ja sakramenttien jakamiseksi asetettua kirkon virkaa, johon kutsutaan ja johon vihitään pappisvihkimyksessä;

2) *papilla* henkilöä, joka kirkkojärjestyksen mukaisesti on joko vihitty pappisvirkaan tai jolle on myönnetty oikeus toimittaa pappisvirkaa Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa;

3) *lehtorilla* henkilöä, jolle tuomiokapituli on hakemuksesta myöntänyt oikeuden toimia lehtorina ja joka tuomiokapitulin antaman viranhoidomääräyksen tai oikeutuksen perusteella toimii lehtorina seurakunnan, seurakuntayhtymän, laitoksen tai muun yhteisön palveluksessa;

4) *papin viralla* hallinnollisella päätöksellä perustettua seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin tai kirkkohallituksen virkaa, johon voidaan valita vain pappi.

2 §

Kelpoisuusvaatimukset eräisiin virka- ja työsopimussuhteisiin

Seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen virka- tai työsopimussuhteeseen voidaan ottaa vain konfirmoitu kirkon jäsen, jos tehtävät liittyvät kirkon jumalanpalveluselämään, diakoniaan, kasvatukseen, opetukseen, sielunhoitoon tai edustamiseen. Muutoin kelpoisuusvaatimuksista säädetään evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annetussa laissa.

Tuomiokapituli voi myöntää 1 momentissa tarkoitettua kelpoisuusvaatimuksesta erivapauden muun kristillisen kirkon tai kristillisen uskonnollisen yhdyskunnan papille, jos kirkolliskokous on hyväksynyt tuon kirkon tai uskonnollisen yhdyskunnan kanssa tehdyn sopimuksen pappisviran vastavuoroisen hoitamisen edellytyksistä. Erivapaus voidaan myöntää toistaiseksi tai määräajaksi.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Papin virkaan voidaan antaa viranhoitomääräys vain papille ja lehtorin virkaan vain lehtorille.

3 §

Virka- ja työsopimussuhteen päättyminen viranhaltijan tai työntekijän erottua kirkosta

Jos viranhaltija tai työntekijä, joka on 2 §:n 1 momentissa tarkoitettussa virka- tai työsopimussuhteessa, eroaa kirkosta, virka- tai työsopimussuhde päättyy ilman irtisanomista. Irtisanovan viranomaisen on päätöksellään viipymättä todettava virka- tai työsopimussuhde päättyneeksi. Virka- tai työsopimussuhde katsotaan päättyneeksi sinä päivänä, kun irtisanova viranomainen on antanut virka- tai työsopimussuhteen päättymistä koskevan päätöksen tiedoksi viranhaltijalle tai työntekijälle.

Ennen kuin virka- tai työsopimussuhde todetaan päättyneeksi, viranhaltijalle tai työntekijälle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

4 §

Kirjallinen varoitus ja pappisvirasta pidättäminen

Tuomiokapituli voi antaa papille kirjallisen varoituksen tai pidättää hänet pappisvirasta vähintään yhdeksi ja enintään kuudeksi kuukaudeksi, jos:

- 1) pappi ei ole pysynyt kirkon tunnustuksessa;
- 2) pappi toimii vastoin pappisviran velvollisuuksia ja pappislupausta tai laiminlyö niitä taikka käyttäytyy papille sopimattomalla tavalla.

Tuomiokapituli voi pidättää papin pappisvirasta tutkimuksen tai oikeudenkäynnin ajaksi, jos papin voidaan todennäköisin perustein epäillä syyllistyneen:

- 1) virantoimituksessa virkarikokseen tai muuten menetelleen virantoimituksessa velvollisuuksiensa vastaisesti;
- 2) virantoimituksen ulkopuolella rikokseen ja asiassa ilmenneillä seikoilla voi olla vaikutusta hänen edellytyksiinsä hoitaa pappisvirkaa.

Ilmeinen virkarikos on ilmoitettava viipymättä poliisille.

Piispa voi pidättää papin väliaikaisesti pappisvirasta 2 momentissa tarkoitettulla perusteella enintään neljän viikon ajaksi. Piispan on viipymättä saatettava pappisvirasta pidättäminen tuomiokapitulin päätettäväksi.

Päätös pappisvirasta pidättämisestä voidaan panna täytäntöön heti.

5 §

Pappisvirasta eroaminen ja pappisviran menettäminen

Eron pappisvirasta myöntää tuomiokapituli hakemuksesta.

Tuomiokapituli määrää papin menettämään pappisvirkansa, jos:

- 1) pappi on eronnut kirkosta;
- 2) pappi ei ole 4 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella tehdyn pappisvirasta pidättämisen kuudessa pyytänyt eroa pappisvirasta tai osoittanut tahtovansa pysyä kirkon tunnustuksessa.

Tuomiokapituli voi määrätä papin menettämään pappisvirkansa, jos:

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

1) papin toiminta vastoin pappisviran velvollisuuksia ja pappislupausta tai velvollisuuksien laiminlyönti taikka käyttäytyminen osoittaa hänet ilmeisen sopimattomaksi olemaan pappina;

2) hänet on tuomittu rangaistukseen sellaisesta rikoksesta, joka osoittaa hänet ilmeisen sopimattomaksi olemaan pappina.

6 §

Lehtorin viran velvollisuudet

Lehtorille, joka ei pysy kirkon tunnustuksessa, tuomiokapituli voi antaa kirjallisen varoituksen tai pidättää hänet lehtorin viran toimittamisesta vähintään yhdeksi ja enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Tuomiokapituli määrää lehtorin menettämään oikeutensa toimia lehtorina, jos lehtori on eronnut kirkosta tai jos lehtori ei ole 1 momentissa tarkoitetun lehtorin viran toimittamisesta pidättämisen kuluessa luopunut oikeudestaan toimia lehtorina tai osoittanut tahtovansa pysyä kirkon tunnustuksessa.

7 §

Poikkeus julkisesta hakumenettelystä

Evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annetun lain 8 §:ssä tarkoitettua julkista hakumenettelyä ei sovelleta, kun tuomiokapituli antaa virkaan soveltuvalle papille viranhoitomääräyksen seurakunnan seurakuntapastorin virkaan toistaiseksi tai kun tuomiokapituli määrää seurakunnan papin virkaan väliaikaisen hoitajan.

8 §

Papin viran ja lehtorin viran haltijan virkasuhteen päättyminen ilman irtisanomista

Papin viran tai lehtorin viran haltijan virkasuhde päättyy ilman irtisanomista ja irtisanomisai-
kaa:

1) jos tuomiokapituli on 5 §:n perusteella myöntänyt papille eron pappisvirasta tai määrännyt hänet menettämään pappisvirkansa;

2) jos tuomiokapituli on 6 §:n perusteella määrännyt lehtorin menettämään oikeutensa toimia lehtorina.

9 §

Rippisalaisuus

Yksityisessä ripissä tai muuten sielunhoidossa papille uskottua asiaa ei saa ilmaista eikä myöskään sitä henkilöä, joka papille on uskoutunut.

Kun pappia kuullaan todistajana, hän ei saa ilmaista sitä, mitä yksityisessä ripissä tai sielunhoidossa on hänelle uskottu.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Jos joku yksityisessä ripissä tai sielunhoidossa ilmaisee yleisen lain mukaan ilmiannettavan törkeän rikoksen olevan hankkeilla, papin on kehotettava häntä ilmoittamaan asiasta viranomaisille tai sille, jota vaara uhkaa. Jollei hän suostu siihen, papin on annettava asiasta viranomaisille tietoa sen verran kuin on mahdollista asianomaisen tulematta ilmi suoraan tai välillisesti.

Mitä 1—3 momentissa säädetään papista, koskee myös lehtoria.

8 luku

Henkilötietojen käsittely ja kirkonkirjojen pito

1 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Henkilötietojen käsittelystä säädetään luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 96/46/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus), jäljempänä *tietosuoja-asetus*, sekä tietosuojalaissa (1050/2018).

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään:

1) henkilötietojen käsittelyyn diakoniatyössä sovelletaan sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (812/2000) 11 ja 13 §:ää ja 3 lukua, sosiaalihuollon asiakasasiakirjoista annettua lakia (254/2015) sekä potilaan asemasta ja oikeudesta annetun lain (785/1992) 12 ja 13 §:ää;

2) kirkonkirjojen pitoon sovelletaan lisäksi uskontokuntien jäsenrekistereistä annettua lakia (614/1998) sekä väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista annettua lakia (661/2009);

3) oikeuteen saada tieto ja muuhun henkilötietojen luovuttamiseen viranomaisen henkilörekisteristä sovelletaan muutoin, mitä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään.

2 §

Erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien tietojen käsittely

Seurakunta, seurakuntayhtymä, tuomiokapituli tai kirkkohallitus saa käsitellä erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia tietoja vain, jos käsittely on käsittelytarkoituksen kannalta välttämätöntä. ~~Oikeudesta käsitellä erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia tietoja säädetään lisäksi 1 §:ssä mainituissa säädöksissä sekä tietojen käyttötarkoituksesta 8 §:n 2 momentissa.~~

3 §

Kirkonkirjat

Kirkonkirjoja ovat:

1) kirkon yhteinen jäsentietojärjestelmä (*jäsenrekisteri*);

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

2) manuaaliset kirkonkirjat.

Manuaalisia kirkonkirjoja ovat ennen vuotta 2005 pidetyt perhelehdet ja luettelot kastetuista, rippikoulun käyneistä ja konfirmoiduista sekä henkilöistä, joiden avioliiton esteistä on toimitettu tutkinta, avioliittoon vihityistä, kuolleista ja haudatuista, muuttaneista, kirkosta eronneista ja kirkkoon liittyneistä. Manuaalisia kirkonkirjoja ovat myös ennen uskontokuntien jäsenrekistereistä annetun lain voimaantuloa pidetyt kirkolliset väestörekisterit ja niihin kuuluvat asiakirjat.

Manuaalisista kirkonkirjoista jäsenrekisteriin talletetut tiedot ovat osa jäsenrekisteriä.

4 §

Jäsenrekisterin tietosisältö

Jäsenrekisteriin talletetaan kirkon jäsenistä uskontokuntien jäsenrekistereistä annetun lain 4 ja 5 §:n mukaiset tiedot. Manuaalisista kirkonkirjoista jäsenrekisteriin talletetaan vastaavat tiedot.

Uskontokuntien jäsenrekistereistä annetun lain 5 §:n 6 ja 7 kohdassa tarkoitetuista tiedoista säädetään tarkemmin kirkkojärjestyksessä.

Jäsenrekisteriin voidaan tallettaa tietoja kirkkoon kuulumattomasta henkilöstä uskontokuntien jäsenrekistereistä annetun lain 5 §:n 3—5 kohdan nojalla. Näiden tietojen käsittelyyn sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään jäsentä koskevien tietojen käsittelystä.

5 §

Kirkonkirjojen rekisterinpitäjät

Jäsenrekisterin rekisterinpitäjiä ovat seurakuntien yhteiset keskusrekisterit ja kirkkohallitus. Rekisterinpitäjä vastaa omassa toiminnassaan tietosuoja-asetuksen III luvussa säädettyjen rekisteröidyn oikeuksien toteuttamisesta sekä 5 artiklan 2 kohdassa, 24 ja 25 artiklassa sekä 31—34 artiklassa säädettyistä rekisterinpitäjän velvollisuuksista ja vastuista.

Keskusrekisteri vastaa siihen kuuluvien seurakuntien jäsenten osalta lisäksi muista kuin 1 momentissa tarkoitetuista kirkonkirjojen rekisterinpitäjän tehtävistä, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Jäljempänä 12 §:ssä tarkoitettujen käyttöoikeusrekisterin ja lokirekisterin rekisterinpitäjä on kirkkohallitus.

6 §

Keskusrekisterin ja keskusrekisterin johtajan tehtävät

Keskusrekisterin tehtävänä on siihen kuuluvien seurakuntien osalta, jollei tässä laissa toisin säädetä:

- 1) ylläpitää jäsenrekisterin tietoja seurakuntien jäsenistä;
- 2) antaa väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista annetun lain 48 §:ssä tarkoitettuja todistuksia, otteita tai näitä vastaavia muita yksittäisiä kirjallisia selvityksiä sekä yksittäisiä tietoja henkilön oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamiseksi;
- 3) suorittaa avioliittolain (234/1929) 10 §:ssä tarkoitettu avioliiton esteiden tutkinta sekä huolehtia kirkollisen toimituksen yhteydessä etu- ja sukunimilain (946/2017) 22 ja 23 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

4) pitää kirkonkirjojen tiedot seurakunnan ja seurakuntayhtymän käytettävissä 8 §:n 1 ja 2 momentin mukaisessa tarkoituksessa.

Keskusrekisterin johtajan tehtävänä on:

- 1) päättää kirkonkirjojen pitämistä koskevista asioista;
- 2) päättää kirkon jäsentä koskevien tietojen käsittelystä;
- 3) huolehtia rekisteritietojen virheettömyydestä;
- 4) päättää kirkonkirjaan talletettujen kirkon jäsenten yksittäisten tietojen luovuttamisesta todistuksena, otteena tai jäljennöksenä;

5) päättää työtehtävän edellyttämän käyttöoikeuden myöntämisestä keskusrekisteriin kuuluvien seurakuntien jäseniä koskevien tietojen käsittelyyn, jollei hän ole antanut tehtävää keskusrekisterin muulle viranhaltijalle.

7 §

Jäsenrekisteriin liittyvät kirkkohallituksen tehtävät

Kirkkohallitus vastaa jäsenrekisterin:

- 1) yleisestä toimivuudesta;
- 2) rekisteritoimintojen yhtenäisyydestä;
- 3) tietohallinnosta;
- 4) tietoturvallisuudesta;
- 5) tietojen sähköisestä arkistoinnista.

Kirkkohallitus päättää työtehtävien edellyttämien käyttöoikeuksien myöntämisestä jäsenrekisterin tietojen muuhun kuin 6 §:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitettuun käsittelyyn.

Kirkkohallitus päättää jäsenrekisterin tietojen teknisen rajapinnan tai katseluyhteyden avulla tapahtuvasta luovuttamisesta ja muusta kuin kirkon jäsenten yksittäisten tietojen luovuttamisesta. Jäsenrekisterin tietoja voidaan luovuttaa vain, jos tässä tai muussa laissa säädetty edellytykset tietojen luovuttamiselle ovat olemassa. Luovutettavan tiedon tulee olla välttämätön siihen käyttötarkoitukseen, johon se luovutetaan. Ennen tietojen luovuttamista on varmistettava, että vastaanottajalla on tietosuoja-asetuksen tai tietosuojalain mukainen oikeus käsitellä tietoja.

Ennen tietojen luovuttamista kirkkohallitus voi tarvittaessa vaatia käyttäjältä selvityksen siitä, miten luovutettavien tietojen käyttö ja suojaus on tarkoitus järjestää. Selvitys on annettava kirjallisesti ja siinä on ilmoitettava, kuinka luovutettavien tietojen hallinnollinen ja fyysinen turvallisuus sekä henkilöstö-, tietoliikenne-, ohjelmisto-, tietoaineisto-, käyttö- ja laitteistoturvallisuus on tarkoitus varmistaa. Tietojen luovuttamiseen jäsenrekisteristä teknisen rajapinnan tai katseluyhteyden avulla sovelletaan lisäksi, mitä 10 luvun 8 §:ssä säädetään.

8 §

Kirkonkirjojen tietojen käsittely

Kirkonkirjojen tietoja käytetään seurakunnan ja seurakuntayhtymän toiminnassa ja hallinnossa sekä kirkon jäsenten oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamisessa.

Seurakunta ja seurakuntayhtymä saavat käsitellä kirkonkirjojen tietoja:

- 1) 3 luvun 1 §:ssä säädettyjen tehtävien hoitamisessa;
- 2) seurakuntavaalien ja kirkkoherran välittömän vaalin toimittamisessa;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

- 3) muussa laissa säädettyjen tehtävien hoitamisessa.
Tuomiokapituli saa käsitellä kirkonkirjojen tietoja:
- 1) tässä tai muussa laissa taikka niiden nojalla säädettyjen pappisvirkaan, lehtorin ja papin virkaan liittyvien tehtävien hoitamisessa;
 - 2) hiippakunnallisten vaalien toimittamisessa;
 - 3) jäsenaloitteen käsittelyssä.
- Kirkkohallitus saa käsitellä kirkonkirjojen tietoja:
- 1) 5 §:n 1 momentissa ja 7 §:ssä säädettyssä tarkoituksessa;
 - 2) kirkollisten vaalien toimittamisessa;
 - 3) tilastojen laatimisessa;
 - 4) kirkon toimintaan liittyvien tutkimusten tekemisessä.

9 §

Jäsenrekisterin tietojen tallettaminen, luovuttaminen ja korjaaminen

Tiedon kirkollisesta vihkimisestä, avioliiton siunaamisesta, rippikoulun käymisestä, konfirmaatiosta ja hautaan siunaamisesta saa tallettaa jäsenrekisteriin muukin keskusrekisteri kuin se, johon kuuluvan seurakunnan jäsentä tieto koskee.

Keskusrekisteri voi luovuttaa väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista annetun lain 48 §:ssä tarkoitettuja todistuksia, otteita tai näitä vastaavia muita yksittäisiä kirjallisia selvityksiä muun keskusrekisterin kirkollisista väestökirjoista ja niihin liittyvistä asiakirjoista, jos tiedot ovat osa jäsenrekisteriä.

Tiedon luovuttamisen yhteydessä jäsenrekisteriin talletettu tieto voidaan korjata tai puuttuva tieto lisätä. Tämä voidaan tehdä riippumatta siitä, minkä keskusrekisterin seurakunnan jäsentä tieto koskee.

10 §

Vastuu käsittelytoimista

Keskusrekisterin ja kirkkohallituksen työsopimussuhteiseen työntekijään sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen käsitellessään jäsenrekisterin jäsen- ja väestötietoja. Työntekijän vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa.

Jäsenrekisteriin 9 §:ssä tarkoitettun tiedon tallettanut tai korjannut keskusrekisteri vastaa talletetun tai korjatun tiedon virheettömyydestä.

11 §

Jäsenrekisterin tietojen käsittelyn seuranta ja valvonta

Kirkkohallituksella on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada jäsenrekisteristä teknisen rajapinnan tai katseluyhteyden avulla luovutettujen tietojen käyttäjältä tietojen käytön seurantaa ja valvontaa varten välttämättömiä tietoja.

Kirkkohallituksen määräämällä tarkastajalla on oikeus toimittaa tarkastus jäsenrekisteristä teknisen rajapinnan tai katseluyhteyden avulla luovutettujen tietojen käytön ja suojauksen valvomi-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

seksi. Tarkastajalla on oikeus tutkia salassapitosäännösten estämättä jäsenrekisteristä luovutettujen tietojen käsittelyssä käytetyt laitteet ja ohjelmistot sekä päästä tässä yhteydessä muihin kuin kotirauhan piiriin kuuluviin tiedon käyttäjän hallinnassa oleviin tiloihin. Tarkastus on toteutettava niin, että siitä ei aiheudu tarkastuksen kohteelle tarpeettomasti haittaa eikä kustannuksia.

12 §

Jäsenrekisterin käyttöoikeusrekisteri ja lokirekisteri

Kirkkohallituksen on pidettävä käyttöoikeuksien hallintaa varten käyttöoikeusrekisteriä niistä henkilöistä, joille on myönnetty oikeus jäsenrekisterin tietojen käsittelyyn. Käyttöoikeusrekisteriin talletetaan:

- 1) käyttäjän nimi, henkilötunnus, käyttäjätunnus ja organisaatio;
- 2) tiedot käyttöoikeuden sisällöstä ja laajuudesta;
- 3) tiedot käyttöoikeuspäätöksestä.

Kirkkohallituksen on pidettävä jäsenrekisterin tietojen käsittelystä lokirekisteriä käytön seurantaan, valvontaa ja suojausta varten. Lokirekisteriin talletetaan:

- 1) käyttäjän käyttäjätunnus;
- 2) käsittelyn tapahtuma-ajankohta;
- 3) käsitellyt tiedot tai tietoryhmät.

Kirkkohallituksen on säilytettävä käyttöoikeusrekisteriin talletetut tiedot viisi vuotta käyttöoikeuden päättymisestä lukien ja lokirekisteriin talletetut tiedot viisi vuotta niiden tallettamisajan kohtaa seuraavan kalenterivuoden alusta lukien.

Kirkkohallituksen oikeuteen käyttää ja luovuttaa käyttöoikeusrekisterin ja lokirekisterin tietoja sovelletaan, mitä Digi- ja väestötietoviraston oikeudesta käyttää ja luovuttaa käyttäjärekisterin ja lokirekisterin tietoja säädetään väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista annetun lain 54 §:n 1 momentissa sekä 55, 57 ja 58 §:ssä.

13 §

Kirkkohallituksen määräykset

Kirkkohallitus antaa tarkempia määräyksiä:

- 1) jäsenrekisterin yleisestä toimivuudesta, rekisteritoimintojen yhtenäisyydestä, tietohallinnosta ja tietoturvallisuudesta;
- 2) kirkonkirjojen järjestämisestä, säilyttämisestä ja hävittämisen edellytyksistä.

Kirkkohallitus määrää tietojen luovuttamisesta perittävistä maksuista.

14 §

Kirkonkirjojen säilyttäminen ja tallettaminen

Kirkonkirjat säilytetään pysyvästi, jollei kirkkohallitus 13 §:n 1 momentin nojalla erikseen tiettyjen tietojen tai asiakirjojen osalta toisin määrää.

Manuaalisia kirkonkirjoja voidaan tallettaa arkistolaitokseen. Tallettamisesta säädetään kirkkojärjestyksessä. Talletetut kirkonkirjat ovat seurakunnan ja seurakuntayhtymän omaisuutta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Pysyvästi säilytettävien jäsenrekisteritietojen säilyttäminen voidaan antaa myös ulkopuolisen palveluntarjoajan hoidettavaksi siten kuin kirkkohallitus päättää.

15 §

Ilmoitusvelvollisuus

Kun pappi on kastanut tai siunannut hautaan henkilön, hänen on välittömästi ilmoitettava toimituksesta sille keskusrekisterille, johon kuuluvan seurakunnan jäseneksi henkilö tulee tai jonka jäsen hän oli. Jos pappi on kastanut tai siunannut hautaan muuhun uskonnolliseen yhdyskuntaan kuuluneen henkilön, tulee ilmoitus tehdä kyseiselle uskonnolliselle yhdyskunnalle. Ilmoituksen tulee sisältää ainakin henkilön nimi ja henkilötunnus tai syntymäaika, tieto toimituksesta ja sen ajankohdasta sekä tieto alaikäisen kastetun lapsen huoltajista ja kummeista.

Jäsenrekisteriin talletetun 9 §:n 3 momentissa tarkoitettujen tietojen korjaamisesta on ilmoitettava rekisteröidylle, jollei ilmoitusta ole pidettävä ilmeisen tarpeettomana. Korjauksesta on ilmoitettava seurakunnan jäsenen keskusrekisterille, jos tiedon on korjannut muu keskusrekisteri kuin se, johon kuuluvan seurakunnan jäsentä tieto koskee.

Avioliittoon vihkimisestä tehtävästä ilmoituksesta säädetään erikseen.

9 luku

Luottamushenkilöt ja vaalit

Yleiset säännökset luottamustoimesta ja vaalikelpoisuudesta

1 §

Luottamushenkilö

Luottamushenkilö on seurakunnan, seurakuntayhtymän, hiippakunnan tai kirkon keskushallinnon toimielimeen tai muuhun luottamustoimeen valittu henkilö. Viranhaltija tai työntekijä, joka on tehtävänsä perusteella toimielimen jäsenenä, ei ole luottamushenkilö.

Luottamushenkilön tulee edistää kirkon parasta sekä toimia luottamustoimessaan arvokkaasti ja tehtävän edellyttämällä tavalla.

2 §

Vaalikelpoisuus luottamustoimeen

Vaalikelpoinen seurakunnan ja seurakuntayhtymän luottamustoimeen on kristillisestä vakauksestaan tunnettu 18 vuotta täyttänyt seurakunnan konfirmoitu jäsen, joka ei ole vajaavaltainen. Vaalikelpoisuusiän on täyttyvä vaalipäivänä.

Vaalikelpoinen hiippakunnan ja kirkon keskushallinnon luottamustoimeen on hiippakuntaan kuuluvan seurakunnan vaalikelpoinen maallikkojäsen ja hiippakuntaan kuuluva pappi.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Vaalikelpoinen hiippakuntavaltuuston saamelaisjäseneksi ja kirkolliskokouksen saamelaisedustajaksi on maallikkojäsen, joka on äänioikeutettu saamelaiskäräjävaaleissa ja vaalikelpoinen seurakunnan luottamustoimeen.

Vaalikelpoinen Ahvenanmaalta valittavaksi hiippakuntavaltuuston jäseneksi ja kirkolliskokousedustajaksi on Ahvenanmaan maakunnassa sijaitsevan seurakunnan vaalikelpoinen maallikkojäsen.

3 §

Vaalikelpoisuuden rajoitus

Luottamustoimeen voidaan valita vain sellainen vaalikelpoinen henkilö, joka on antanut tehtävään suostumuksensa.

Seurakuntavaaleissa ei seurakunnan luottamustoimeen saa valita tähän seurakuntaan palvelussuhteessa olevaa henkilöä. Jos seurakunta kuuluu seurakuntayhtymään, ei seurakuntayhtymään tai siihen kuuluvaan seurakuntaan palvelussuhteessa oleva henkilö ole vaalikelpoinen tämän seurakuntayhtymän eikä siihen kuuluvan seurakunnan luottamustoimeen.

Tuomiokapituliin palvelussuhteessa oleva henkilö tai virkansa perusteella tuomiokapitulin jäsenenä oleva henkilö ei ole vaalikelpoinen hiippakunnan luottamustoimeen. Kirkkohallitukseen palvelussuhteessa oleva henkilö ei ole vaalikelpoinen kirkkohallituksen jäseneksi. Kirkkohallituksen viraston johtava viranhaltija ja kirkkohallituksen osastonjohtaja ei ole vaalikelpoinen kirkolliskokousedustajaksi.

Määräaikaisesti pappisvirasta pidätetty pappi ei ole vaalikelpoinen pappisvirkaan perustuvaan luottamustoimeen. Jos tuomioistuin on määrännyt papin viralta pantavaksi, hän ei ole vaalikelpoinen pappisvirkaan perustuvaan luottamustoimeen ennen kuin hän on saanut tuomiokapitulilta uuden viranhoitomääräyksen papin virkaan.

4 §

Vaalikelpoisuuden menettäminen ja ero luottamustoimesta

Toimielimen jäsenen menettäessä vaalikelpoisuutensa kesken toimikauden hänet vapautetaan luottamustoimesta. Luottamushenkilö ei menetä vaalikelpoisuuttaan toimielimeen, jos hänet otetaan 3 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun palvelussuhteeseen enintään kuuden kuukauden pituiseksi määräajaksi. Palvelussuhteen kestäessä hän ei kuitenkaan saa hoitaa luottamustointaan.

Luottamustoimesta voi erota pätevistä syistä.

5 §

Luottamustoimesta pidättäminen ja erottaminen

Jos on syytä epäillä, että luottamushenkilö on toimessaan syylistynyt virkarikokseen tai muutoin menetellyt siinä velvollisuuksiensa vastaisesti, häneltä on vaadittava asiasta selvitys. Jos kysymyksessä on ilmeinen virkarikos, asiasta on viipymättä tehtävä rikosilmoitus. Luottamushenkilö voidaan tutkimuksen tai oikeudenkäynnin ajaksi pidättää luottamustoimestaan, jollei hän ole itse ilmoittanut vetäytyvänsä toimestaan.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Jos luottamushenkilö on asetettu syytteeseen rikoksesta, jonka laatu ja tekotapa osoittavat, ettei hän voi toimia luottamustoimessaan sen edellyttämällä tavalla, hänet voidaan oikeudenkäynnin ajaksi pidättää luottamustoimestaan.

Jos luottamushenkilö vaalin toimittamisen jälkeen on lainvoimaisella päätöksellä tuomittu vankeuteen vähintään kuudeksi kuukaudeksi, hänet voidaan erottaa luottamustoimestaan.

Päätös luottamustoimesta pidättämisestä voidaan panna heti täytäntöön. Päätös luottamustoimesta erottamisesta pannaan heti täytäntöön.

6 §

Päätösvalta luottamushenkilöä koskevassa asiassa

Luottamustoimesta vapauttamisesta, eron myöntämisestä, pidättämisestä tai erottamisesta päättää se toimielin, joka on valinnut luottamushenkilön. Seurakuntavaaleilla, hiippakuntavaltuuston jäsenten vaaleilla tai kirkolliskokousedustajien vaaleilla valittua luottamushenkilöä koskevan päätöksen tekee kuitenkin se toimielin, jonka jäsen luottamushenkilö on.

Toimielimen puheenjohtaja voi väliaikaisesti päättää luottamustoimesta pidättämisestä ennen toimielimen kokousta. Puheenjohtajan on saatettava asia välittömästi toimielimen päätettäväksi. Puheenjohtajan päätöksestä ei saa tehdä oikaisuvaatimusta eikä kirkollisvalitusta.

7 §

Luottamustoimen hoitaminen

Luottamushenkilö pysyy toimessaan sen ajan, joksi hänet on valittu, ja sen jälkeenkin, kunnes toinen on valittu hänen sijaansa. Luottamushenkilön on hoidettava tointaan siihen saakka, kunnes asia on lopullisesti ratkaistu, jos:

- 1) luottamushenkilövaalista on tehty kirkollisvalitus;
- 2) eroa ei ole myönnetty;
- 3) kirkkoneuvosto tai yhteinen kirkkoneuvosto on 3 luvun 11 §:n nojalla jättänyt kirkkovaltuuston tai yhteisen kirkkovaltuuston vaalipäätöksen täytäntöön panematta.

Seurakuntavaaleilla, hiippakuntavaltuuston jäsenten vaaleilla tai kirkolliskokousedustajien vaaleilla valitun luottamushenkilön tilalle kutsutaan varajäsen tai varaedustaja, jos luottamushenkilö kuolee, menettää vaalikelpoisuutensa, hänelle myönnetään ero tai hänet pidätetään taikka erotetaan luottamustoimesta. Muuhun luottamustoimeen on valittava jäljellä olevaksi toimikaudeksi uusi luottamushenkilö.

8 §

Naisten ja miesten edustus toimielimissä

Jollei erityisestä syystä muuta johdu, tulee kirkollisessa toimielimessä olla sekä naisia että miehiä kumpiakin vähintään 40 prosenttia lukuun ottamatta kirkolliskokousta, hiippakuntavaltuustoa, tuomiokapitulia, kirkkovaltuustoa, yhteistä kirkkovaltuustoa ja seurakuntaneuvostoa.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Seurakuntavaalit ja kirkkoherran välitön vaali

9 §

Seurakuntavaalit

Seurakuntavaalit ovat välittömät, salaiset ja suhteelliset.

Seurakuntavaaleissa valitaan seurakunnan kirkkovaltuuston tai seurakuntayhtymässä yhteisen kirkkovaltuuston ja seurakuntaneuvoston jäsenet. Vaalit toimitetaan joka neljäs vuosi samanaikaisesti kaikissa seurakunnissa.

10 §

Poikkeukselliset seurakuntavaalit

Kun kesken vaalikauden tapahtuu seurakuntajaon muutos, seurakunta liittyy seurakuntayhtymään tai eroaa siitä taikka seurakuntayhtymä puretaan, kirkkovaltuusto, yhteinen kirkkovaltuusto ja seurakuntaneuvosto muodostetaan edellisten vaalien tulosten perusteella.

Ylimääräiset vaalit toimitetaan, jos 1 momentissa tarkoitettu menettely ei ole mahdollinen tai jokin seurakunta vaatii vaaleja. Muutoksen ollessa vähäinen tai jäljellä olevan toimikauden lyhyt kirkkohallitus voi päättää, että ylimääräisiä vaaleja ei toimiteta tai että seurakuntayhtymässä yhteisenä kirkkovaltuustona toimii jakamattoman seurakunnan kirkkovaltuusto tai entinen yhteinen kirkkovaltuusto.

Jos seurakunta yhdistetään toiseen seurakuntaan, kirkkovaltuuston tai seurakuntaneuvoston jäsenten paikat jaetaan seurakuntien kesken sen mukaan kuin kirkkojärjestyksessä tarkemmin säädetään yhteisen kirkkovaltuuston paikkojen jaosta.

Ylimääräisissä seurakuntavaaleissa valittujen toimikausi kestää kulumassa olevan vaalikauden loppuun. Jos vaali toimitetaan vaalikauden viimeisenä vuonna, toimikausi kestää seuraavan vaalikauden loppuun.

11 §

Äänioikeus seurakuntavaaleissa ja kirkkoherran välittömässä vaalissa

Seurakuntavaaleissa äänioikeus on jokaisella kirkon jäsenellä, joka viimeistään vaalipäivänä täyttää 16 vuotta ja jolla on kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta Suomessa. Äänioikeutta käytetään siinä seurakunnassa, jossa äänioikeutettu on merkitty seurakunnan jäseneksi viimeistään vaalivuoden elokuun 15 päivänä. Valituksen johdosta uudelleen toimitettavissa seurakuntavaaleissa ja ylimääräisissä seurakuntavaaleissa äänioikeus on siinä seurakunnassa, jossa vastaava merkintä on tehty viimeistään 70 päivää ennen vaalipäivää.

Kirkkoherran välittömässä vaalissa seurakunnan tässä vaalissa äänioikeutetut jäsenet valitsevat seurakunnan kirkkoherran. Kirkkoherran välittömässä vaalissa sekä valituksen johdosta uudelleen toimitettavassa kirkkoherran välittömässä vaalissa äänioikeus on viimeistään ensimmäisenä vaalipäivänä 18 vuotta täyttävällä kirkon jäsenellä, jolla on kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta Suomessa ja joka on merkitty kyseisen seurakunnan jäseneksi viimeistään 70 päivää ennen ensimmäistä vaalipäivää.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Äänioikeutetuilla on yhtäläinen äänioikeus.

Hiippakunnassa toimitettavat vaalit

12 §

Hiippakuntavaltuuston jäsenten ja kirkolliskokousedustajien vaalit

Hiippakuntavaltuuston pappisjäsenet ja maallikkojäsenet sekä kirkolliskokouksen pappisedustajat ja maallikkoedustajat valitaan erikseen suhteellisilla ja salaisilla vaaleilla.

Maallikkojäsenten ja maallikkoedustajien saamien äänten painoarvon laskemisesta säädetään kirkkojärjestyksessä.

13 §

Äänioikeus hiippakuntavaltuuston jäsenten ja kirkolliskokousedustajien vaaleissa

Hiippakuntavaltuuston pappisjäsenten ja kirkolliskokouksen pappisedustajien vaaleissa ovat äänioikeutettuja hiippakunnan papit.

Hiippakuntavaltuuston maallikkojäsenten ja kirkolliskokouksen maallikkoedustajien vaaleissa ovat äänioikeutettuja kirkkovaltuustojen, seurakuntaneuvostojen ja yhteisten kirkkovaltuustojen maallikkojäsenet. Jos sama henkilö on jäsenenä sekä seurakuntaneuvostossa että yhteisessä kirkkovaltuustossa, äänioikeutta seurakuntaneuvostossa käyttää hänen varajäsenensä.

Saamelaiskäräjien jäsenellä ja varajäsenellä ei ole äänioikeutta 1 ja 2 momentissa tarkoitettuisa vaaleissa.

14 §

Saamelaisia edustavan maallikkojäsenen ja maallikkoedustajan vaali

Saamelaiskäräjät valitsee Oulun hiippakunnan hiippakuntavaltuustoon maallikkojäsenen ja kirkolliskokoukseen saamelaisten edustajan sekä heille ensimmäisen ja toisen varajäsenen ja varaedustajan soveltaen, mitä asioiden käsittelystä saamelaiskäräjistä annetun lain (974/1995) 18 §:ssä säädetään. Valinnat on tehtävä ennen seurakuntavaalien jälkeisen toisen vuoden huhtikuun 1 päivää.

15 §

Papin äänioikeuden rajoitus

Määräaikaaisesti pappisvirasta pidätetyllä papilla ei ole pappisvirkaan perustuvaa äänioikeutta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Erinäiset säännökset vaalien toimittamisesta

16 §

Seurakunnan ja hiippakunnan vaalilautakunnat

Seurakuntavaalien toimittamista ja 10 §:n 1 momentissa mainittujen toimielinten muodostamista varten kirkkovaltuusto tai seurakuntaneuvosto asettaa vaalilautakunnan, johon kuuluu puheenjohtaja ja vähintään neljä muuta jäsentä sekä vähintään viisi varajäsentä. Varajäsenet on asetettava siihen järjestykseen, jonka mukaan he tulevat jäsenten sijaan.

Kirkkovaltuusto tai seurakuntaneuvosto voi päättää, että seurakunta jaetaan äänestysalueisiin, jolloin vaalilautakunta jakautuu jaostoihin. Jaosto on päätösvaltainen kolmijäsenisenä. Jaoston tehtävänä on huolehtia äänestyksen toimittamisesta äänestysalueella.

Hiippakuntavaltuuston jäsenten ja kirkolliskokousedustajien vaaleja varten tuomiokapituli asettaa vaalilautakunnan, johon kuuluu puheenjohtaja sekä muina jäseninä kaksi pappia ja kaksi maallikkoa sekä viisi varajäsentä. Ahvenanmaan maakunnan seurakunnista valittavan maallikkojäsenen ja maallikkoedustajan vaalia varten tuomiokapituli asettaa maallikoista koostuvan vaalilautakunnan, johon kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä sekä kolme varajäsentä.

Ehdokas tai hänen puolisonsa, lapsensa, sisaruksensa tai vanhempansa ei voi olla vaalilautakunnan jäsenenä eikä varajäsenenä. Puolisolla tarkoitetaan aviopuolisoa sekä ehdokkaan kanssa avioliitonomaisissa olosuhteissa tai rekisteröidyssä parisuhteessa elävää henkilöä.

7 §

Keskusvaalitoimikunta

Seurakuntayhtymässä yhteinen kirkkoneuvosto voi asettaa seurakuntavaaleja varten keskusvaalitoimikunnan, jonka tehtävänä on avustaa seurakuntien vaalilautakuntia vaalien yhtenäisessä toimittamisessa.

18 §

Äänioikeutettujen luettelo

Äänioikeutettujen luetteloon on merkittävä kunkin äänioikeutetun täydellinen nimi ja henkilötunnus, äänioikeutettujen lukumäärä sekä tarvittaessa äänestysalue. Jos seurakuntavaaleissa äänioikeutetulla on väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalvelusta annettun lain 36 §:ssä tarkoitettu turvakielto, äänioikeutettujen luetteloon tulostetaan siitä merkintä. Luettelossa on oltava tila äänioikeuden käyttämisestä tehtäviä merkintöjä ja muistutuksia varten.

Äänioikeutettujen luetteloa ja siinä olevia tietoja ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin vaalin toimittamiseen. Äänioikeutettujen luettelon tietoja voidaan kuitenkin käyttää tilastointiin ja tieteelliseen tutkimukseen.

Arkistotulosteena toimiva äänioikeutettujen luettelo säilytetään erikseen määrätyllä tavalla. Seurakuntavaaleissa kirkkohallitus hävittää kirkon jäsentietojärjestelmään luodun sähköisen rekisterin äänioikeutetuista, kun vaalien tulos on saanut lainvoiman.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

19 §

Äänioikeutettujen luettelon itseoikaisu

Vaalilautakunnalla on oikeus lisätä henkilö seurakuntavaaleja varten laadittuun äänioikeutettujen luetteloon tai merkitä henkilö äänioikeutta vailla olevaksi, jos hänet on oikeudettomasti jätetty pois äänioikeutettujen luettelosta, merkitty siihen virheellisesti äänioikeutta vailla olevaksi tai äänioikeutetuksi taikka henkilö on liittynyt kirkon jäseneksi tai eronnut kirkon jäsenyydestä 11 §:ssä tarkoitettujen määräpäivien jälkeen. Jos vaalilautakunta katsoo, että henkilöä koskeva merkintä on vaaliluettelossa muutoin virheellinen, vaalilautakunta voi korjata virheen. Muutokset on tehtävä seurakuntavaaleissa viimeistään 16 päivänä ennen vaalipäivää ennen kello 16.

Jos henkilö merkitään äänioikeutettujen luetteloon äänioikeutta vailla olevaksi, tästä on tehtävä kirjallinen päätös ja annettava päätös tiedoksi asianomaiselle henkilölle siten kuin 10 luvun 24 §:n 1 momentissa säädetään. Kirjallista päätöstä ei kuitenkaan tehdä, jos henkilö on kuollut tai julistettu kuolleeksi äänioikeutettujen luettelon laatimisen jälkeen.

Jos henkilö lisätään äänioikeutettujen luetteloon, hänelle on viipymättä lähetettävä tästä tieto. Kirkon jäseneksi liittyneellä henkilöllä on äänioikeus seurakuntavaaleissa siinä seurakunnassa, jonka jäseneksi hän on liittynyt.

Jos henkilöä koskeva muu virheellinen merkintä äänioikeutettujen luettelossa korjataan, tästä on viipymättä ilmoitettava asianomaiselle henkilölle, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

20 §

Äänioikeutettujen luettelon lainvoimaisuus

Seurakuntavaaleissa äänioikeutettujen luettelo on lainvoimainen 16 päivänä ennen vaalipäivää kello 16 lukien.

Lainvoimaista äänioikeutettujen luetteloa on vaaleissa noudatettava muuttamattomana. Äänioikeutettujen luetteloa pidetään lainvoimaisena sen estämättä, että hallinto-oikeus ei ole ennen äänioikeutettujen luettelon tulemistakin lainvoimaiseksi antanut päätöstä sille tehtyyn valitukseen. Henkilön, jolla vaalilautakunnalle esitetyn hallinto-oikeuden päätöksen mukaan on äänioikeus, on kuitenkin annettava äänestää.

21 §

Järjestys äänestyspaikalla

Äänestyspaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä ei saa äänestysaikana pitää puheita, julkipanna tai jakaa painettuja tai kirjoitettuja kehotuksia eikä muutoinkaan vaikuttaa tai yrittää vaikuttaa äänestäjien vaalivapauteen.

Äänestys on järjestettävä siten, että vaalisalaisuus säilyy. Saapuvilla olevien on noudatettava vaalilautakunnan järjestyksen ylläpitämiseksi ja äänestyksen häiriöttömän kulun turvaamiseksi antamia määräyksiä.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

10 luku

Hallintoasiassa noudatettava menettely ja päätöksenteko

Yleiset säännökset hallintoasioista

1 §

Hallintoasiassa noudatettava menettely ja digitaaliset palvelut

Hallintoasiassa noudatettavaan menettelyyn sovelletaan hallintolakia (434/2003) ja sähköisessä asioinnista viranomaistoiminnassa annettua lakia (13/2003), jollei tässä laissa toisin säädetä.

Digitaalisiin palveluihin sovelletaan digitaalisten palvelujen tarjoamisesta annettua lakia (306/2019). Lakia ei kuitenkaan sovelleta seurakuntien varhaiskasvatuksessa ja rippikouluopetuksessa, kun verkkosivusto tai mobiilisovellus toteutetaan varhaiskasvatuksen tai rippikouluopetuksen yhteydessä ja sen käyttö tapahtuu rajatussa ryhmässä määräaikaaisesti.

2 §

Hankinta-asia

Hankinta-asiaan sovelletaan julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annettua lakia (1397/2016).

3 §

Määräajat

Hallintoasian ja lainkäyttöasian käsittelyyn sovelletaan säädettyjen määräaikain laskemisesta annettua lakia (150/1930), jollei tässä laissa toisin säädetä. Kirkkojärjestyksessä säädetään poikkeuksia vaalien järjestämistä koskevien määräaikojen laskemiseen.

4 §

Julkisuus ja salassapito

Hallinnossa sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia, jollei tämän lain 7 luvun 9 §:stä, 8 luvun 1 §:stä tai 12 luvusta muuta johdu. Yksityiseen henkilöön kohdistuvaa sielunhoitoa tai diakoniatyötä koskeva asiakirja on pidettävä salassa.

Asiakirjan antamista koskevaa ratkaisuvalltaa voidaan siirtää viranhaltijalle seurakunnan tai seurakuntayhtymän viranomaisen hallinto- tai johtosäännössä sekä tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen työjärjestyksissä.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä tarkoitetuista makuista päättävät kirkkovaltuusto, yhteinen kirkkovaltuusto, tuomiokapituli ja kirkkohallitus.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

5 §

Tiedonsaantioikeus

Luottamushenkilöllä on oikeus saada kirkon viranomaiselta tietoja ja nähtäväkseen asiakirjoja, joita hän pitää toimeensa tarpeellisina ja jotka viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetun lain 6 ja 7 §:n mukaan eivät ole vielä julkisia, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu.

Tuomiokapitulin viranhaltijalla sekä piispan tai tuomiokapitulin määräämällä asiantuntijalla on oikeus saada salassapitoa koskevien säännösten estämättä seurakunnalta tai seurakuntayhtymältä tietoja ja nähtäväkseen asiakirjoja, joita on pidettävä välttämättöminä 2 luvun 14 §:n 1 momentissa säädetyn aloiteoikeuden käyttämiseksi sekä 4 luvun 3 §:n 1 momentissa ja 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetyn valvontatehtävän hoitamiseksi.

Tilintarkastajalla on salassapitoa koskevien säännösten estämättä oikeus saada kirkon viranomaiselta tietoja ja nähtäväkseen asiakirjoja, joita hän pitää välttämättöminä 6 luvun 5 §:ssä säädetyn tehtävän hoitamiseksi.

6 §

Äänioikeutettujen luettelon julkisuus

Seurakunnan jäsenellä on oikeus tutustua seurakuntavaalien ja kirkkoherran välittömän vaalin äänioikeutettujen luetteloon henkilötunnuksia lukuun ottamatta sinä aikana, kun äänioikeutettujen luettelo pidetään tarkastusta varten yleisesti nähtävänä. Äänioikeutettujen luetteloa ei saa antaa jäljennettäväksi tai kuvattavaksi eikä siitä saa antaa jäljennöksiä. Äänioikeutettujen luetteloon merkityllä on kuitenkin oikeus saada maksutta ote hänestä äänioikeutettujen luetteloon otetuista tiedoista. Sillä, joka on pyytänyt tulla otetuksi äänioikeutettujen luetteloon, on oikeus saada tieto asian käsittelyyn liittyvistä asiakirjoista soveltaen, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 11 §:ssä säädetään.

Jos äänioikeutettujen luetteloon on merkitty henkilön kohdalle 9 luvun 18 §:n 1 momentissa tarkoitettu tieto turvakiellosta, äänioikeutettujen luettelossa olevat tiedot voidaan antaa tarkastusta varten nähtäväksi vain hänelle itselleen.

Seurakuntavaalien ja kirkkoherran välittömän vaalin äänioikeutettujen luettelo on pidettävä salassa muuna kuin 1 momentissa tarkoitettuna aikana. Salassapitovelvollisuus ei estä tiedon antamista äänioikeutettujen luettelosta sille, joka tarvitsee tietoa äänioikeutensa selvittämistä varten.

Äänioikeutettujen luettelon julkisuudesta säädetään muutoin viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa, tietosuoja-asetuksessa ja tietosuojalaissa.

7 §

Arkistotoimi

Kirkon viranomaisen arkistotoimen hoitoon, tehtäviin, suunnitteluun ja järjestämiseen sovelletaan arkistolakia (831/1994), jollei tässä laissa toisin säädetä.

Kirkkohallitus määrää, mitkä kirkon viranomaisen asiakirjat on säilytettävä pysyvästi.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

8 §

Tiedonhallinta

Kirkon viranomaisten tiedonhallintaan, tietojärjestelmien käyttöön sekä tietojen sähköiseen luovutustapaan sovelletaan julkisen hallinnon tiedonhallinnasta annetun lain (906/2019) 4 §:n 2 momenttia, 12—17 ja 21—24 §:ää sekä 6 lukua.

Hallintoasian käsittely toimielimessä

9 §

Työjärjestykset

Tuomiokapituli, hiippakuntavaltuusto, piispainkokous, kirkkohallitus ja kirkolliskokous hyväksyvät jokainen itselleen työjärjestyksen.

Työjärjestyksessä määrätään toimielimen hallinnosta ja menettelytavoista. Kirkkohallituksen työjärjestyksessä määrätään lisäksi päätösvallan siirtämisestä virastokollegiolle, johtokunnalle tai viranhaltijalle ja tuomiokapitulin työjärjestyksessä päätösvallan siirtämisestä viranhaltijalle.

10 §

Asian siirtäminen ylemmän toimielimen käsiteltäväksi

Kirkkoneuvosto, yhteinen kirkkoneuvosto ja seurakuntaneuvosto voi siirtää käsiteltäväkseen hallintosäännössä määrätyllä tavalla alaisensa toimielimen taikka seurakunnan tai seurakuntayhtymän viranhaltijan tai luottamushenkilön päättämän asian. Sama oikeus on kirkkoneuvoston, yhteisen kirkkoneuvoston ja seurakuntaneuvoston puheenjohtajalla.

Työjärjestyksessä tai johtosäännössä voidaan määrätä, että tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen käsiteltäväksi voidaan siirtää asia, joka tämän lain nojalla on siirretty sen alaisen toimielimen tai viranhaltijan päätösvaltaan ja jossa asianomainen toimielin tai viranhaltija on tehnyt päätöksen.

Ylempi toimielin voi kumota tai muuttaa asiassa tehdyn päätöksen taikka palauttaa asian uudelleen käsiteltäväksi. Kirkkojärjestyksessä voidaan säätää, mitä asiaa ei voida siirtää ylemmän toimielimen käsiteltäväksi.

Asia on siirrettävä ylemmän toimielimen käsiteltäväksi sen ajan kuluessa, jossa 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettu oikaisuvaatimus päätöksestä on tehtävä.

11 §

Esteellisyys

Kirkkovaltuustossa, yhteisessä kirkkovaltuustossa ja hiippakuntavaltuustossa jäsen on esteellinen käsittelemään asiaa, joka koskee henkilökohtaisesti häntä tai hänen hallintolain 28 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettua läheistään.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Kirkolliskokouksessa edustaja on esteellinen osallistumaan valmisteluun ja päätöksentekoon asiassa, joka koskee häntä henkilökohtaisesti.

Muun toimielimen jäsenten sekä viranhaltioiden ja työntekijöiden esteellisyyteen sovelletaan hallintolain 28 §:ää lukuun ottamatta sen 1 momentin 6 kohtaa. Palvelussuhde seurakuntaan tai seurakuntayhtymään ei tee henkilöä esteelliseksi hallintoasiassa, jossa seurakunta tai seurakuntayhtymä on asianosainen, jollei hän palvelussuhteensa perusteella ole esitellyt tai muutoin käsitellyt asiaa.

Käsiteltäessä hiippakuntavaltuustossa ja kirkkohallituksessa kirkon työmarkkinalaitoksen valtuuskunnan jäsenten ja varajäsenten ehdollepanoa ja vaalia, käsittelyyn ja päätöksentekoon ottavat osaa vain ne jäsenet, joiden palvelussuhteen ehtoja kirkon virkaehtosopimus tai kirkon työehtosopimus ei koske.

12 §

Toimielimen päätöksentekotavat

Toimielimelle kuuluvista asioista voidaan päättää varsinaisessa kokouksessa, sähköisessä toimintaympäristössä tapahtuvassa kokouksessa (*sähköinen kokous*) tai sähköisesti ennen kokousta (*sähköinen päätöksentekomenettely*). Varsinaiseen kokoukseen voi toimielimen päätöksellä osallistua myös sähköisesti.

Sähköisessä kokouksessa ja sähköisessä päätöksentekomenettelyssä sekä varsinaiseen kokoukseen sähköisesti osallistuttaessa seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin tai kirkkohallituksen tulee huolehtia tietoturvallisuudesta ja siitä, että salassa pidettävät tiedot eivät ole ulkopuolisen saatavissa.

13 §

Sähköinen kokous

Sähköisen kokouksen edellytyksenä on, että läsnä oleviksi todetut ovat keskenään yhdenvertaisessa näkö- ja ääniyhteydessä.

14 §

Sähköinen päätöksentekomenettely

Toimielinten julkisia kokouksia lukuun ottamatta toimielinten päätöksenteko voi tapahtua suljetussa sähköisessä päätöksentekomenettelyssä.

Käsiteltävät asiat tulee yksilöidä kokouskutsussa ja mainita, mihin mennessä asia voidaan käsitellä sähköisessä päätöksentekomenettelyssä. Asia on käsitelty, kun kaikki toimielimen jäsenet ovat ilmaisseet kantansa asiaan ja käsittelyn määräaika on päättynyt. Asia siirtyy kokouksen käsiteltäväksi, jos yksikin jäsen sitä vaatii tai on jättänyt kantansa ilmaisematta.

Sähköisessä päätöksentekomenettelyssä tehtyjä päätöksiä koskeva pöytäkirja voidaan tarkastaa ennen kokousta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

15 §

Toimielimen päätösvaltaisuus

Toimielin on päätösvaltainen, kun enemmän kuin puolet jäsenistä on läsnä, jollei päätöksentölle säädetä tässä laissa muita vaatimuksia. Kirkolliskokouksen ja piispainkokouksen päätösvaltaisuus ei edellytä, että enemmän kuin puolet edustajista tai jäsenistä on läsnä.

Tuomiokapituli on päätösvaltainen vain täysilukuisena käsitellessään asiaa, joka koskee papin tai lehtorin pysymistä kirkon tunnustuksessa.

Kirkkohallituksen virastokollegio on päätösvaltainen, kun läsnä on vähintään kolme jäsentä.

Läsnä olevaksi katsotaan myös toimielimen jäsen, joka osallistuu kokoukseen sähköisesti.

16 §

Kokouksen julkisuus

Kirkkovaltuuston, yhteisen kirkkovaltuuston ja hiippakuntavaltuuston kokous sekä kirkolliskokouksen täysistunto on julkinen. Kokous on suljettu, jos toimielimessä käsitellään asiaa tai asiakirjaa, joka on laissa säädetty salassa pidettäväksi, tai jos toimielin muuten painavan syyn vuoksi jossakin asiassa niin päättää.

Muiden toimielinten kokoukset ovat julkisia vain, jos toimielin niin päättää, eikä käsiteltävänä ole asia tai asiakirja, joka on laissa säädetty salassa pidettäväksi.

Yleisöllä on oltava mahdollisuus seurata toimielimen julkista kokousta myös siltä osin kuin kokoukseen osallistutaan sähköisesti.

17 §

Kokouksen johtaminen ja puheoikeuden rajoittaminen

Puheenjohtaja johtaa asioiden käsittelyä ja huolehtii järjestyksestä toimielimen kokouksessa. Jos edustaja tai jäsen käytöksellään häiritsee kokouksen kulkua eikä puheenjohtajan kehotuksesta huolimatta käyttäydy asianmukaisesti, puheenjohtaja voi määrätä hänet poistettavaksi. Jos syntyy epäjärjestys, puheenjohtaja voi keskeyttää tai lopettaa kokouksen.

Edustajalla ja jäsenellä on puheoikeus käsiteltävänä olevassa asiassa. Hänen on puheessaan pysyttävä asiassa. Jos hän poikkeaa asiasta eikä puheenjohtajan kehotuksesta huolimatta palaa asiaan, puheenjohtaja voi kieltää häntä jatkamasta puhetta. Jos edustaja tai jäsen ilmeisen tarpeettomasti pitkittää puhettaan, puheenjohtaja voi asiasta huomautettuaan kieltää häntä jatkamasta puhettaan.

Työjärjestyksessä tai hallinto- tai johtosäännössä voidaan antaa kokouksen kulun turvaamiseksi tarpeellisia määräyksiä puheenvuorojen pituudesta yksittäisissä asioissa.

Mitä edellä säädetään, koskee myös henkilöä, jolla on läsnäolo- ja puheoikeus toimielimen kokouksessa.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

18 §

Äänestäminen toimielimessä

Äänestys on toimitettava avoimesti. Päätökseksi tulee ehdotus, joka on saanut eniten ääniä tai saavuttanut säädetyn määräenemmistön.

Äänien jakautuessa äänestyksessä tasan päätökseksi tulee mielipide, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt. Palvelussuhteen irtisanomista, purkamista ja raukeamista sekä papin pappisvirasta pidättämistä tai pappisviran menettämistä sekä lehtorin pidättämistä lehtorinviran toimittamisesta tai lehtorinvirassa toimimisen oikeuden menettämistä koskevassa asiassa ratkaisee kuitenkin se mielipide, joka on asianomaiselle lievempi.

19 §

Toimielimessä toimitettava vaali

Toimielimessä luottamushenkilö, viranhaltija ja työntekijä valitaan vaalilla. Vaalissa tulee valituksi henkilö tai henkilöt, jotka ovat saaneet eniten ääniä. Päätöksen perustelut voidaan jättää esittämättä.

Luottamushenkilöiden vaali toimitetaan suhteellisena, jos sitä vaatii läsnä olevista jäsenistä vähintään määrä, joka saadaan jakamalla läsnä olevien lukumäärä valittavien lukumäärällä lisätynä yhdellä. Jos osamääräksi tulee murtoluku, se korotetaan seuraavaan kokonaislukuun.

Varajäsenet valitaan samassa vaalissa kuin varsinaiset jäsenet. Jos varajäsenet ovat henkilökohtaisia, ehdokkaat on hyväksyttävä ennen vaalia ja ehdokkaana tulee olla sekä varsinainen jäsen että tämän varajäsen. Jos varajäsenet eivät ole henkilökohtaisia, valituiksi tulevat varsinaisiksi jäseniksi valittujen jälkeen seuraavaksi eniten ääniä tai suhteellisessa vaalissa korkeimmat vertausluvut saaneet ehdokkaat.

Suhteellisen vaalin toimittamiseen sovelletaan, mitä seurakuntavaaleista säädetään. Suhteellinen vaali ja vaadittaessa myös enemmistövaali on toimitettava suljetuin lipuin.

Vaali voidaan toimittaa suljetuin lipuin sähköisessä kokouksessa vain, jos vaalisalaisuus on turvattu.

20 §

Tasaaänet toimielimen toimittamassa vaalissa

Jos äänet tai vertausluvut menevät vaalissa tasan, tulos ratkaistaan arpomalla. Kirkkoherran välillisen vaalin ja kappalaisen vaalin tuloksen määräytymisestä tasaaänilanteessa säädetään kirkkojärjestyksessä.

Jos virka tai luottamustoimi täytetään ehdollepanon perusteella ja äänet menevät vaalissa tasan, valituksi tulee se, joka on asetettu ehdolle toisen edelle.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

21 §

Päätöksen tekeminen esittelystä ja esittelijän vastuu

Työjärjestyksessä tai hallinto- tai johtosäännössä voidaan määrätä, että toimielimen tai viranhaltijan päätös on tehtävä esittelystä.

Jos päätös on tässä laissa tai sen nojalla annetussa säädöksessä taikka virkaesimiehen määräyksellä määrätty tehtäväksi viranhaltijan esittelystä, esittelijä on vastuussa esittelystään tehdystä päätöksestä.

22 §

Eriävä mielipide

Päätöksentekoon osallistuneella on oikeus ilmoittaa päätökseen eriävä mielipide, jos hän on tehnyt vastaehdotuksen tai äänestänyt päätöstä vastaan. Sama oikeus on asian esittelijällä, jos päätös poikkeaa päätösehdotuksesta. Ilmoitus on tehtävä heti, kun päätös on tehty. Ennen pöytäkirjan tarkastamista annetut kirjalliset perustelut liitetään pöytäkirjaan.

Kirkolliskokouksen päätökseen ei voi ilmoittaa eriävää mielipidettä.

Päätöstä vastaan äänestänyt jäsen tai eriävän mielipiteen ilmoittanut jäsen tai esittelijä ei ole vastuussa päätöksestä.

Hallintopäätöksen ja muun asiakirjan tiedoksianto

23 §

Pöytäkirjan ja päätöksen pitäminen nähtävänä

Pöytäkirja sellaisesta toimielimen tai viranhaltijan päätöksestä, josta seurakunnan jäsen saa tehdä oikaisuvaatimuksen tai valituksen, on pidettävä siihen liitettyine oikaisuvaatimusohjeineen tai valitusosoituksineen tarkastamisen jälkeen yleisesti nähtävänä yleisessä tietoverkossa, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Jos asia on kokonaan salassa pidettävä, pöytäkirjassa julkaistaan ainoastaan maininta salassa pidettävän asian käsittelystä. Pöytäkirjassa tai viranhaltijapäätöksessä julkaistaan ainoastaan tiedonsaannin kannalta välttämättömät henkilötiedot. Pöytäkirjan sisältämät henkilötiedot on poistettava tietoverkosta oikaisuvaatimus- tai valitusajan päättyessä.

Vaalin tuloksen vahvistamista koskeva hiippakunnan vaalilautakunnan tai tuomiokapitulin pöytäkirja siihen liitettyine valitusosoituksineen on pidettävä yleisesti nähtävänä siten kuin 1 momentissa säädetään.

Kirkkohallituksen 3 luvun 21 §:n 4 momentissa tarkoitettu päätös ja valitusviranomaisen päätös siihen liitettyine valitusosoituksineen on pidettävä seurakunnassa yleisesti nähtävänä siten kuin 1 momentissa säädetään.

Pöytäkirja ja päätös on pidettävä yleisesti nähtävänä vähintään oikaisuvaatimuksen tai valituksen tekemiselle varatun ajan.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

24 §

Päätöksen tiedoksianto

Päätös on annettava asianosaiselle tiedoksi noudattaen, mitä hallintolain 59 ja 60 §:ssä tai sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain 18 ja 19 §:ssä säädetään.

Seurakunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä siitä, kun pöytäkirja, kirkkohallituksen 3 luvun 21 §:n 4 momentissa tarkoitettu päätös tai valitusviranomaisen päätös on julkaistu yleisessä tietoverkossa.

25 §

Tiedoksianto vaalin tuloksen vahvistamista koskevasta päätöksestä

Seurakunnan jäsenen seurakuntavaalien tuloksen vahvistamista koskevan päätöksen tiedoksisaamiseen sovelletaan 24 §:n 2 momenttia.

Äänioikeutetun ja valitsijayhdistyksen sekä seurakuntavaaleissa, hiippakuntavaltuuston jäsenen vaaleissa ja kirkolliskokousedustajien vaaleissa ehdokkaana olleen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä siitä, kun vaalilautakunnan tai tuomiokapitulin pöytäkirja on julkaistu yleisessä tietoverkossa.

26 §

Tiedoksianto hautaa koskevassa asiassa

Hautaa koskeva päätös annetaan tiedoksi hautaoikeuden haltijalle.

Jos hautaoikeuden haltijasta tai hänen olinpaikastaan ei saada tietoa, ilmoitus hautaa koskevasta päätöksestä tai muusta hautaa koskevasta asiasta on pantava tiedoksi haudalle. Päätöksestä ja hautaustoimilain 14 §:n 3 momentissa tarkoitettua hautamuistomerkin poistamista koskevasta asiasta on lisäksi kuulutettava paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä tai vastaavassa sähköisessä julkaisussa. Tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemän päivän kuluttua siitä, kun ilmoitus on julkaistu lehdessä tai vastaavassa sähköisessä julkaisussa.

27 §

Tiedoksianto seurakunnalle, seurakuntayhtymälle, hiippakunnalle tai kirkolle

Seurakunnalle tai seurakuntayhtymälle tiedoksi annettava haaste tai muu tiedoksianto on toimitettava seurakunnassa kirkkoherralle ja seurakuntayhtymässä yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajalle. Haaste tai tiedoksianto voidaan antaa myös viranhaltijalle, joka on hallinto- tai johtosäännössä määrätty ottamaan vastaan tiedoksiantoja.

Hiippakunnalle tiedoksi annettava haaste tai muu tiedoksianto on toimitettava tuomiokapitulin puheenjohtajalle tai sille viranhaltijalle, joka on tuomiokapitulin työjärjestyksessä määrätty ottamaan vastaan tiedoksiantoja.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Kirkolle tiedoksi annettava haaste tai muu tiedoksianto on toimitettava kirkkohallituksen puheenjohtajalle tai sille viranhaltijalle, joka on kirkkohallituksen työjärjestyksessä määrätty otta-
maan vastaan tiedoksiantoja.

28 §

Julkiset kuulutukset

Seurakunnan jäsenten tietoon saatettava kuulutus pidetään nähtävänä yleisessä tietoverkossa, jollei muuta säädetä tai salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Kuulutusten on oltava yleisessä tietoverkossa 14 vuorokautta, jollei asian luonteesta muuta johdu. Kuulutuksen sisältä-
mät henkilötiedot on poistettava tietoverkosta edellä mainitun ajan kuluttua.

11 luku

Erinäiset säännökset

1 §

Poikkeusolot

Jos valtioneuvoston asetuksella säädetään valmiuslain (1552/2011) mukaisten toimivaltuuk-
sien soveltamisen aloittamisesta poikkeusoloissa, kirkkohallitus voi kutsua kirkolliskokouksen
koolle määräämäänsä paikkaan.

Jos kirkolliskokous ei voi kokoontua poikkeusolojen vallitessa, kirkkohallituksella on oikeus
tehdä kirkolliskokouksen puolesta esityksiä ja antaa lausuntoja valtioneuvostolle. Lisäksi kirkko-
hallituksella on oikeus antaa enintään vuoden määräajaksi väliaikainen määräys:

- 1) kirkon keskusrahaston ja kirkon eläkerahaston talousarviosta, talousarvion muutoksesta tai talousarvioesityksen soveltamisesta siihen asti, kunnes kirkolliskokous on asiasta päättänyt;
- 2) kirkkohallituksen hallinnosta ja toiminnasta;
- 3) seurakuntien ja seurakuntayhtymien hallinnosta, niiden omaisuuden suojelemisesta ja muis-
ta poikkeusolojen vaatimista toimenpiteistä;
- 4) seurakuntavaalien siirtämisestä;
- 5) kirkkovaltuuston tai yhteisen kirkkovaltuuston päätösvallan siirtämisestä kirkkoneuvostol-
le tai yhteiselle kirkkoneuvostolle taikka kirkkoneuvoston tai seurakuntaneuvoston päätösvallan
siirtämisestä kirkkoherralle.

Kirkkohallituksen 2 momentin nojalla antama väliaikainen määräys on saatettava kirkollisko-
kouksen käsiteltäväksi heti, kun se voi kokoontua. Kirkolliskokous voi jättää määräyksen voi-
maan, muuttaa määräystä tai kumota määräyksen.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

2 §

Päätösvaltaisuus poikkeusoloissa

Tuomiokapituli voi 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa poikkeusoloissa tehdä tuomiokapitulin ja hiippakuntavaltuuston toimivaltaan kuuluvat välttämättömät ja kiireelliset päätökset, jos läsnä on kolme tuomiokapitulin jäsentä.

Kirkkohallitus voi tehdä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut ja muut välttämättömät ja kiireelliset päätökset, jos läsnä on viisi kirkkohallituksen jäsentä.

3 §

Poikkeusoloihin ja kriisitilanteisiin varautuminen sekä varautumisen johtaminen

Seurakunnan, seurakuntayhtymän, hiippakunnan ja kirkkohallituksen tulee valmiussuunnittelulla ja poikkeusoloissa tapahtuvan toiminnan etukäteisvalmisteluilla sekä muilla toimenpiteillä varmistaa tehtäviensä mahdollisimman hyvä hoitaminen poikkeusoloissa.

Seurakunnan tulee varautua henkisen huollon tarjoamiseen kriisitilanteissa.

Tuomiokapituli johtaa ja valvoo hiippakunnan seurakuntien ja seurakuntayhtymien varautumista. Kirkkohallitus johtaa kirkon keskushallinnon varautumista.

4 §

Kirkolliset arvonimet

Sen lisäksi, mitä julkisen arvonannon osoituksista annetussa laissa (1215/1999) ja sen nojalla annetussa tasavallan presidentin asetuksessa säädetään, piispa voi myöntää rovastin arvonimen ja tuomiokapituli director cantus ja director musices -arvonimen.

5 §

Vaakuna

Kirkolla on kirkkohallituksen hyväksymä vaakuna. Hiippakunnalla ja piispalla on tuomiokapitulin hyväksymä vaakuna. Seurakunnalla voi olla kirkkovaltuuston tai seurakuntaneuvoston hyväksymä vaakuna.

Vaakuna on laadittava heraldisten sääntöjen mukaan. Ennen vaakunan hyväksymistä toimielimen on hankittava Kansallisarkiston lausunto.

Vaakunan käyttöä valvoo sen hyväksynyt toimielin.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

6 §

Sinetti ja leima

Kirkon viranomaisten asiakirjojen oikeellisuuden varmentamiseen käytettävien sinettien ja leimojen muodosta, koosta, tekstistä, väreistä, tunnuskuvista, hyväksymisestä ja hävittämisestä säädetään kirkkojärjestyksessä.

12 luku

Muutoksenhaku

1 §

Luvun säännösten soveltaminen

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan oikaisuvaatimuksen tekemiseen ja kirkollisvalitukseen seurakunnan, seurakuntayhtymän, hiippakunnan ja kirkon muun viranomaisen päätöksestä, jollei erikseen lailla toisin säädetä.

2 §

Oikaisuvaatimus

Kirkon viranomaisen päätökseen tyytymätön voi tehdä, jollei tässä laissa toisin säädetä, kirjallisen oikaisuvaatimuksen seuraavasti:

1) kirkkoneuvoston tai seurakuntaneuvoston, sen jaoston ja sen alaisen toimielimen sekä seurakunnan viranhaltijan ja luottamushenkilön päätöksestä kirkkoneuvostolle tai seurakuntaneuvostolle;

2) yhteisen kirkkoneuvoston, sen jaoston ja sen alaisen toimielimen sekä seurakuntayhtymän viranhaltijan ja luottamushenkilön päätöksestä yhteiselle kirkkoneuvostolle;

3) järjestelytoimikunnan päätöksestä järjestelytoimikunnalle;

4) kirkkoherran päätöksestä, joka koskee papin vapaa-ajan, vuosiloman ja virkavapaan myöntämistä, tuomiokapitulille ja muissa asioissa kirkkoneuvostolle tai seurakuntaneuvostolle;

5) keskusrekisterin johtajan päätöksestä, joka koskee 8 luvun 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua asiaa, kirkkoneuvostolle tai yhteiselle kirkkoneuvostolle, jollei tämän pykälän 3 momentista muuta johdu;

6) tuomiokapitulin päätöksestä, joka koskee papin tai lehtorin pysymistä kirkon tunnustuksessa taikka papin pappisviran velvollisuuksien vastaista toimintaa, niiden laiminlyöntiä tai papille sopimatonta käytöstä, sekä tuomiokapitulin alaisen toimielimen ja viranhaltijan päätöksestä tuomiokapitulille;

7) kirkkohallituksen virastokollegion, johtokunnan ja viranhaltijan päätöksestä kirkkohallitukselle;

8) seurakuntavaaleissa tai kirkkoherran välittömässä vaalissa käytettävästä äänioikeutettujen luettelosta vaalilautakunnalle.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Kirkonkirjoihin sisältyvien väestötietojen oikaisuun sovelletaan, mitä väestötietojärjestelmäs-tä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista annetussa laissa säädetään.

3 §

Kirkollisvalitus

Kirkollisvalituksella haetaan muutosta hallinto-oikeudelta:

- 1) oikaisuvaatimuksen johdosta tehtyyn 2 §:n 1 momentin mukaiseen päätökseen;
- 2) kirkkovaltuuston, yhteisen kirkkovaltuuston, hiippakunnan vaalilautakunnan, piispainko-kouksen ja kirkolliskokouksen päätökseen;
- 3) seurakunnan vaalilautakunnan, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen muuhun kuin 2 §:n 1 momentin 6—8 kohdassa tarkoitettuun päätökseen.

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että:

- 1) päätös on syntynyt virheellisessä järjestyksessä;
- 2) päätöksen tehnyt viranomainen on ylittänyt toimivaltansa;
- 3) päätös on muuten lainvastainen.

Valittajan tulee esittää 2 momentissa tarkoitettujen valituksen perusteet ennen valitusajan pääty-mistä.

4 §

Oikaisuvaatimus- ja valituskelpoisuus

Päätöksestä, joka koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa, ei saa tehdä oikaisuvaatimusta eikä kirkollisvalitusta.

5 §

Oikaisuvaatimus- ja valitusoikeus

Oikaisuvaatimuksen ja kirkollisvalituksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (*asianosainen*), sekä seurakun-nan viranomaisen päätöksestä myös seurakunnan jäsen. Seurakunnan jäsenellä ei kuitenkaan ole oikeutta tehdä oikaisuvaatimusta tai valitusta kirkkoneuvoston tai seurakuntaneuvoston päätök-sestä, jos se koskee toiseen henkilöön kohdistuvaa diakoniaa, kristillistä kasvatusta tai opetusta.

Seurakuntayhtymän viranomaisen päätöksestä oikaisuvaatimuksen ja kirkollisvalituksen saa tehdä myös seurakuntayhtymän jäsenseurakunta ja sen jäsen sekä seurakuntien yhteisen toimie-limen päätöksestä sopimukseen osallinen seurakunta ja sen jäsen.

Kirkkohallituksen 3 luvun 21 §:n 4 momentissa tarkoitettua päätöksestä oikaisuvaatimuksen ja kirkollisvalituksen saa tehdä lupaa hakeneen seurakunnan tai seurakuntayhtymän taikka sen jä-senseurakunnan viranomainen. Asianosaisen tai seurakunnan jäsenen valitusoikeuteen sovelle-taan, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään.

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta kirkollisvalituksella vain se, joka on tehnyt oikaisuvaatimuksen. Jos päätös on oikaisuvaatimuksen johdosta muuttu-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

nut, siihen saa hakea muutosta kirkollisvalituksella myös se, jolla on 1 tai 2 momentin nojalla oikeus tehdä kirkollisvalitus.

Tämän lain tai kirkkojärjestyksen nojalla päätöksen tehneellä viranomaisella on valitusoikeus hallinto-oikeuden päätöksestä, jolla hallinto-oikeus on kumonnut viranomaisen päätöksen tai muuttanut sitä.

6 §

Oikaisuvaatimus- ja valitusoikeus äänioikeutettujen luettelosta

Poiketen siitä, mitä oikaisuvaatimus- ja valitusoikeudesta 5 §:ssä säädetään, oikaisuvaatimuksen ja valituksen seurakuntavaalien ja kirkkoherran välittömän vaalin äänioikeutettujen luettelosta saa tehdä se, joka katsoo, että hänet on oikeudettomasti jätetty pois äänioikeutettujen luettelosta tai että häntä koskeva merkintä on siinä virheellinen.

Hallinto-oikeuden on ratkaistava vaalilautakunnan päätöksestä tehty kirkollisvalitus kiireellisenä ennen vaalin toimittamista ja lähetettävä tieto päätöksestä henkilölle, jonka äänioikeutta päätös koskee, sekä vaalilautakunnalle. Vaalilautakunnan on tehtävä äänioikeutettujen luetteloon tarvittavat merkinnät.

7 §

Valitusoikeus vaalin tuloksen vahvistamista koskevasta päätöksestä

Poiketen siitä, mitä valitusperusteista 3 §:n 2 momentissa ja valitusoikeudesta 5 §:ssä säädetään, vaalin tuloksen vahvistamista koskevaan päätökseen saa hakea valittamalla muutosta:

- 1) asianosainen, vaalissa ehdokkaana ollut henkilö ja valitsijayhdistys sillä perusteella, että päätös on lainvastainen;
- 2) jokainen vaalissa äänioikeutettu henkilö sekä seurakuntavaaleissa ja kirkkoherran välittömässä vaalissa seurakunnan jäsen sillä perusteella, että vaali on toimitettu virheellisessä järjestyksessä ja tämä on saattanut vaikuttaa vaalin tulokseen.

8 §

Oikeusturvakeinot hankinta-asiassa

Oikeusturvakeinoista seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen julkisista hankinnoista ja käyttöoikeussopimuksista annetun lain soveltamisalaan kuuluvassa hankinta-asiassa tekemään päätökseen sovelletaan, mitä oikeusturvakeinoista mainitussa laissa säädetään.

Markkinaoikeuden toimivaltaan kuuluvassa asiassa seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin tai kirkkohallituksen päätökseen ei saa hakea muutosta tämän lain nojalla.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

9 §

Museoviraston oikaisuvaatimus- ja valitusoikeus

Museovirasto saa tehdä oikaisuvaatimuksen ja kirkollisvalituksen kirkkohallituksen päätöksestä, joka koskee:

- 1) 3 luvun 21 §:n 3 momentin 3 kohdassa tarkoitettua suojeltua kirkollista rakennusta;
- 2) 3 luvun 22 §:n 2 momentissa ja 24 §:ssä tarkoitettua kirkollisen rakennuksen suojelua tai suojelun lakkaamista.

10 §

Oikaisuvaatimus- ja valitusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän ja kirkollisvalitus 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Oikaisuvaatimus seurakuntavaalien tai kirkkoherran välittömän vaalin äänioikeutettujen luettelosta on kuitenkin jätettävä kirkkoherranvirastoon tai vaalilautakunnan määräämään muuhun seurakunnan toimipaikkaan viimeistään kirkkojärjestyksen 9 luvun 6 §:ssä äänioikeutettujen luettelon nähtävillä pitämiseksi säädetyn ajan päättymisen jälkeisenä toisena arkipäivänä.

Kirkollisvalitus 9 luvun 19 §:n 2 momentissa tarkoitettua äänioikeutettujen luettelon itseoikaisua koskevasta päätöksestä ja kirkkojärjestyksen 9 luvun 7 §:n 1 momentissa ja 61 §:n 2 momentissa tarkoitettua vaalilautakunnan oikaisuvaatimuksen johdosta antamasta päätöksestä on tehtävä seitsemän päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitus on osoitettava hallinto-oikeudelle ja jätettävä sanotussa ajassa kirkkoherranvirastoon tai vaalilautakunnan määräämään muuhun seurakunnan toimipaikkaan. Vaalilautakunnan tulee toimittaa valitus, ote pöytäkirjasta, vaalilautakunnan lausunto ja muut asiassa kertyneet asiakirjat kiireellisesti hallinto-oikeudelle.

11 §

Oikaisuvaatimusohjeet ja valitusosoitus

Päätökseen, josta saa tehdä oikaisuvaatimuksen, on liitettävä oikaisuvaatimusohjeet.

Päätökseen, josta saa tehdä kirkollisvalituksen, on liitettävä valitusosoitus.

Päätökseen, josta ei saa tehdä oikaisuvaatimusta eikä kirkollisvalitusta, on liitettävä ilmoitus muutoksenhakukiellosta. Ilmoituksessa on mainittava, mihin säännökseen kielto perustuu.

12 §

Toimivaltainen hallinto-oikeus

Kirkollisvalitus tehdään:

- 1) tuomiokapitulin ja hiippakuntavaltuuston sekä hiippakuntaan kuuluvan seurakunnan ja seurakuntayhtymän viranomaisen päätöksestä sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiirissä tuomiokapituli sijaitsee;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

2) kirkolliskokouksen, piispainkokouksen ja kirkkohallituksen päätöksestä Helsingin hallinto-oikeudelle.

Hallintoriita-asia käsitellään siinä hallinto-oikeudessa, joka 1 momentin mukaan on toimivaltainen käsittelemään hallintoriidassa asianosaisena olevan kirkon viranomaisen päätöksestä tehdyn valituksen. Jos hallintoriidan osapuolina on kaksi kirkon viranomaista, asian käsittelee se hallinto-oikeus, jonka tuomiopiirissä vastaajana oleva viranomainen 1 momentin mukaan sijaitsee.

13 §

Muutoksenhaku hallinto-oikeuden päätökseen

Hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee seurakuntavaalien tai kirkkoherran välittömän vaalin äänioikeutettujen luetteloa, ei saa hakea valittamalla muutosta.

Muutoin hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea valittamalla muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. (Uusi 2 mom.)

Jos hallinto-oikeuden päätös koskee kirkollisvalitusta seurakunnan tai seurakuntayhtymän viranomaisen päätöksestä, se on pidettävä nähtävänä yleisessä tietoverkossa 10 luvun 23 §:ssä säädetyllä tavalla. (3 mom. HE:n 2 mom.)

14 §

Oikaisuvaatimus- ja valitusoikeuden rajoittaminen

Muutosta ei saa hakea oikaisuvaatimuksella tai kirkollisvalituksella:

1) kirkolliskokouksen muutoin kuin 9 luvun 6 §:n 1 momentin nojalla tekemään päätökseen;
2) piispainkokouksen kirkkojärjestyksen 5 luvun 10 §:n 4 kohdassa tarkoitettua asiassa tekemään päätökseen;

3) piispan ja tuomiokapitulin yhdessä tekemään päätökseen pappisvirkaan hyväksymisestä, pappisviran palauttamisesta eikä piispan yksin muutoin kuin 4 luvun 7 §:n 1 momentin nojalla tekemään päätökseen;

4) kirkkohallituksen 8 luvun 13 §:ssä ja 9 luvun 10 §:n 2 momentissa sekä kirkkojärjestyksen 5 luvun 13 §:n 4 kohdassa tarkoitettua asiassa tekemään päätökseen;

5) tuomiokapitulin päätökseen, jonka se on tehnyt 7 luvun 7 §:ssä sekä kirkkojärjestyksen 3 luvun 6 §:n 2 momentissa ja 39 §:ssä, 8 luvun 19 §:n 2 momentissa, 22 §:n 3 momentissa, 29 §:n 1 momentissa ja 33 §:ssä, 9 luvun 1 §:n 3 momentissa, 52 §:n 1 momentissa ja 56 §:ssä tarkoitetuissa asioissa, eikä päätökseen, joka koskee kirkkojärjestyksen 8 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua pastoraalitutkinnon, ylemmän pastoraalitutkinnon ja seurakuntatyön johtamisen tutkinnon suorittamista.

Muutosta ei saa erikseen hakea oikaisuvaatimuksella tai kirkollisvalituksella:

1) tuomiokapitulin päätökseen, jonka se on tehnyt kirkkojärjestyksen 8 luvun 18 §:n 1 ja 2 momentissa, 21 §:n 1 momentissa ja 9 luvun 58 §:ssä tarkoitetuissa asioissa;

2) vaalilautakunnan päätökseen, joka koskee kirkkojärjestyksen 9 luvun 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua perustamisasiakirjan tutkimatta jättämistä sekä 16 tai 19 §:ssä tarkoitettua asiaa, eikä vaaliviranomaisen toimenpiteeseen tai päätökseen, joka koskee ennakkoäänestyksen toimittamista kotona;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

3) piispan päätökseen, joka koskee 7 luvun 4 §:ssä tarkoitettua väliaikaista pappisvirasta pidättämistä.

15 §

Vaalituloksen oikaiseminen

Jos luottamushenkilön tai viranhaltijan vaalissa on menetelty lainvastaisesti, vaali on kumottava. Jos virheellisyys koskee vain vaalin tuloksen laskemista, vaalin tulos on määrättävä oikaistavaksi. Jos piispanvaalissa, kirkkoherran välittömässä vaalissa, seurakuntavaaleissa taikka kirkolliskokousedustajan tai hiippakuntavaltuuston jäsenen vaalissa on menetelty lainvastaisesti ja tämä on saattanut vaikuttaa vaalin tulokseen, vaali on määrättävä toimitettavaksi uudelleen, jollei valitusviranomainen voi oikaista vaalin tulosta.

16 §

Päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus

Kirkon viranomaisen päätös voidaan panna täytäntöön ennen kuin se on saanut lainvoiman. Täytäntöönpanoon ei kuitenkaan saa ryhtyä, jos oikaisuvaatimus tai valitus käy täytäntöönpanon johdosta hyödyttömäksi taikka jos oikaisuvaatimuksen käsittelevä toimielin tai valitusviranomainen kieltää täytäntöönpanon.

Päätöstä asiassa, joka voidaan siirtää kirkkohallituksen, tuomiokapitulin, kirkkoneuvoston, yhteisen kirkkoneuvoston tai seurakuntaneuvoston käsiteltäväksi, ei saa panna täytäntöön ennen kuin on selvitetty, ettei asiaa siirretä.

17 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Oikaisuvaatimukseen sovelletaan hallintolakia, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Kirkollisvalitukseen ja hallintoriita-asian käsittelyyn sovelletaan oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettua lakia (808/2019), jollei tässä laissa toisin säädetä.

13 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

1 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan kirkkolaki (1054/1993), jäljempänä *kumottu laki*.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

2 §

Ennen lain voimaantuloa valittujen toimielinten toimikausi

Kumotun lain mukaisesti valitut seurakuntien ja seurakuntayhtymien sekä hiippakuntien ja kirkon keskushallinnon toimielimet jatkavat toimintaansa, kunnes tämän lain mukaisten vastaavien toimielinten toimikausi alkaa.

3 §

Seurakunnan osa-alueen hallinto

Mitä tässä laissa säädetään seurakunnan osa-alueesta ja sen hallinnosta, sovelletaan ennen tämän lain voimaantuloa perustettuun kappeliseurakuntaan ja seurakuntapiiriin ja niiden hallintoon.

4 §

Seurakunnan erityiset oikeudet

Jos seurakunnalle on vakuutettu erityisiä oikeuksia, seurakunta säilyttää nämä oikeudet tämän lain voimaan tullessa.

5 §

Seurakunnan kuuluminen keskusrekisteriin

Jos seurakunta ei ole ennen tämän lain voimaantuloa liittynyt keskusrekisteriin, katsotaan se liittyneeksi hiippakunnassaan maantieteellisesti lähimpään keskusrekisteriin tämän lain voimaan tullessa. Seurakunnan kirkonkirjojen pidon hoitamiseen sovelletaan kyseisessä keskusrekisterissä käytössä olevaa yhteistoimintasopimusta.

6 §

Vireillä olevien hallintoasioiden käsittely

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin hallintoasioihin ja alustusasioihin, joissa alistusta ei vielä ole toimitettu, sekä lainkäyttöasioihin ja alustusasioihin liittyvään muutoksenhakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Tuomioistuimen päätöksellä uuteen käsittelyyn palautettuihin asioihin sovelletaan kuitenkin tämän lain säännöksiä.

Mitä 10 luvun 12—16 ja 19 §:ssä säädetään sähköisestä kokouksesta ja sähköisestä päätöksentekomenettelystä, sovelletaan myös tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin hallintoasioihin.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

7 §

Hallinnolliset määräykset

Tämän lain tultua voimaan seurakunnan tai seurakuntayhtymän kirkkovaltuuston työjärjestystä, yhteisen kirkkovaltuuston työjärjestystä, kirkkoneuvoston ohjesääntöä, yhteisen kirkkoneuvoston ohjesääntöä, seurakuntaneuvoston ohjesääntöä tai johtokunnan johtosääntöä sovelletaan enintään kuuden kuukauden ajan tämän lain voimaantulosta.

8 §

Hautaustoimi

Jos seurakunta on ennen tämän lain voimaantuloa luovuttanut haudan ainiaaksi, tämä luovutus on edelleen voimassa niin kauan kuin hauta on rauhoitetun hautausmaan osana. Hautaan sovelletaan kuitenkin 3 luvun 33 §:ää.

Hautoihin, jotka on luovutettu määräajaksi ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tätä lakia ja sen nojalla annettuja määräyksiä siltä osin kuin ne eivät rajoita hautaoikeuden haltijalla tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita oikeuksia.

9 §

Eräät virkasuhteita koskevat säännökset

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevaan viran täyttöön, varoitusmenettelyyn sekä seurakuntajaon muutoksen johdosta tapahtuvaan henkilöstösiirtoon sovelletaan kumotun lain säännöksiä.

2.

Laki

evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltaisala

Tätä lakia sovelletaan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon (*kirkko*) viranhaltijoihin, jollei kirkkolaissa (/) tai muussa laissa toisin säädetä tai määrätä, muussa laissa toisin säädetä taikka evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain (968/1974) nojalla toisin sovi.

Kirkon työsopimussuhteisiin työntekijöihin sovelletaan työsopimuslakia (55/2001), jollei tässä laissa tai muussa laissa toisin säädetä taikka evankelis-luterilaisen kirkon työehtosopimuksista annetun lain (829/2005) nojalla toisin sovi.

2 §

Työnantaja ja henkilöstö

Kirkon työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa seurakuntaa, seurakuntayhtymää, tuomiokapitulia ja kirkkohallitusta. Seurakuntayhtymä ja siihen kuuluvat seurakunnat ovat palvelussuhteen ehtoja koskeissa asioissa yksi työnantaja.

Tuomiokapitulille seurakunnan ja seurakuntayhtymän viranhaltijoita koskeissa virkasuhdeasioissa työnantajalle kuuluvista tehtävistä säädetään tämän lain lisäksi kirkkolaissa ja kirkkojärjestyksessä.

Työnantajan palveluksessa olevat henkilöt ovat virkasuhteessa tai työsopimussuhteessa.

3 §

Virkasuhde, virka ja viranhaltija

Virkasuhteella tarkoitetaan työnantajan ja viranhaltijan välistä julkisoikeudellista palvelussuhdetta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Virkasuhteessa suoritettavaa tehtävää varten perustetaan virka. Perustellusta syystä henkilö voidaan ottaa virkasuhteeseen määrääjäksi virkaa perustamatta.

Viranhaltijalla tarkoitetaan henkilöä, joka on virkasuhteessa työnantajaan.

4 §

Kielitaito

Viranhaltijalta vaadittavasta kielitaidosta säädetään erikseen. Kielitaidosta säädetystä kelpoisuusvaatimuksesta voidaan myöntää erivapaus erityisestä syystä. Päätösvallasta myöntää erivapaus seurakunnan tai seurakuntayhtymän papin ja lehtorin viran hakijalle säädetään kirkkolaissa. Muun viran hakijalle erivapauden myöntää se viranomainen, jonka toimivaltaan viran perustaminen kuuluu.

Virkaa täytettäessä tai työsopimussuhteeseen otettaessa otetaan huomioon myös sellainen hakija, joka on osoittanut vaaditun kielitaidon hakuajan päätyttyä, jos asian käsittely ei tästä syystä viivästy.

Työnantajan on koulutusta järjestämällä ja muilla henkilöstöpoliittisilla toimilla huolehdittava siitä, että sen henkilöstöllä on riittävä kielitaito viranomaisen tehtävien hoitamiseksi kielilaissa (423/2003), saamen kielilaissa (1086/2003) ja muussa lainsäädännössä asetettujen vaatimusten mukaisesti.

5 §

Vaitiolovelvollisuus

Viranhaltijan ja työntekijän vaitiolovelvollisuudesta säädetään kirkkolaissa. Sen lisäksi viranhaltijan ja työntekijän vaitiolovelvollisuuteen sovelletaan, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) ja muussa laissa säädetään.

2 luku

Virkasuhteen alkaminen

6 §

Virkasuhteen kesto

Viranhaltija otetaan virkasuhteeseen toistaiseksi tai määrääjäksi.

Viranhaltija voidaan ottaa määrääjäksi vain, jos:

- 1) viranhaltija sitä itse pyytää;
- 2) määrääjäksi ottamisesta säädetään erikseen; tai
- 3) tehtävän luonne, sijaisuus, avoinna olevaan virkasuhteeseen kuuluvien tehtävien hoidon järjestäminen tai muu näihin rinnastettava työnantajan toimintaan liittyvä seikka sitä vaatii.

Viranhaltijalla, joka on ilman 2 momentin mukaista perustetta otettu määrääjäksi tai joka on ilman perusteltua syytä toistuvasti otettu peräkkäin määrääjäksi, on oikeus saada virkasuhteen

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

päätyessä vähintään kuuden ja enintään 24 kuukauden palkkaa vastaava korvaus. Korvausvaatimus on esitettävä kuuden kuukauden kuluessa virkasuhteen päättymisestä.

Kirkkohallituksen viroista, joihin on tehtävien laadun vuoksi aina otettava määräajaksi, säädetään kirkkojärjestyksessä.

7 §

Pitkäaikaistyöttömän ottaminen määräaikaiseen virkasuhteeseen

Määräaikaiseen virkasuhteeseen ottaminen ei edellytä 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua perustetta, jos palkattava henkilö on ollut työ- ja elinkeinotoimiston ilmoituksen mukaan yhtäjaksoisesti työtön työnhakija edellisen 12 kuukauden ajan. Enintään kahden viikon pituinen palvelussuhde ei kuitenkaan katkaise työttömyyden yhdenjaksoisuutta.

Henkilöä pidetään työttömänä työnhakijana sen mukaan kuin julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain (916/2012) 1 luvun 3 §:ssä säädetään.

Määräaikaisen virkasuhteen enimmäiskesto on yksi vuosi. Viranhoidtomääräys voidaan uusien vuoden kuluessa ensimmäisen määräaikaisen virkasuhteen alkamisesta enintään kahdesti. Virkasuhteiden yhteenlaskettu kokonaiskesto ei kuitenkaan saa ylittää yhtä vuotta.

8 §

Julkinen hakumenettely ja siitä poikkeaminen

Virkasuhteeseen otetaan julkisella hakumenettelyllä. Hakuaika on vähintään 14 kalenteripäivää siitä, kun ilmoitus on julkaistu kirkkolain 10 luvun 23 §:ssä säädetyllä tavalla yleisessä tietoverkossa.

Virkasuhteeseen ottamisesta päättävä viranomais voi perustellusta syystä päättää hakuajan jatkamisesta, uudesta hakumenettelystä tai viran täyttämättä jättämisestä. Uutta hakumenettelyä koskevassa ilmoituksessa on mainittava, otetaanko aikaisemmat hakemukset huomioon.

Julkisesta hakumenettelystä voidaan poiketa, jos:

- 1) henkilö otetaan hoitamaan virkaa sijaisena tai avoinna olevaan virkasuhteeseen määräajaksi;
- 2) taloudellisista ja tuotannollista syistä irtisanottu viranhaltija otetaan toiseen virkasuhteeseen;
- 3) 31 §:ssä tarkoitettu virkasuhde tarjotaan osa-aikaiselle viranhaltijalle;
- 4) 33 §:ssä tarkoitettu viranhaltija siirretään toiseen virkasuhteeseen;
- 5) virkaan valitun irtisanouduttua ennen hänelle määrättyä virantoimituksen aloittamispäivää virkaan valitaan joku muu virkaa hakenut, kelpoisuusehdot hakuajan päätyessä täyttänyt hakija;
- 6) muun työnantajan palveluksessa oleva henkilö otetaan virkasuhteeseen 36 §:ssä tarkoitettun toiminnan siirtämisen yhteydessä;
- 7) siihen on muu kuin 1—6 kohdassa tarkoitettu erityisen painava syy.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

9 §

Virkasuhteeseen ottaminen

Julkisesti haettavana olleeseen virkasuhteeseen voidaan ottaa vain henkilö, joka on hakenut sitä kirjallisesti ennen hakuajan päättymistä ja tuolloin täyttänyt kelpoisuusvaatimukset. Hakemukseen on liitettävä selvitys hakijan kelpoisuudesta.

Kirkkohallituksen viraston johtavan viranhaltijan virkaan voidaan kuitenkin suostumuksensa nojalla ottaa sellainen henkilö, joka ei ole hakenut virkaa ja jonka kelpoisuudesta on esitetty selvitys.

Alle 18-vuotias henkilö voidaan ottaa vain määräaikaiseen virkasuhteeseen.

10 §

Kelpoisuusvaatimukset

Yleisistä nimitysperusteista julkisiin virkoihin säädetään perustuslaissa. Kelpoisuusvaatimuksista eräisiin virka- tai työsopimussuhteisiin säädetään kirkkolaissa.

Virkasuhteeseen otettavan on täytettävä erikseen säädetyt tai työnantajan päättämät erityiset kelpoisuusvaatimukset, jollei tässä laissa tai kirkkolaissa toisin säädetä.

Määräaikaiseen virkasuhteeseen voidaan ottaa erityisistä kelpoisuusvaatimuksista riippumatta, jos siitä erikseen säädetään tai työnantaja perustellusta syystä yksittäistapauksessa niin päättää.

Jos viran kelpoisuusvaatimuksena on säännönmukaisesti viran hoitamisen yhteydessä suoritettava erityiskoulutus, hakija on kelpoinen hakemaan virkaa, jos hän täyttää viran muut kelpoisuusehdot ja kirjallisesti sitoutuu suorittamaan erityiskoulutuksen.

11 §

Ulkomaiset opinnot ja tutkintotodistukset

Ammattipätevyyden tunnustamisesta annetussa laissa (1384/2015) tarkoitetun ammattipätevyyden tuottamaan kelpoisuuteen seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin tai kirkkohallituksen virkaan sovelletaan mainittua lakia.

Muiden kuin 1 momentissa mainitussa laissa tarkoitettujen ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamaan virkakelpoisuuteen sovelletaan ulkomailla suoritettujen korkeakouluopintojen tuottamasta virkakelpoisuudesta annettua lakia (1385/2015).

Islannin, Norjan, Ruotsin, Suomen ja Tanskan kansalaiseen sovelletaan 1 ja 2 momentissa mainittujen lakien lisäksi Pohjoismaiden välillä pohjoismaisista työmarkkinoista henkilöille, jotka ovat saaneet vähintään kolmevuotisen korkeamman koulutuksen, tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä sopimuksen soveltamisesta annettua lakia (651/1998).

Kirkon viranomaisen tulee antaa päätös 1—3 momentissa tarkoitettujen ulkomaisten opintojen, koulutuksen tai ammatillisen harjoittelun tunnustamisesta ja rinnastamisesta sekä tutkinnon tuottamasta kelpoisuudesta neljän kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on toimitettu viranomaiselle.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

12 §

Rikosrekisteriote

Virkasuhteeseen ottamisen edellytyksenä on lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä annetun lain (504/2002) 2 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, että henkilö on toimittanut viran täyttävän viranomaisen pyynnöstä nähtäväksi rikosrekisterilain (770/1993) 6 §:n 2 momentissa tarkoitetun otteen rikosrekisteristä. Rikosrekisteriotteen esittämiseen sovelletaan myös lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä annetun lain 6—10 §:ää.

Päätös viran täyttämisestä tehdään ehdollisena, jollei 1 momentissa tarkoitettua rikosrekisteriotetta ole käytettävissä. Virkaan ehdollisesti valitun on esitettävä rikosrekisteriote viimeistään 30 päivän tai viran täyttävän viranomaisen erityisestä syystä myöntämän pidemmän määräajan kuluessa ehdollista valintaa koskevan päätöksen tiedoksisaannista uhalla, että päätös muutoin raukeaa. Viranomaisen päättää virkasuhteen jatkumisesta tai raukeamisesta.

13 §

Terveydentilaa koskeva selvitys virkasuhteeseen otettaessa ja papiksi tai lehtoriksi vihittäessä

Virkasuhteeseen ottamisen tai pappisvihkimyksen ja lehtoriksi vihkimisen edellytyksenä on, että siihen otettava henkilö antaa päättävälle viranomaiselle tehtävän hoidon terveydellisiä edellytyksiä koskevat tiedot sekä osallistuu lisäksi tarvittaessa asian selvittämiseksi suoritettaviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin. Virkaan otettava henkilö voidaan velvoittaa esittämään huumausainetestistä koskeva todistus yksityisyyden suojasta työelämässä annetun lain (759/2004) 7 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa virkaan nimittämisen edellytyksenä. Työnantajan määräämistä tarkastuksista ja tutkimuksista aiheutuvista välttämättömistä kustannuksista vastaa työnantaja.

Virkaan ottamisesta päättävä viranomaisen voi perustellusta syystä päättää, ettei 1 momentissa tarkoitettua selvitystä vaadita.

Päätös virkasuhteeseen ottamisesta tehdään ehdollisena, jollei tietoja terveydellisistä edellytyksistä ole tuolloin käytettävissä. Viranhaltijan on esitettävä tiedot viranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa. Jos tietoja ei esitetä määräajassa tai viranomaisen pitää tietojen perusteella viranhaltijaa soveltumattomana virkaan, se tekee päätöksen virkasuhteeseen ottamis- päätöksen raukeamisesta. Päätös tulee voimaan, kun se on annettu viranhaltijalle tiedoksi. Muussa tapauksessa viranomaisen päättää, että henkilön virkasuhde jatkuu.

Kirkkoherran viran hakijan on liitettävä hakemusasiakirjoihin tehtävän hoidon terveydellisiä edellytyksiä koskevat tiedot sekä tarvittaessa osallistuttava tuomiokapitulin määräyksestä asian selvittämiseksi suoritettaviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin.

14 §

Koeaika

Virkasuhteeseen otettaessa voidaan määrätä virantoimituksen aloittamisesta alkavasta, enintään kuuden kuukauden koeajasta. Vuotta lyhyemmässä määräaikaisessa virkasuhteessa koeaika voi olla enintään puolet virkasuhteen kestosta.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Jos viranhaltija on koeaikana ollut työkyvyttömyyden tai perhevapaan vuoksi poissa työstä, työnantajalla on oikeus pidentää koeaikaa kuukaudella kutakin työkyvyttömyys- tai perhevapajaksoihin sisältyvää 30 kalenteripäivää kohden. Työnantajan on ilmoitettava viranhaltijalle koeajan pidentämisestä ennen koeajan päättymistä.

Jos viranhaltija otetaan saman työnantajan toiseen virkasuhteeseen ja hänen tehtävänsä tai asemansa huomattavasti muuttuvat ja viranhaltija itse on hakeutunut toiseen virkasuhteeseen, työnantaja voi määrätä koeajan noudatettavaksi uudessa virkasuhteessa.

Koeajan kuluessa virkasuhde voidaan molemmin puolin purkaa päättymään välittömästi. Purkaminen ei saa tapahtua syrjivillä tai koeajan tarkoitukseen nähden muutoin epäasiallisilla perusteilla.

Päätösvallasta määrätä koeaika seurakunnan seurakuntapastorin virkasuhteessa sekä purkaa papin virassa olevan papin ja lehtorin virkasuhde koeaikana säädetään kirkkolaissa.

Seurakunnan, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen viroista, joihin tehtävän laadun vuoksi ei sovelleta koeaikaa, säädetään kirkkojärjestyksessä.

15 §

Viranhoitomääräys ja selvitys virkasuhteen ehdoista

Viranhaltijalle on annettava viipymättä virkasuhteeseen ottamisesta kirjallinen viranhoitomääräys. Lisäksi työnantajan on vähintään kuukauden kestävässä virkasuhteessa annettava viranhaltijalle selvitys keskeisistä virkasuhteen ehdoista, jolleivät ne ilmene viranhoitomääräyksestä.

Selvitys on annettava viimeistään ensimmäisen täyden palkanmaksukauden päättymiseen mennessä, ja siitä tulee ilmetä ainakin:

- 1) virkanimike;
- 2) virkasuhteen kesto aika;
- 3) mahdollinen määräaikaisuuden peruste;
- 4) mahdollinen koeaika;
- 5) virkapaikka virkasuhteen alkaessa;
- 6) virantoimituksen alkamisajankohta;
- 7) pääasialliset tehtävät tai niiden määräytymisperuste;
- 8) palkkauksen perusteet sekä palkanmaksukausi;
- 9) osa-aikaisen virkasuhteen säännöllinen työaika tai, jos viranhaltijaan ei sovelleta työaikalakia (872/2019), työmäärän suhteellinen osuus viran täydestä työmäärästä;
- 10) vuosiloman määräytyminen.

Päätösvallasta antaa viranhoitomääräys seurakunnan ja seurakuntayhtymän papin ja lehtorin virkaan säädetään kirkkolaissa. Selvityksen keskeisistä virkasuhteen ehdoista antaa työnantaja.

Viranhoitomääräys seurakunnan ja seurakuntayhtymän papin viran väliaikaiseksi hoitajaksi voidaan antaa myös oman viran ohella.

16 §

Virkasuhteen sekä viranhaltijan oikeuksien ja velvollisuuksien alkaminen

Virkasuhde alkaa virkasuhteeseen ottamista koskevan päätöksen tekemisestä.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Viranhaltijan oikeudet ja velvollisuudet alkavat virantoimituksen alkamispäivästä, jollei aikaisemmasta alkamisajankohdasta tässä laissa tai muualla toisin säädetä.

Viranhaltijan palvelussuhde ei katkea hänen siirtyessään välittömästi saman työnantajan toiseen virkasuhteeseen.

3 luku

Työnantajan velvollisuudet

17 §

Yleisvelvoite

Työnantajan on huolehdittava siitä, että viranhaltijalle annetaan virkasuhteesta johtuvat etuudet ja oikeudet sellaisina kuin ne hänelle kuuluvat.

18 §

Tasapuolinen kohtelu ja syrjäntäkielto

Työnantajan on kohdeltava viranhaltijoita tasapuolisesti, jollei siitä poikkeaminen ole viranhaltijoiden tehtävät ja asema huomioon ottaen perusteltua.

Määräaikaisissa ja osa-aikaisissa virkasuhteissa ei saa pelkästään virkasuhteen kestoajan tai työajan pituuden vuoksi soveltaa epäedullisempia palvelussuhteen ehtoja kuin muissa virkasuhteissa, ellei se ole perusteltua asiallisista syistä.

Yhdenvertaisuudesta ja syrjinnän kiellosta säädetään yhdenvertaisuuslaissa (1325/2014). Tasa-arvosta ja sukupuoleen perustuvan syrjinnän kiellosta säädetään naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta annetussa laissa (609/1986).

19 §

Työyhteisön ja työilmapiirin kehittäminen

Viranhaltijan hoidettavana olevaa tehtävää tai työmenetelmiä muutettaessa tai kehitettäessä työnantajan on pyrittävä huolehtimaan siitä, että viranhaltija voi suoriutua tehtävänsä hoidosta. Työnantajan on pyrittävä edistämään viranhaltijan mahdollisuuksia kehittyä kykyjensä mukaan urallaan. Työnantajan on pyrittävä edistämään hyvää ja luottamuksellista ilmapiiriä työyhteisössä.

20 §

Työnantajan velvollisuus huolehtia työturvallisuudesta

Työnantajan on huolehdittava työturvallisuudesta viranhaltijan suojelemiseksi tapaturmilta ja terveydellisiltä vaaroilta. Työturvallisuudesta säädetään työturvallisuuslaissa (738/2002).

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Jos raskaana olevan viranhaltijan työtehtävät tai työolot vaarantavat hänen tai sikiön terveyden eikä työssä tai työoloissa olevaa vaaratekijää voida poistaa, viranhaltija on pyrittävä raskauden ajaksi siirtämään muihin, hänen työkykynsä ja ammattitaitonsa huomioon ottaen sopiviin tehtäviin.

21 §

Nimikirjan pitäminen

Työnantaja voi pitää viranhaltijoista ja työntekijöistä nimikirjaa. Tuomiokapituli pitää nimikirjaa hiippakunnan papeista ja lehtoreista.

Nimikirjaan merkittävien tietojen tallettamiseen, käyttämiseen ja poistamiseen sovelletaan nimikirjalakia (1010/1989).

22 §

Tietojen luovuttaminen

Viranhaltijaa tai työntekijää koskevien tietojen luovuttamiseen sovelletaan nimikirjalain 6—9 §:ää.

23 §

Palkkalaskelma

Työnantajan on annettava viranhaltijalle palkanmaksun yhteydessä laskelma, josta ilmenevät palkan määrä ja sen määräytymisperusteet.

24 §

Kokoontumisoikeus

Työnantajan on sallittava viranhaltijoiden ja heidän järjestöjensä käyttää maksutta työnantajan hallinnassa olevia sopivia tiloja taukojen aikana ja työajan ulkopuolella virkasuhdeasioiden sekä ammatillisen yhdistyksen toimialaan kuuluvien asioiden käsittelyyn. Kokoontumisoikeuden käyttö ei saa aiheuttaa haittaa työnantajan toiminnalle.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

4 luku

Viranhaltijan velvollisuudet

25 §

Yleiset velvollisuudet

Viranhaltijan on suoritettava virkasuhteeseen kuuluvat tehtävät asianmukaisesti, tasapuolisesti ja viivytyksettä noudattaen säännöksiä ja määräyksiä sekä työnantajan työnjohto- ja valvontamääräyksiä.

Viranhaltijan on käyttäydyttävä asemansa ja tehtävänsä edellyttämällä tavalla.

Kiellosta vaatia, ottaa vastaan tai hyväksyä taloudellista tai muuta etua säädetään rikoslain (39/1889) 40 luvussa.

26 §

Välttämättömät ja kiireelliset virkatehtävät

Viranhaltijan, johon ei sovelleta työaikalakia, on vapaa-aikanaan hoidettava välttämättömät ja kiireelliset virkatehtävät, jollei niiden hoitoa ole voitu muulla tavalla järjestää.

Viranhaltija on velvollinen toimimaan oman virkansa ohella toisen viranhaltijan sijaisena tämän vuosiloman ja vapaapäivän aikana.

27 §

Sivutoimi ja kilpaileva toiminta

Sivutoimella tarkoitetaan virkasuhdetta, palkattua työtä ja pysyväisluonteista tehtävää, josta viranhaltijalla on oikeus kieltäytyä, sekä ammatin, elinkeinon ja liikkeen harjoittamista. Viranhaltija ei saa ottaa vastaan eikä pitää sellaista sivutointa, joka edellyttää työajan käyttämistä sivutoimeen kuuluvien tehtävien hoitamiseen, ellei työnantaja hakemuksesta myönnä siihen lupaa. Sivutoimilupa vaaditaan myös päätoimiselta viranhaltijalta, jolla ei ole kiinteää työaikaa. Päätösvallassa myöntää sivutoimilupa seurakunnan papin viran ja lehtorin viran haltijalle säädetään kirkkolaissa.

Sivutoimilupa voidaan myöntää määräajaksi tai muutoin rajoitettuna. Harkittaessa sivutoimiluvan myöntämistä on otettava huomioon, että viranhaltija ei saa sivutoimen vuoksi tulla esteelliseksi tehtävässään. Sivutoimi ei saa vaarantaa luottamusta tasapuolisuuteen tehtävän hoidossa tai muuten haitata tehtävän asianmukaista hoitamista. Sivutoimena ei saa harjoittaa sellaista toimintaa, joka kilpailevana toimintana ilmeisesti vahingoittaa työnantajaa. Viranhaltija ei saa virkasuhteen kestäessä ryhtyä kilpailevan toiminnan valmistelemiseksi sellaisiin toimenpiteisiin, joita ei voida pitää hyväksyttävänä.

Muusta kuin 1 momentissa tarkoitettusta sivutoimesta viranhaltijan on tehtävä ilmoitus työnantajalle.

Työnantaja voi 2 momentissa tarkoitetuilla perusteilla ja varattuaan viranhaltijalle tilaisuuden tulla kuulluksi:

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

- 1) kieltää muun kuin 1 momentissa tarkoitetun sivutoimen vastaanottamisen ja pitämisen;
- 2) peruuttaa sivutoimiluvan.

28 §

Terveystietojen antaminen ja terveystarkastuksiin osallistuminen

Viranhaltija on velvollinen antamaan työnantajan pyynnöstä tehtävän hoitamisen edellytysten selvittämiseksi tarpeelliset tiedot työ- ja toimintakyvystään sen lisäksi, mitä työterveyshuoltolaissa (1383/2001) säädetään terveystietojen antamisesta.

Viranhaltija on velvollinen työnantajan määräyksestä osallistumaan terveydentilansa toteamiseksi suoritettaviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin, jos se on tehtävän hoitamisen edellytysten selvittämiseksi välttämätöntä. Viranhaltijalle on ennen määräyksen antamista varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Seurakunnan papin viran haltijalle määräyksen antaa tuomiokapituli. Viranhaltijan velvollisuuteen esittää huumausainetestistä koskeva todistus sovelletaan, mitä yksityisyyden suojasta työelämässä annetun lain 7 §:ssä säädetään. Potilaan itsemääräämisoikeuteen sovelletaan muutoin, mitä potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 6 §:ssä säädetään.

Työnantajan määräämistä tarkastuksista ja tutkimuksista aiheutuvista välttämättömistä kustannuksista vastaa työnantaja.

29 §

Viranhaltijan velvollisuus huolehtia työturvallisuudesta

Viranhaltijan velvollisuudesta huolehtia työturvallisuudesta säädetään työturvallisuuslaissa.

5 luku

Virkasuhteessa tapahtuvat muutokset

30 §

Virkasuhteen muuttaminen osa-aikaiseksi

Työnantaja voi varattuaan viranhaltijalle tilaisuuden tulla kuulluksi muuttaa virkasuhteen osa-aikaiseksi 49 §:ssä tarkoitetulla irtisanomisperusteella irtisanomisaikaa noudattaen. Seurakunnan kappalaisen, seurakuntapastorin ja lehtorin virkasuhteen muuttamiseen osa-aikaiseksi sovelletaan, mitä papin virkasuhteen irtisanomisesta ja purkamisesta 58 §:n 2 momentissa säädetään.

Jos työnantaja on työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta sovitun virkaehtosopimuksen mukaan velvollinen neuvottelemaan taloudellisella tai tuotannollisella perusteella tapahtuvan osa-aikaistamisen perusteesta viranhaltijoiden tai heidän edustajiensa kanssa, työnantajalla ei ole 1 momentissa tarkoitettua kuulemisvelvollisuutta.

Kirkkoherran virkasuhde voidaan muuttaa osa-aikaiseksi vain viranhaltijan hakemuksesta. Piispan, kirkkohallituksen viraston johtavan viranhaltijan ja kirkkohallituksen osastonjohtajan virkasuhdetta ei voi muuttaa osa-aikaiseksi.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

31 §

Osa-aikaisen viranhaltijan oikeus kokoaikaiseen virkasuhteeseen

Työnantajan, joka tarvitsee uusia viranhaltijoita kokoaikaiseen virkasuhteeseen, on 61 §:n estämättä ensisijaisesti tarjottava toistaiseksi virkaan otetulle, samankaltaisia tehtäviä osa-aikatyönä tekeväälle viranhaltijalle mahdollisuus siirtyä tällaiseen virkasuhteeseen. Edellytyksenä on, että viranhaltija on etukäteen kirjallisesti ilmoittanut haluavansa kokoaikaiseen virkasuhteeseen ja täyttää tämän virkasuhteen kelpoisuusvaatimukset ja että tehtävä on hänelle sopiva.

Edellä 1 momentissa säädetyn työntarjoamisvelvollisuuden ja 61 §:ssä säädetyn takaisinottovelvollisuuden estämättä työnantaja voi tehdä opiskelijan kanssa ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa (531/2017) tarkoitetun oppisopimuksen ja ottaa opiskelijan määräajaksi virkasuhteeseen.

32 §

Virantoimitusvelvollisuuden muuttaminen

Jos toiminnan uudelleen järjestely tai muu perusteltu syy sitä edellyttää, viranhaltijan virantoimitusvelvollisuutta voidaan muuttaa. Päätöksen virantoimitusvelvollisuuden muuttamisesta tekee toistaiseksi voimassa olevaan virkasuhteeseen ottamisesta päättävä viranomainen varattuaan viranhaltijalle tilaisuuden tulla kuulluksi.

Seurakunnan kappalaisen, seurakuntapastorin ja lehtorin viran haltijan virantoimitusvelvollisuuden muuttamisesta päättää kirkkoherra. Seurakuntayhtymän seurakuntapastorin ja lehtorin virantoimitusvelvollisuuden muuttamisesta päättää yhteinen kirkkoneuvosto, jollei seurakuntayhtymän hallinto- tai johtosäännöllä toisin määrätä.

33 §

Viranhaltijan siirtäminen toiseen virkasuhteeseen

Työnantaja voi siirtää viranhaltijan toiseen virkasuhteeseen, jonka kelpoisuusvaatimukset hän täyttää ja jota voidaan pitää hänelle sopivana, jos:

1) hänen asemansa toistaiseksi otettuna tai määräaikaisena viranhaltijana ei muutu ja perustee-
na on toiminnan tai tehtävien uudelleenjärjestelyyn liittyvä perusteltu syy, ja:

- a) hänen varsinainen palkkansa ei alene; tai
- b) hän on antanut siirtoon suostumuksensa;

2) siirtoon on muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu hyväksyttävä syy ja viranhaltija on antanut siirtoon suostumuksensa.

Työnantaja voi perustellusta syystä siirtää viranhaltijan enintään vuoden määräajaksi toiseen virkasuhteeseen, jonka kelpoisuusvaatimukset hän täyttää ja jota voidaan pitää hänelle sopivana, edellyttäen, ettei viranhaltijan varsinainen palkka alene. Viranhaltijalle annettu määräys voidaan peruuttaa ja asianomainen on velvollinen siirtymään välittömästi takaisin entiseen virkasuhteeseen siihen kuuluvien palkkaeduin. Peruutus tulee voimaan heti.

Viranhaltijalle on ennen 1 ja 2 momentissa tarkoitettua siirtämistä tai 2 momentissa tarkoitettua peruuttamista varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

34 §

Henkilöstön siirtäminen

Jos seurakunta liitetään toiseen tai lakkautetaan tai jos seurakunnassa oleva virka tai tehtävä tulee tarpeettomaksi seurakunnan alueen supistumisen vuoksi, sen toistaiseksi voimassa olevassa palvelussuhteessa olevat viranhaltijat ja työntekijät siirretään heille soveltuviin laajentuvan tai uuden seurakunnan taikka asianomaisen seurakuntayhtymän virkoihin tai työsopimussuhteisiin tehtäviin.

Päätösvallasta lakkauttaa kirkkoherran virka, kun perustetaan uusi seurakunta, säädetään kirkkolaissa. Lakkaavan seurakunnan kirkkoherran virka tai uutta seurakuntaa perustettaessa lakkautettava kirkkoherran virka lakkaa seurakuntajaon muutoksen tullessa voimaan, jolloin viran haltija siirretään laajentuvan tai uuden seurakunnan kappalaisen virkaan.

Siirretyllä viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus saada palvelussuhteeseensa kuuluvat edut sellaisina, etteivät ne siirron ajankohtana ole epäedullisemmat kuin hänelle aikaisemmin kuuluneet vastaavat edut.

35 §

Sopimus henkilöstön sijoittamisesta

Jos aloite seurakuntajaon muuttamiseksi koskee seurakunnan liittämistä toiseen seurakuntaan kokonaan tai osittain tai seurakuntien lakkauttamista ja uuden seurakunnan perustamista niiden tilalle, kirkkovaltuustojen ja seurakuntaneuvostojen on hyväksyttävä pappien ja muun henkilöstön sijoittamista koskeva sopimus. Jos aloite koskee seurakunnan jakamista alueellisesti tai kielellisesti siten, että perustetaan uusi seurakunta, pappien ja muun henkilöstön sijoittamista koskevan sopimuksen hyväksyy jaettavan seurakunnan kirkkovaltuusto tai seurakuntaneuvosto.

Päätösvallasta sijoittaa kirkkoherra ja muu pappi säädetään kirkkolaissa.

Järjestelytoimikunta, uusi kirkkoneuvosto tai seurakuntaneuvosto päättää muiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden kuin pappien sijoittamisesta, kun seurakunnat on liitetty yhteen tai lakkautettujen seurakuntien tilalle on perustettu uusi seurakunta, jos sopimusta viranhaltijoiden ja työntekijöiden sijoittamisesta ei ole tehty ennen seurakuntajaon muuttamista koskevan päätöksen voimaantuloa eikä kirkkolaissa toisin säädetä. Päätösvallasta, kun osa seurakunnasta on liitetty toiseen seurakuntaan tai uusi seurakunta on perustettu jakamalla seurakunnat tai seurakunnat kuuluvat eri hiippakuntiin, säädetään kirkkolaissa.

36 §

Viranhaltijan asema liikkeen luovutuksessa

Työnantajan liikkeen luovutuksella tarkoitetaan työnantajan toiminnan tai sen osan luovuttamista toiselle työnantajalle, kun luovutettava kokonaisuus pysyy luovutuksen jälkeen samana tai samankaltaisena.

Liikkeen luovutuksessa työnantajan luovutushetkellä voimassa olevista virkasuhteista johtuvat oikeudet ja velvollisuudet siirtyvät uudelle omistajalle tai haltijalle. Jos luovutus tapahtuu yksityisoikeudelliselle yhteisölle tai säätiölle, viranhaltijat siirtyvät työsopimussuhteeseen luovu-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

tuksensaajan palvelukseen. Tällöin luovutuksensaajalle eivät siirry ne oikeudet ja velvollisuudet, jotka johtuvat nimenomaan virkasuhteesta eivätkä ole ominaisia työsopimussuhteelle.

Ennen luovutusta erääntyneestä palkasta tai muusta virkasuhdetta koskevasta saatavasta vastaavat luovuttaja ja luovutuksensaaja yhteisvastuullisesti. Luovuttaja on kuitenkin vastuussa luovutuksensaajalle ennen luovutusta erääntyneestä saatavasta, jollei muuta ole sovittu.

Luovutuksensaajan velvollisuuteen noudattaa luovutushetkellä voimassa olleen virkaehtosopimuksen määräyksiä sovelletaan, mitä työehtosopimuslain (436/1946) 5 §:ssä säädetään.

6 luku

Virkavapaa

37 §

Virka- ja työvapaa

Viranhaltijalle voidaan hakemuksesta myöntää määräajaksi vapautus virkatehtävien hoitamisesta joko kokonaan tai osittain.

Viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus saada vapaata työstään kirkon keskushallinnon luottamustoimen hoitamista varten. Viranhaltijalla ja työntekijällä on oikeus saada vapaata työstään myös kunnan ja hyvinvointialueen luottamustoimen hoitamista varten noudattaen, mitä luottamushenkilön oikeudesta saada vapaata kuntalain (410/2015) 80 ja 81 §:ssä sekä hyvinvointialueesta annetun lain (611/2021) 85 ja 86 §:ssä säädetään.

Viranhaltijan osa-aikaiseen sairauspoissaoloon sovelletaan työsopimuslain 2 luvun 11 a §:ää.

38 §

Virkavapaan hakeminen ja myöntäminen

Virkavapaata haetaan kirjallisesti, jollei muualla toisin säädetä tai virkaehtosopimuksessa toisin määrätä.

Virkavapaan myöntäminen ja sen pituus ovat työnantajan harkinnassa, jollei muualla toisin säädetä tai virkaehtosopimuksessa toisin määrätä. Jos virkavapaata ei voida myöntää hakemuksen mukaisesti, hakemus on hylättävä, jollei viranhaltija kirjallisesti suostu sen myöntämiseen muulla tavalla.

Jos viranhaltija on ollut poissa virantoimituksesta eikä hänelle ole myönnetty virkavapaata, poissaolo merkitään jälkikäteen virkavapaaksi, jos työnantaja toteaa poissaolon johtuneen ylivoimaisesta esteestä tai muusta pätevästä syystä.

39 §

Virkavapaan keskeyttäminen ja peruuttaminen

Virkavapaan keskeyttäminen tai peruuttaminen viranhaltijan pyynnöstä on työnantajan harkinnassa, jollei laissa toisin säädetä tai virkaehtosopimuksessa toisin määrätä.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Virkavapaa keskeytyy siksi ajaksi, kun virkavapaana oleva viranhaltija suostumuksensa perusteella perustellusta syystä määrätään suorittamaan joitakin virkatehtäviä.

Virkavapaa voidaan keskeyttää tai peruuttaa, jos virkavapaata käytetään muuhun tarkoitukseen kuin mihin se on myönnetty. Ennen päätöksen tekemistä viranhaltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi.

40 §

Perhevapaat

Viranhaltijan oikeuteen saada virkavapaata perhevapaiden vuoksi sovelletaan, mitä työsopimuslain 4 luvun 1, 2, 2a, 3, 3a, 4—7, 7a, 7b ja 8 §:ssä säädetään.

7 luku

Lomauttaminen

41 §

Lomauttaminen

Työnantajalla on oikeus lomauttaa viranhaltija siten, että virantoimitus ja palkanmaksu keskeytetään toistaiseksi tai määräajaksi joko kokonaan tai osittain virkasuhteen muutoin pysyessä voimassa, jos työnantajalla on 49 §:n mukainen peruste irtisanoa virkasuhde. Seurakunnan, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen viroista, joiden haltijaa ei voida lomauttaa, säädetään kirkkojärjestyksessä. Seurakunnan muun papin sekä lehtorin lomauttamisesta pyydetävästä lausunnosta säädetään kirkkolaissa. Lomauttaminen ei estä viranhaltijaa ottamasta lomautusajaksi muuta työtä.

Jos tehtävät tai työnantajan edellytykset tarjota työtä ovat tilapäisesti vähentyneet eikä työnantaja voi kohtuudella järjestää muita tehtäviä tai työnantajan tarpeisiin sopivaa koulutusta, viranhaltija voidaan lomauttaa enintään 90 päivän ajaksi. Enimmäisajan pidentämisestä ei voida sopia virkaehtosopimuksella.

Viranhaltija ja työnantaja voivat työnantajan aloitteesta sopia viranhaltijan lomauttamisesta virkasuhteen kestäessä, jos se on tarpeen työnantajan toiminnan tai taloudellisen tilan vuoksi.

Jos viranhaltija on lomautettu toistaiseksi, virantoimituksen alkamisesta on ilmoitettava vähintään viikkoa ennen, jollei toisin ole sovittu.

Jos lomauttamista koskeva päätös on kumottu oikaisuvaatimuksen tai valituksen johdosta muulla kuin 1 tai 2 momentissa tarkoitettulla perusteella ja työnantaja on uudella lainvoimaisella päätöksellä päättänyt samasta lomauttamisesta, lomauttaminen katsotaan tehdyksi ensin tehdyn päätöksen mukaisesti, jollei ensin tehdyn päätöksen lomautuksen ilmoitusajasta tai lomautuksen peruuntumisesta muuta johdu.

42 §

Lomautusmenettely

Työnantajan on käytettävissään olevien tietojen perusteella esitettävä viranhaltijalle ennakkoselvitys lomautuksen perusteista sekä sen arvioidusta laajuudesta, toteuttamistavasta, alkamisajankohdasta ja kestosta. Jos lomautus kohdistuu useaan viranhaltijaan, selvitys voidaan antaa luottamusmiehelle tai viranhaltijoille yhteisesti. Selvitys on annettava viipymättä lomautuksen tarpeen tultua työnantajan tietoon. Selvitystä ei tarvitse esittää, jos työnantajan on virkaehtosopimuksen perusteella esitettävä vastaava selvitys.

Lomautusta koskeva päätös on annettava viranhaltijalle tiedoksi kirjallisesti vähintään 14 päivää ennen lomautuksen alkamista. Lomautuspäätös annetaan viranhaltijalle henkilökohtaisesti. Jos lomautuspäätöstä ei voida antaa henkilökohtaisesti, sen saa toimittaa kirjeitse samaa määräaika noudattaen. Kirjeitse toimitetun päätöksen katsotaan tulleen viranhaltijan tietoon viimeistään seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös on lähetetty. Lomautuspäätöksessä tulee mainita lomautuksen peruste, sen alkamisaika ja määräaikaisen lomautuksen kesto sekä toistaiseksi tapahtuvan lomautuksen osalta sen arvioitu kesto. Lomautuspäätös on annettava tiedoksi luottamusmiehelle.

Ennakkoselvitystä ei tarvitse esittää, jos työnantajan on työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta sovitun virkaehtosopimuksen mukaan esitettävä vastaava selvitys tai neuvoteltava lomauttamisesta viranhaltijoiden tai heidän edustajansa kanssa.

43 §

Virkasuhteen irtisanominen lomautuksen yhteydessä

Lomautetulla viranhaltijalla on oikeus irtisanoa virkasuhde ilman irtisanomisaikaa päätty-mään milloin tahansa lomautusaikana, ei kuitenkaan viimeisen viikon aikana ennen lomautuksen päättymistä, jos lomautuksen päättymisaika on hänen tiedossaan. Muu sopimus on mitätön.

Jos lomauttaminen on tullut voimaan viranhaltijan saamatta hyväkseen 54 §:n 1 momentin mukaista irtisanomisaikaa ja työnantaja irtisanoo viranhaltijan ennen lomautuksen päättymistä, viranhaltijalla on oikeus saada korvauksena irtisanomisajan palkkansa. Irtisanomisajan palkasta saadaan vähentää 14 päivän palkka, jos viranhaltija on lomautettu lain tai sopimuksen mukaista yli 14 päivän lomautusilmoitusaikaa noudattaen.

Jos lomauttaminen on tullut voimaan viranhaltijan saamatta hyväkseen virkasuhteen lakkaamista koskevaa irtisanomisaikaa ja toistaiseksi voimassa oleva lomauttaminen on kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään 200 kalenteripäivää, lomautetulla viranhaltijalla on virkasuhteen irtisanoes-saan oikeus saada korvauksena irtisanomisajan palkkansa kuten 2 momentissa säädetään.

44 §

Menetettyjen ansioiden korvaaminen lomautusajalta

Jos lomautusta koskeva päätös 41 §:n 1 tai 2 momentin vastaisena kumotaan lainvoimaisella päätöksellä, viranhaltijalle maksetaan lainvastaisen lomautuksen vuoksi saamatta jäänyt säännöl-lisen työajan ansio siten kuin 60 §:ssä säädetään.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

8 luku

Virkasuhteen päättyminen

45 §

Virkasuhteen päättyminen ilman irtisanomista

Virkasuhde päättyy ilman irtisanomista ja irtisanomisaikaa:

- 1) kun määräaika, joksi viranhaltija on otettu, on kulunut loppuun;
- 2) kun määrätehtävää varten otetun viranhaltijan tehtävä on suoritettu;
- 3) sijaiseksi otetun määräaikaisen viranhaltijan määräajasta riippumatta, kun toistaiseksi otettu viranhaltija palaa virantoimitukseen, jos toistaiseksi otetulla viranhaltijalla on lakiin tai virkaehtosopimuksen määräykseen perustuva ehdoton oikeus palata virantoimitukseen;
- 4) kun viranhaltijalle on virkasuhteen perusteella myönnetty täysi työkyvyttömyyseläke toistaiseksi, sen kalenterikuukauden päättyessä, jonka aikana viranhaltijan oikeus sairausajan palkan saamiseen on päättynyt, tai jos työnantaja on saanut työkyvyttömyyseläkepäätöksestä tiedon myöhemmin, tiedoksisaantipäivästä lukien;

5) viranhaltijan 12 §:n 2 momentissa tai 13 §:n 3 momentissa tarkoitetun valinnan raukeamista koskevan päätöksen tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä lukien;

6) sen kalenterikuukauden päättyessä, jonka aikana viranhaltija täyttää eroamisiän, jollei viranhaltijan kanssa sovita virkasuhteen määräaikaisesta jatkamisesta.

Eroamisikä on vuonna 1957 ja sitä ennen syntyneillä 68 vuotta, vuosina 1958–1961 syntyneillä 69 vuotta ja vuonna 1962 ja sen jälkeen syntyneillä 70 vuotta.

Työnantaja ja viranhaltija voivat sopia virkasuhteen määräaikaisesta jatkamisesta 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun ajankohdan jälkeen. Sopimuksen seurakunnan papin ja lehtorin kanssa tekee kuitenkin tuomiokapituli seurakuntaa kuultuaan.

46 §

Virkasuhteen päättyminen viranhaltijan erottua kirkosta

Virkasuhteen päättymisestä viranhaltijan kirkosta eroamisen vuoksi säädetään kirkkolaissa.

47 §

Viranhaltijasta johtuvat irtisanomisperusteet

Työnantaja ei saa irtisanoa virkasuhdetta viranhaltijasta johtuvasta syystä ilman asiallista ja painavaa syytä. Tällaisena syynä voidaan pitää virkasuhteeseen liittyvien velvoitteiden vakavaa rikkomista tai laiminlyöntiä sekä sellaisia viranhaltijan henkilöön liittyvien työntekoedellytysten olennaisia muutoksia, joiden vuoksi viranhaltija ei enää kykene selviytymään tehtävistään. Syyn asiallisuutta ja painavuutta arvioitaessa on otettava huomioon työnantajan ja viranhaltijan olosuhteet kokonaisuudessaan.

Edellä tarkoitettu syy ei ole ainakaan:

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

1) viranhaltijan sairaus, vamma tai tapaturma, ellei viranhaltijan työkyky ole näiden vuoksi vähentynyt olennaisesti ja niin pitkäaikaisesti, että työnantajalta ei voida kohtuudella edellyttää virkasuhteen jatkamista;

2) osallistuminen viranhaltijayhdistyksen päätöksen perusteella yhdistyksen toimeenpanemaan työtaistelutoimenpiteeseen;

3) viranhaltijan poliittinen, uskonnollinen tai muu mielipide tai osallistuminen yhteiskunnalliseen tai yhdistystoimintaan;

4) turvautuminen viranhaltijan käytettävissä oleviin oikeusturvakeinoihin.

Jos viranhaltija ei suorita 10 §:n 4 momentissa tarkoitettua erityiskoulutusta työnantajan asettamassa kohtuullisessa määräajassa, hänet voidaan irtisanoa irtisanomisaikaa noudattaen.

48 §

Viranhaltijasta johtuvaan irtisanomisperusteeseen vetoaminen

Viranhaltijaa, joka on laiminlyönyt virkasuhteesta johtuvien velvollisuuksiensa täyttämisen tai rikkonut niitä, ei saa irtisanoa ennen kuin hänelle on varoituksella annettu mahdollisuus korjata menettelynsä.

Työnantajan on ennen irtisanomista selvitettävä, olisiko irtisanominen vältettävissä sijoittamalla viranhaltija muuhun virkasuhteeseen.

Jos irtisanomisen perusteena on niin vakava virkasuhteeseen liittyvä rikkomus, että työnantajalta ei voida kohtuudella edellyttää virkasuhteen jatkamista, 1 ja 2 momenttia ei sovelleta.

Viranhaltijasta johtuva irtisanominen on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa siitä, kun irtisanomisen peruste on tullut irtisanomisesta päättävän viranomaisen tietoon.

49 §

Taloudelliset ja tuotannolliset irtisanomisperusteet

Virkasuhde voidaan irtisanoa, kun viranhaltijan tehtävät ovat vähentyneet olennaisesti ja pysyvästi taloudellisista syistä, työnantajan tai asianomaisen yksikön tehtävien uudelleen järjestelyn vuoksi taikka muista niihin verrattavista syistä. Irtisanominen edellyttää lisäksi, ettei viranhaltijaa voida ammattitaitoonsa ja kykyynsä nähden kohtuudella sijoittaa toiseen virkasuhteeseen tai ottaa sellaiseen työsopimussuhteeseen, jonka tehtävät eivät olennaisesti poikkea viranhaltijan tehtävistä, tai kouluttaa uusiin tehtäviin.

Perustetta irtisanomiseen ei katsota olevan ainakaan silloin, kun:

1) irtisanomista on edeltänyt tai seurannut uuden henkilön ottaminen samankaltaisiin tehtäviin eikä työnantajan toimintaedellytyksissä ole vastaavana aikana tapahtunut muutoksia;

2) irtisanomisen syyksi ilmoitetut tehtävien uudelleen järjestelyt eivät tosiasiallisesti vähennä työnantajalla tarjolla olevia tehtäviä tai muuta tehtävien laatua.

Kirkkoherran sekä seurakunnan ainoan kanttorin tai diakonian viranhaltijan virkasuhdetta ei voida irtisanoa taloudellisella ja tuotannollisella perusteella.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

50 §

Työllistymisvapaa ja työllistymistä edistävä valmennus tai koulutus

Viranhaltijalla on sama oikeus työllistymisvapaaseen kuin työntekijällä työsopimuslain 7 luvun 12 §:n mukaan.

Työnantaja on velvollinen tarjoamaan 49 §:n perusteella irtisanomalleen viranhaltijalle tilaisuuden osallistua työnantajan kustantamaan työllistymistä edistävään valmennukseen tai koulutukseen, jos:

- 1) työnantajan palveluksessa on säännöllisesti vähintään 30 henkilöä; ja
- 2) viranhaltija on ollut ennen virkasuhteen päättymistä yhdenjaksoisesti vähintään viisi vuotta työnantajan palveluksessa.

Valmennuksen tai koulutuksen on arvoltaan vähintään vastattava viranhaltijan laskennallista palkkaa kuukauden ajalta tai irtisanotun viranhaltijan kanssa samassa toimipaikassa työskentelevän henkilöstön keskimääräistä kuukausiansiota riippuen siitä, kumpi on suurempi. Valmennus tai koulutus on toteutettava irtisanomisajan päättymisen jälkeen kahden kuukauden kuluessa. Painavasta syystä valmennus tai koulutus saadaan toteuttaa myöhemminkin. Valmennuksen tai koulutuksen toteutumis aika tai arvioitu aika on kuitenkin oltava viranhaltijan tiedossa palvelussuhteen päättymishetkellä.

Työnantaja ja viranhaltija voivat sopia, että työnantaja täyttää 2 momentissa tarkoitetun velvollisuutensa kustantamalla viranhaltijan itsensä hankkiman koulutuksen tai valmennuksen kokonaan tai osittain.

Työnantaja ja henkilöstö saavat sopia toisin siitä, mitä 3 momentissa säädetään arvon määrittämisestä. Lisäksi työnantaja ja henkilöstö saavat sopia valmennuksen tai koulutuksen sijasta muustakin järjestelystä, jolla edistetään irtisanottavan työllistymistä. Henkilöstön edustaja määräytyy työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta sovitun virkaehtosopimuksen mukaisesti. Henkilöstön edustajan tekemä sopimus sitoo kaikkia niitä viranhaltijoita, joita sopimuksen tehneen viranhaltijoiden edustajan on katsottava edustavan.

51 §

Työllistymistä edistävän valmennuksen tai koulutuksen laiminlyönti

Työnantaja, joka ei ole noudattanut 50 §:ssä säädettyä velvollisuuttaan, on velvollinen suorittamaan viranhaltijalle kertakaikkisena korvauksena koulutuksen tai valmennuksen arvoa vastaavan määrän.

Jos valmennuksen tai koulutuksen järjestämisvelvollisuus on laiminlyöty vain osittain, korvausvelvollisuus rajoittuu vastaamaan velvollisuuden laiminlyötyä osuutta.

52 §

Erityinen irtisanomissuoja

Viranhaltijalla, jolle on myönnetty virkavapaata perhevapaiden vuoksi, on sama irtisanomissuoja kuin työntekijällä työsopimuslain 7 luvun 9 § mukaan. Sama koskee viranhaltijaa, joka on raskaana tai joka tulee käyttämään oikeuttaan edellä tarkoitettuihin vapaisiin.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Luottamusmiehen virkasuhde voidaan irtisanoa 47 §:n perusteella vain, jos niiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden enemmistö, joiden luottamusmiehenä hän on, antaa siihen suostumuksensa. Virkasuhde voidaan irtisanoa 49 §:n perusteella vain, jos työ päättyy kokonaan eikä viranhaltijalle voida järjestää muuta työtä, joka vastaa hänen ammattitaitoaan, tai kouluttaa häntä muuhun työhön.

53 §

Irtisanomisoikeus liikkeen luovutuksen yhteydessä

Luovutuksensaaja ei saa irtisanoa viranhaltijan palvelussuhdetta pelkästään 36 §:n 1 momentissa tarkoitetun liikkeen luovutuksen perusteella.

Viranhaltija saa virkasuhteessa muutoin sovellettavaa irtisanomisaikaa noudattamatta tai sen kestoajasta riippumatta irtisanoa virkasuhteen päättymään luovutuspäivästä, jos hän on saanut tiedon liikkeen luovutuksesta työnantajalta tai liikkeen uudelta haltijalta viimeistään kuukautta ennen luovutuspäivää. Jos hänelle on annettu tieto luovutuksesta myöhemmin, hän saa irtisanoa palvelussuhteensa päättymään luovutuspäivästä tai sen jälkeen, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa tiedon saamisesta.

54 §

Irtisanomisaika

Työnantajan irtisanoessa viranhaltijan virkasuhteen irtisanomisaika on vähintään:

- 1) 14 päivää, jos palvelussuhde on jatkunut enintään vuoden;
- 2) yksi kuukausi, jos palvelussuhde on jatkunut keskeytyksettä yli vuoden mutta enintään neljä vuotta;
- 3) kaksi kuukautta, jos palvelussuhde on jatkunut keskeytyksettä yli neljä vuotta mutta enintään kahdeksan vuotta;
- 4) neljä kuukautta, jos palvelussuhde on jatkunut keskeytyksettä yli kahdeksan vuotta mutta enintään 12 vuotta;
- 5) kuusi kuukautta, jos palvelussuhde on jatkunut keskeytyksettä yli 12 vuotta;
- 6) kaksi kuukautta, kun kysymyksessä on kirkkoherran, piispan, kirkkohallituksen viraston johtavan viranhaltijan tai kirkkohallituksen osastonjohtajan virka.

Viranhaltijan irtisanoessa virkasuhteensa irtisanomisaika on vähintään:

- 1) 14 päivää, jos palvelussuhde on jatkunut keskeytyksettä enintään viisi vuotta;
- 2) yksi kuukausi, jos palvelussuhde on jatkunut keskeytyksettä yli viisi vuotta;
- 3) kaksi kuukautta, jos viranhaltijan ottaminen kuuluu kirkkovaltuustolle tai yhteiselle kirkkovaltuustolle;
- 4) kaksi kuukautta, kun kysymyksessä on kappalainen, kirkkoherra, piispa, kirkkohallituksen viraston johtava viranhaltija tai kirkkohallituksen osastonjohtaja.

Irtisanomisaika alkaa kulua irtisanomisen tiedoksiantoa seuraavasta päivästä. Viranhaltijan suostumuksella voidaan noudattaa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua lyhyempää irtisanomisaikaa.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

55 §

Virkasuhteen purkaminen

Työnantaja saa purkaa viranhaltijan virkasuhteen päättyväksi heti riippumatta noudatettavasta irtisanomisajasta tai määräajan pituudesta. Virkasuhde voidaan purkaa vain erittäin painavasta syystä. Tällaisena syynä voidaan pitää laista tai määräyksistä johtuvien, virkasuhteeseen olennaisesti vaikuttavien velvoitteiden niin vakavaa rikkomista tai laiminlyöntiä, että työnantajalta ei voida kohtuudella edellyttää virkasuhteen jatkamista edes irtisanomisajan pituista aikaa.

56 §

Purkamisoikeuden raukeaminen

Purkamisoikeus raukeaa, jollei syy ole jo aikaisemmin menettänyt merkitystään, 14 päivän kuluessa siitä, kun työnantaja on saanut tiedon purkamisen aiheesta tai, jos syy on jatkuva, siitä, kun työnantaja on saanut tiedon sen lakkaamisesta.

Jos purkaminen estyy pätevästä syystä, virkasuhde saadaan purkaa 14 päivän kuluessa esteen lakkaamisesta.

57 §

Virkasuhteen päättämismenettely

Ennen kuin työnantaja irtisanoo tai purkaa tai päättää virkasuhteen raukeamisesta 12 §:n 2 momentin tai 13 §:n 3 momentin mukaisesti, viranhaltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi virkasuhteen päättämisen syistä. Viranhaltijalla on oikeus häntä kuultaessa käyttää avustajaa. Oikeudesta käyttää avustajaa on ilmoitettava viranhaltijalle. Työnantajan päätös irtisanomisesta, purkamisesta tai raukeamisesta on perusteluineen merkittävä pöytäkirjaan.

Jos työnantaja on työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta sovitun virkaehtosopimuksen mukaan velvollinen neuvottelemaan taloudellisella tai tuotannollisella perusteella tapahtuvan irtisanomisen perusteesta viranhaltijoiden tai heidän edustajiensa kanssa, työnantajalla ei ole 1 momentissa tarkoitettua vastaavaa velvollisuutta.

Päätös virkasuhteen irtisanomisesta, purkamisesta tai raukeamisesta on annettava viranhaltijalle todisteellisesti tiedoksi noudattaen, mitä hallintolain (434/2003) 56 ja 60 §:ssä säädetään.

58 §

Virkasuhteen irtisanova tai purkava viranomainen

Viranhaltijan irtisanoo ja hänen virkasuhteensa purkaa:

- 1) seurakunnassa kirkkoneuvosto, seurakuntaneuvosto tai hallintosäännössä määrätty muu viranomainen;
- 2) seurakuntayhtymässä yhteinen kirkkoneuvosto tai hallintosäännössä määrätty muu viranomainen;
- 3) tuomiokapitulissa tuomiokapituli;

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

4) kirkkohallituksessa kirkkohallitus, jollei toisin säädetä.

Päätösvallasta irtisanoa seurakunnan tai seurakuntayhtymän papin ja lehtorin viran haltija 47 §:ssä säädetyllä viranhaltijasta johtuvalla perusteella tai 49 §:ssä säädettyillä taloudellisilla tai tuotannollisilla perusteilla tai purkaa virkasuhde 55 §:ssä säädetyllä perusteella säädetään kirkko-laissa.

59 §

Virkasuhteen jatkuminen

Viranhaltijan virkasuhde jatkuu katkeamattomana, jos virkasuhteen irtisanominen, purkamisen tai virkasuhteeseen ottamispäätöksen raukeaminen on lainvoimaisen päätöksen mukaan tapahtunut ilman laissa säädettyä perustetta.

Jos irtisanomista, purkamista tai raukeamista koskeva päätös on kumottu oikaisuvaatimuksen tai valituksen johdosta muulla kuin 1 momentissa tarkoitettulla perusteella ja työnantaja on uudella päätöksellä päättänyt virkasuhteen ja tämä päätös on saanut lainvoiman, virkasuhde katsotaan päättyneeksi asiassa ensin tehdyn päätöksen mukaisesti, jollei irtisanomisajasta muuta johdu.

Jos virkasuhde on purettu ilman säädettyä purkamisperustetta ja tuomioistuimien katsoo, että työnantajalla on ollut irtisanomisperuste, virkasuhteen katsotaan jatkuvan viranhaltijaan noudatettavan irtisanomisajan päättymiseen saakka ja viranhaltijalla on oikeus saada palkka irtisanomisajalta.

60 §

Menetettyjen ansioiden korvaaminen

Kun virkasuhteen päättämistä koskeva asia on 59 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa lainvoimaisesti ratkaistu ja työnantaja on saanut tämän pykälän 2 momentissa tarkoitetun selvityksen, viranhaltijalle maksetaan viipymättä virkasuhteen lainvastaisen päättämisen johdosta saamatta jäänyt säännöllisen työajan ansio. Ansiosta vähennetään samalta ajalta muissa palvelussuhteissa, ammatinharjoittajana tai yrittäjänä ansaittu vastaava ansio, jota viranhaltija ei olisi saanut virkaa hoitaessaan. Ansiosta vähennetään myös viranhaltijalle maksettu työttömyysturvalaisissa (1290/2002) tarkoitettu ansiopäiväraha, peruspäiväraha ja työmarkkinatuki sekä vastaavalta ajalta hänelle maksettu sairausvakuutuslain (1224/2004) mukainen päivärahaetuus.

Viranhaltija on velvollinen esittämään työnantajalle viipymättä luotettavan selvityksen saamistaan 1 momentissa tarkoitetuista muista ansiotuloista, ansiopäivärahasta, peruspäivärahasta, työmarkkinatuesta sekä sairausvakuutuskorvauksista.

Työnantaja on velvollinen viipymättä maksamaan työllisyysrahastolle 75 prosenttia ja asianomaiselle työttömyyskassalle 25 prosenttia viranhaltijalle maksetusta ansiopäivärahasta ja Kansaneläkelaitokselle viranhaltijalle maksetun peruspäivärahan tai työmarkkinatuen. Viranhaltijan eläke-etuja määrättäessä katsotaan palkkatuloksi 1 momentissa tarkoitettu ansio, jossa on vähennyksenä otettu huomioon 1 momentissa tarkoitettussa muussa palvelussuhteessa, ammatinharjoittajana tai yrittäjänä ansaittu, eläkkeeseen oikeuttava tulo. Vähennyksenä ei oteta huomioon 1 momentissa tarkoitettuja päivärahoja tai työmarkkinatukea. Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, viranhaltijan katsotaan eläkeoikeutta määrättäessä olleen jatkuvassa virkasuh-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

teessa myös 1 momentissa mainittuna aikana, vaikka hänelle ei tältä ajalta jäisi maksuun lainkaan ansiota.

Mitä tässä pykälässä säädetään ansiopäivärahasta, peruspäivärahasta ja työmarkkinatuesta, koskee myös työttömyysturvalain perusteella maksettua ansioon suhteutettua päivärahaa ja peruspäivärahaa sekä työmarkkinatukea.

61 §

Irtisanotun viranhaltijan takaisin ottaminen

Jos työnantaja on irtisanonut toistaiseksi otetun viranhaltijan 49 §:n mukaisilla perusteilla ja työnantaja tarvitsee neljän kuukauden kuluessa irtisanomisajan päättymisestä viranhaltijaa tehtäviltään samankaltaiseen toistaiseksi voimassa olevaan tai yli kuusi kuukautta kestävään virkasuhteeseen, työnantajan on tiedusteltava paikalliselta työvoimaviranomaiselta, onko irtisanottuja viranhaltijoita etsimässä tämän viranomaisen välityksellä työtä, ja myönteisessä tapauksessa tarjottava työtä ensisijaisesti irtisanotuille kelpoisuusvaatimukset täyttävälle viranhaltijoille. Jos virkasuhde on jatkunut keskeytyksettä sen päättymiseen mennessä vähintään 12 vuotta, takaisinottoaika on kuitenkin kuusi kuukautta. Sama velvollisuus koskee 36 §:ssä tarkoitettua luovutuksen saajaa silloin, kun luovuttaja on irtisanonut viranhaltijan ennen luovutushetkeä.

Työnantajan, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö 1 momentissa tarkoitetun velvollisuuden täyttämisen, on korvattava viranhaltijalle näin aiheuttamansa vahinko.

9 luku

Virantoimituksesta pidättäminen

62 §

Virantoimituksesta pidättämisen peruste

Jos viranhaltijan voidaan todennäköisin perustein epäillä syyllistyneen virantoimituksessa virkarikokseen tai muuten menetelleen siinä velvollisuuksiensa vastaisesti, hänet voidaan pidättää tutkimuksen tai oikeudenkäynnin ajaksi virantoimituksesta. Ilmeinen virkarikos on ilmoitettava viipymättä poliisille.

Jos viranhaltijan voidaan todennäköisin perustein epäillä syyllistyneen rikokseen virantoimituksen ulkopuolella ja asiassa ilmenneillä seikoilla voi olla vaikutusta edellytyksiin hoitaa virkatehtäviä, viranhaltija voidaan pidättää tutkimuksen tai oikeudenkäynnin ajaksi virantoimituksesta.

Muussa kuin 1 tai 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa viranhaltija voidaan pidättää virantoimituksesta siksi ajaksi, kun viranhaltija ei voi hänestä johtuvasta syystä hoitaa virkatehtäviään asianmukaisesti.

Viranhaltija voidaan väliaikaisesti pidättää virantoimituksesta edellä tarkoitetuilla perusteilla enintään neljän viikon ajaksi.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

63 §

Virantoimituksesta pidättämisestä päättävä viranomainen

Virantoimituksesta pidättämisestä päättää:

- 1) seurakunnan muun viranhaltijan kuin papin ja lehtorin osalta kirkkoneuvosto, seurakunta-neuvosto tai hallintosäännössä määrätty muu viranomainen;
- 2) seurakuntayhtymän muun viranhaltijan kuin papin ja lehtorin osalta yhteinen kirkkoneuvosto tai hallintosäännössä määrätty muu viranomainen;
- 3) tuomiokapitulin viranhaltijan osalta tuomiokapituli;
- 4) kirkkohallituksen viranhaltijan osalta kirkkohallitus.

Väliaikaisesta virantoimituksesta pidättämisestä päättää:

- 1) kirkkoherran ja tuomiokapitulin viranhaltijan osalta piispa;
- 2) seurakunnan muun viranhaltijan osalta kirkkoherra;
- 3) seurakuntayhtymän viranhaltijan osalta yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtaja;
- 4) kirkkohallituksen viranhaltijan osalta kirkkohallituksen viraston johtava viranhaltija.

Päätösvalasta pidättää papin ja lehtorin viran haltija virantoimituksesta säädetään kirkkolais-sa.

64 §

Virantoimituksesta pidättämisessä noudatettava menettely

Väliaikaisesta virantoimituksesta pidättämisestä päättäneen viranhaltijan on viipymättä saatet-tava virantoimituksesta pidättäminen toimivaltaisen viranomaisen päätettäväksi.

Ennen kuin virantoimituksesta pidättämisestä tehdään päätös, viranhaltijalle on varattava tilai-suus tulla asiassa kuulluksi.

Päätös virantoimituksesta pidättämisestä voidaan panna täytäntöön heti.

65 §

Virantoimituksesta pidättämisen uudelleenarviointi

Virantoimituksesta pidättämisestä päättäneen toimielimen tulee seurata virantoimituksesta pi-dättämisen perusteita ja olosuhteiden muututtua tarvittaessa tehdä asiasta uusi päätös. Virantoi-mituksesta pidättämisen jatkaminen tulee ottaa viipymättä käsiteltäväksi viranhaltijan sitä vaa-tiessa.

10 luku

Henkilöstöä koskevat erinäiset säännökset

66 §

Yhdistymisvapaus

Viranhaltijalla on oikeus kuulua yhdistykseen sekä osallistua tällaisen yhdistyksen toimintaan. Hänellä on myös oikeus perustaa yhdistys. Viranhaltijalla on niin ikään vapaus olla kuulumatta yhdistykseen. Tämän oikeuden ja vapauden käytön estäminen ja rajoittaminen on kiellettyä.

67 §

Palkkasaatavan vanhentuminen

Viranhaltijan on esitettävä virkasuhteesta johtuvaa palkkaa tai muuta taloudellista etuutta koskeva kirjallinen vaatimus kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona asianomainen palkkaerä tai muu etu olisi ollut maksettava tai annettava. Jos vaatimusta ei ole esitetty määräajan kuluessa, oikeus palkkaan tai muuhun taloudelliseen etuuteen on menetetty.

Mitä 1 momentissa säädetään viranhaltijasta, koskee myös henkilöä, jonka virkasuhde on lakannut, sekä viranhaltijan kuolinpesää.

68 §

Palkan takaisinperiminen

Työnantaja voi päättää aiheettomasti maksetun palkan tai muun palvelussuhteesta johtuvan taloudellisen etuuden perimisestä takaisin. Takaisinperintä voidaan suorittaa myös siten, että perittävä määrä vähennetään seuraavan tai seuraavien palkanmaksujen yhteydessä viranhaltijan palkasta, jos tämä on edelleen saman työnantajan palveluksessa. Päätöksessä on mainittava takaisin perittävä määrä ja takaisinperinnän peruste.

Kulloinkin suoritettavasta palkasta ei saa 1 momentin nojalla periä enempää kuin mitä palkasta ulosottokaaren (705/2007) mukaan saadaan ulosmitata.

Työnantaja voi luopua takaisinperinnästä joko kokonaan tai osittain, jos takaisinperintää on olosuhteet huomioon ottaen pidettävä kohtuuttomana tai jos aiheettomasti maksettu määrä on vähäinen.

Oikeus takaisinperintään lakkaa, jos takaisinperinnästä ei tehdä päätöstä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana aiheeton palkka tai muu etuus on maksettu.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

69 §

Viivästyskorko

Virkasuhteeseen perustuvan saatavan suorituksen viivästyessä sovelletaan, mitä korkolaissa (633/1982) säädetään viivästyskorosta.

Hallintolainkäyttöasiassa on korkolain 6 ja 7 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa maksettava viivästyskorkoa viimeistään siitä päivästä, jona velallisen katsotaan saaneen tiedon velan maksua koskevan valituksen tai hakemuksen vireilletulosta, tai jos vaatimus esitetään oikeudenkäynnin aikana, sen esittämisestä lukien.

Edellä 60 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa viivästyskorkoa on maksettava siitä lähtien, kun 30 päivää on kulunut päivästä, jona viranhaltija esitti työnantajalle mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitetun selvityksen.

70 §

Korvausvaatimusten käsittelyjärjestys

Edellä 6 §:n 3 momentissa, 43 §:n 2 ja 3 momentissa, 51 §:ssä sekä 61 §:n 2 momentissa tarkoitettua korvausta koskevat vaatimukset käsitellään hallintoriita-asiana hallinto-oikeudessa.

71 §

Työtodistus

Viranhaltijalla on virkasuhteen päättyessä oikeus pyynnöstä saada työnantajalta kirjallinen todistus virkasuhteen kestoajasta ja tehtävien laadusta. Viranhaltijan nimenomaisesta pyynnöstä todistuksessa on lisäksi mainittava virkasuhteen päättymisen syy sekä arvio viranhaltijan työtaidosta, ahkeruudesta ja käytöksestä. Työtodistuksesta ei saa ilmetä muuta kuin mitä sen sanamuodosta käy ilmi.

Työnantajalla on velvollisuus antaa viranhaltijalle työtodistus, jos sitä pyydetään kymmenen vuoden kuluessa virkasuhteen päättymisestä. Todistusta viranhaltijan työtaidosta, ahkeruudesta ja käytöksestä on kuitenkin pyydetävä viiden vuoden kuluessa virkasuhteen päättymisestä.

Jos virkasuhteen päättymisestä on kulunut yli kymmenen vuotta, työtodistus on annettava vain, jos siitä ei aiheudu työnantajalle kohtuutonta hankaluutta. Samoin edellytyksin työnantajan on annettava kadonneen tai turmeltuneen työtodistuksen tilalle uusi todistus.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

11 luku

Muutoksenhaku

72 §

Muutoksenhakumenettely

Muutoksen hakemisesta työnantajan tämän lain nojalla tekemään päätökseen säädetään kirkolaissa, jollei tässä laissa toisin säädetä. Oikaisuvaatimusaika 49 §:ssä tarkoitettua irtisanomista koskevasta päätöksestä alkaa kuitenkin kulua vasta 54 §:n 1 momentissa säädetyn irtisanomisajan päättymisestä.

73 §

Oikaisuvaatimus- ja valitusoikeuden rajoittaminen

Viranhaltija ei saa valittamalla hakea muutosta viranomaisen päätökseen evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain 2 §:ssä tarkoitettussa asiassa eikä saattaa sitä oikaisuvaatimuksin tai hallintoriita-asiana ratkaistavaksi, jos hänellä taikka viranhaltijayhdistyksellä on oikeus panna asia vireille työtuomioistuimessa. Mitä tässä momentissa säädetään, sovelletaan vain viranhaltijaan, joka on jäsenenä sellaisessa viranhaltijayhdistyksessä, jolla on oikeus panna asia vireille työtuomioistuimessa, tai sen alayhdistyksessä.

Muutosta ei saa erikseen hakea oikaisuvaatimuksella tai kirkollisvalituksella päätökseen, joka koskee 62 §:n 4 momentissa tarkoitettua väliaikaista virantoimituksesta pidättämistä.

74 §

Irtisanomisperusteiden tutkiminen virkasuhteen purkamista koskevassa asiassa

Jos tuomioistuin katsoo virkasuhteen purkamista koskevaa asiaa käsitellessään, että 55 §:ssä säädetty purkamisperusteet eivät täyty, tuomioistuimen on vaadittaessa harkittava, onko työnantajalla ollut 47 §:ssä säädetty irtisanomisperuste.

75 §

Valituksen käsittely

Virkasuhteen irtisanomista, purkamista ja osa-aikaistamista sekä virantoimituksesta pidättämistä koskeva kirkollisvalitus on käsiteltävä tuomioistuimessa kiireellisenä.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

76 §

Oikeudenkäyntikulujen korvaaminen

Sen estämättä, mitä oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019) säädetään, on kirkollisvalituksen tehnyt asianomainen viranhaltija tai muu henkilö, jonka on katsottava tehneen valituksen viranhaltijan puolesta, vaadittaessa velvoitettava korvaamaan työnantajan kohtuulliset oikeudenkäyntikulut, jos valitus koskee tässä laissa tarkoitettua asiaa eikä valitusta hyväksytä. Vastaavasti viranomainen on velvoitettava korvaamaan kirkollisvalituksen tehneen asianosaisen kohtuulliset oikeudenkäyntikulut, jos päätös valituksen johdosta osittain tai kokonaan kumotaan.

Edellä 1 momentista poiketen oikeudenkäyntikuluja ei velvoiteta korvattavaksi silloin, kun päätös koskee virkaan ottamista tai jos asia on ollut oikeudellisesti niin epäselvä, että oikeudenkäyntiin on ollut perusteltu syy tai oikeudenkäyntikulujen korvaamista on muutoin pidettävä asian laatu tai olosuhteet huomioon ottaen kohtuuttomana.

12 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

77 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

78 §

Siirtymäsäännökset

Viranhaltija säilyttää kumotun kirkkolain (635/1964) mukaisen korkeamman eroamisikänsä, jos hänellä on ollut siihen oikeus tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen kirkkolain (1054/1993) 26 luvun 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olleeseen viran täyttöön, varoitusmenettelyyn sekä seurakuntajaon muutoksen johdosta tapahtuvaan henkilöstösiirtoon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita kirkkolain säännöksiä.

3.

Laki

evankelis-luterilaisen kirkon työmarkkinalaitoksesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Evankelis-luterilaisen kirkon työmarkkinalaitos ja sen tehtävät

Evankelis-luterilaisen kirkon työmarkkinalaitos toimii evankelis-luterilaisen kirkon sekä seurakuntien ja seurakuntayhtymien edunvalvojana työmarkkina-asioissa.

Työmarkkinalaitos neuvottelee ja sopii seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin ja kirkkohallituksen puolesta niiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden palvelussuhteen ehdoista evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetussa laissa (968/1974) ja evankelis-luterilaisen kirkon työehtosopimuksista annetussa laissa (829/2005) säädetyssä järjestyksessä sekä suorittaa muut lain mukaan sille kuuluvat tehtävät. Työmarkkinalaitoksen päätösvalta valtuuttaa seurakunta, seurakuntayhtymä, tuomiokapituli tai kirkkohallitus sopimaan virkaehtosopimuksesta säädetään evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain 3 §:n 2 momentissa.

Työmarkkinalaitos voi antaa suosituksia asioista, joista ei voida sopia virkaehtosopimuksin.

2 §

Työmarkkinalaitoksen valtuuskunta ja sen toimikausi

Työmarkkinalaitoksen päätösvaltaa 1 §:ssä tarkoitetuissa asioissa käyttää sen valtuuskunta, jollei toisin säädetä tai jollei valtuuskunta päättä siirtää päätösvaltaa asettamalleen jaostolle tai toimielimelle taikka työmarkkinalaitoksen toimiston viranhaltijalle.

Kirkkohallitus valitsee kirkon työmarkkinalaitoksen valtuuskuntaan jokaisesta hiippakunnasta yhden palvelussuhteen ehtoja tuntevan työnantajatahoa edustavan jäsenen ja varajäsenen hiippakuntavaltuuston tekemän ehdollepanon perusteella. Jäsenten ja varajäsenten vaalia varten hiippakuntavaltuustot asettavat ehdolle neljä henkilöä.

Edellä mainittujen jäsenten lisäksi kirkkohallitus valitsee valtuuskuntaan kaksi muuta palvelussuhteen ehtoja tuntevaa julkista työnantajatahoa edustavaa jäsentä ja näille varajäsenet.

Valtuuskunnan toimikausi on neljä vuotta. Valtuuskunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja enintään kaksi varapuheenjohtajaa.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

3 §

Vaalikelpoisuus

Valtuuskuntaan voidaan valita henkilö, jolla on kirkkolain (/) 9 luvun 2 §:n 1 momentin mukainen vaalikelpoisuus seurakunnan luottamustoimiin ja joka on antanut suostumuksensa tehtävän vastaanottamiseen. Vaalikelpoisia valtuuskuntaan eivät ole evankelis-luterilaista kirkkoa koskevan virka- ja työehtosopimuksen allekirjoittajajärjestöön tai sen jäsenjärjestöön luottamus- henkilö- tai pysyväisluonteisessa palvelussuhteessa olevat henkilöt.

4 §

Kirkkohallituksen ja piispainkokouksen edustaja

Kirkkohallituksen määräämällä kirkkohallituksen jäsenellä ja piispainkokouksen määräämällä piispalla on läsnäolo- ja puheoikeus valtuuskunnassa.

5 §

Työmarkkinalaitoksen toimisto

Työmarkkinalaitoksen asioiden valmistelua ja sen päätösten toimeenpanoa varten on kirkkohallituksessa työmarkkinalaitoksen toimisto tarpeellisine henkilökuntineen.

6 §

Valtuuskunnan työjärjestys

Valtuuskunta päättää työjärjestyksestään. Valtuuskunnan tehtävistä ja toimielimistä määrätään tarkemmin työjärjestyksessä.

7 §

Valituskielto

Valtuuskunnan, sen jaoston, valtuuskunnan asettaman toimielimen tai työmarkkinalaitoksen toimiston viranhaltijan päätökseen työmarkkina-asiassa ei saa hakea muutosta. Sama koskee seurakunnan, seurakuntayhtymän, tuomiokapitulin tai kirkkohallituksen päätöstä, joka on tehty evankelis-luterilaisen kirkon virkaehtosopimuksista annetun lain 3 §:n 2 momentin nojalla.

8 §

Esteellisyys

Työmarkkinalaitoksen luottamushenkilön sekä toimiston viranhaltijan ja työsuhteen työntekijän esteellisyyden sovelletaan, mitä hallintolaissa (434/2003) säädetään.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

9 §

Tietojen saanti

Työmarkkinalaitoksella on oikeus saada seurakunnalta, seurakuntayhtymältä, tuomiokapitulilta ja kirkkohallitukselta 1 §:ssä säädettyjen tehtäviensä suorittamiseksi tarpeelliset tiedot.

10 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen kirkkolain (1054/1993) mukaan valittu evankelis-luterilaisen kirkon työmarkkinalaitoksen valtuuskunta jatkaa toimintaansa valtuuskunnan toimikauden loppuun saakka.

Mitä muualla säädetään evankelis-luterilaisen kirkon sopimusvaltuuskunnasta, koskee tämän lain voimaan tultua kirkon työmarkkinalaitosta.

4.

Laki

tuomioistuimen velvollisuudesta ilmoittaa eräistä ratkaisuksista annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuomioistuimen velvollisuudesta ilmoittaa eräistä ratkaisuksista annetun lain (373/2010) 2 § seuraavasti:

2 §

Velvollisuus ilmoittaa virkamiestä ja viranhaltijaa koskevasta rikosasiasta

Tuomioistuimen, joka on tuominut valtion virkamiehen, kunnallisen tai evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijan rikoksesta, on ilmoitettava ratkaisustaan lähettämällä siitä jäljennös sille viranomaiselle, jonka alainen virkamies tai viranhaltija on. Evankelis-luterilaisen kirkon pappia koskevasta ratkaisusta on ilmoitettava lisäksi tuomiokapitulille. Tuomioistuimen on lähetettävä jäljennös myös oikeuskanslerille ja eduskunnan oikeusasiamiehelle edellä tarkoitettua ratkaisusta samoin kuin ratkaisusta, jolla virkamiestä tai viranhaltijaa koskeva syyte on hylätty.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Ilmoituksen tekemisestä merkitsemällä ratkaisusta tiedot oikeushallinnon valtakunnallisen tietojärjestelmän ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään tai toimittamalla tiedot Oikeusrekisterikeskukselle niiden välittämiseksi 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille säädetään tarvittaessa oikeusministeriön asetuksella. Merkinnän tekemiseen ja tietojen toimittamiseen sovelletaan, mitä oikeushallinnon valtakunnallisesta tietojärjestelmästä annetussa laissa ja sen nojalla säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 ____.

5.

Laki

evangelis-luterilaisen kirkon eläkerahastosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleistä

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään evangelis-luterilaisen kirkon eläkerahastosta. Kirkon eläkerahasto on julkisoikeudellinen oikeushenkilö ja sen kotipaikka on Helsinki.

2 §

Vastuu kirkon eläketurvan rahoituksesta ja toimeenpanosta

Kirkon eläkerahasto toimii kirkon eläkelaitoksena ja vastaa evangelis-luterilaisen kirkon henkilöstön eläketurvan rahoituksesta.

Keva hoitaa julkisten alojen eläkelain (81/2016) mukaista evangelis-luterilaisen kirkon henkilöstön eläketurvan toimeenpanoa ja henkilöstön työkyvyttömyysriskin vähentämiseen liittyvää toimintaa sekä muita mainitussa laissa säädettyjä tehtäviä.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

3 §

Valvonta

Kirkon eläkerahaston yleinen valvonta kuuluu kirkolliskokoukselle. Kirkolliskokous valitsee toimikaudekseen kirkon eläkerahaston hallinnon ja talouden tarkastamista varten tilintarkastusyhteisön. Tilintarkastusyhteisön on määrättävä päävastuulliseksi tilintarkastajaksi KHT-tilintarkastaja. Tilintarkastukseen sovelletaan tilintarkastuslakia (1141/2015).

Kirkon eläkerahaston rahoitustoiminnan suunnittelua ja eläkerahaston varojen sijoittamista valvoo Finanssivalvonta. Finanssivalvonnan tietojensaanti- ja tarkastusoikeuteen sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 18 ja 24 §:ää. Finanssivalvonta on velvollinen antamaan vuosittain valvonnastaan kertomuksen kirkkohallitukselle.

2 luku

Hallinto

4 §

Kirkon eläkerahaston hallinto

Kirkolliskokous hyväksyy kirkon eläkerahaston talousarvion sekä vahvistaa kirkon eläkerahaston tilinpäätöksen ja päättää vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille.

Kirkkohallitus toimii kirkon eläkerahaston hallituksena. Kirkkohallituksen on annettava vuosittain kirkolliskokoukselle kertomus kirkon eläkerahaston hoidosta.

Kirkon eläkerahaston varojen sijoitustoiminnasta vastaavat kirkkohallitus ja kirkkohallituksen toimikaudekseen asettama kirkon eläkerahaston johtokunta. Johtokunnan toimikausi kuitenkin jatkuu, kunnes seuraava johtokunta on valittu.

5 §

Kirkon eläkerahaston talouden hoitaminen

Kirkon eläkerahaston talouden hoitoon sovelletaan, mitä kirkon keskusrahaston talouden hoidosta kirkkolaissa (/) säädetään. Kirkkohallitus hyväksyy kirkon eläkerahaston taloussäännön, jossa annetaan tarkempia määräyksiä talousarvion laatimisesta, sijoitustoiminnasta ja maksuliikenteestä, kirjanpidosta ja tilinpäätöksestä sekä tilintarkastuksesta ja sisäisestä valvonnasta.

6 §

Kirkon eläkerahaston johtokunta

Kirkon eläkerahaston johtokuntaan kuuluu puheenjohtaja ja vähintään neljä ja enintään kahdeksan muuta jäsentä. Kullakin jäsenellä on henkilökohtainen varajäsen. Johtokunnan jäsenten

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

tulee olla sijoitustoimintaan perehtyneitä kirkon jäseniä. Jäsenistä kolmannes tulee nimittää kirkon merkittävimpien henkilöstöjärjestöjen ehdottamista henkilöistä.

Kirkon eläkerahaston johtokunnan tehtävänä on:

- 1) päättää sijoitustoiminnassa käytettävistä sijoitusmuodoista ja niissä sovellettavista periaatteista;
- 2) päättää sijoitusten jakautumisesta eri sijoitusmuotoihin ja niiden tuottotavoitteista;
- 3) päättää sijoitusten riskienhallinnassa noudatettavista periaatteista;
- 4) hyväksyä vuosittain kirkon eläkerahaston varojen sijoitussuunnitelma;
- 5) päättää omaisuudenhoitajista ja näiden kanssa laadittavista sopimuksista;
- 6) päättää niistä johtokunnan johtosäännössä määritellyistä yksittäisistä sijoituksista, jotka on määrätty johtokunnan tehtäväksi;
- 7) laatia vuosittain kirkon eläkerahaston toimintakertomus ja tilinpäätös;
- 8) huolehtia sijoitustoiminnan kokonaisuuden valvonnasta;
- 9) päättää muut kuin 1—8 kohdassa tarkoitetut sijoitustoimintaa koskevat periaatteellista laatua olevat tai muuten tärkeät asiat.

Kirkkohallitus hyväksyy johtokunnan johtosäännön. Kirkkohallitus voi siirtää johtokunnalle myös muita toimivaltaansa kuuluvia eläkevarojen sijoittamiseen liittyviä tehtäviä.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun enemmän kuin puolet jäsenistä on läsnä.

7 §

Sähköinen kokous

Johtokunnalle kuuluvista asioista voidaan päättää varsinaisessa kokouksessa taikka sähköisessä toimintaympäristössä tapahtuvassa kokouksessa (*sähköinen kokous*).

Sähköisen kokouksen edellytyksenä on, että läsnä oleviksi todetut ovat keskenään yhdenvertaisessa näkö- ja ääniyhteydessä.

Sähköisessä kokouksessa on huolehdittava tietoturvallisuudesta ja siitä, etteivät salassa pidettävät tiedot ole ulkopuolisten saatavissa.

8 §

Kirkon eläkerahaston henkilöstö

Kirkon eläkerahaston johtajana toimii kirkkohallituksen talousosaston johtaja. Kirkon eläkerahastolla voi olla myös muuta virkasuhteista ja työsopimussuhteista henkilöstöä. Viranhaltijaan sovelletaan evankelis-luterilaisen kirkon viranhaltijasta annettua lakia (/).

9 §

Omistajaohjauksen periaatteet

Kirkon eläkerahaston johtokunnan on vahvistettava periaatteet siitä, miten kirkon eläkerahaston omistuksista muissa yhteisöissä johtuvia oikeuksia käytetään (*omistajaohjauksen periaatteet*). Omistajaohjauksen periaatteissa on arvioitava myös kirkon eläkerahaston johtajan ja palve-

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

luksessa olevien henkilöiden muiden yhteisöjen tai säätiöiden hallintoelinten jäsenyydet ottaen huomioon kirkon eläkerahaston edut.

Omistajaohjauksen periaatteissa on kuvattava yleisellä tasolla sellaisten 1 momentissa tarkoitettujen kohdeyhteisöjen osalta, joiden osakkeet ovat kaupankäynnin kohteena säännellyllä markkinalla Euroopan talousalueella:

- 1) miten omistajaohjaus liittyy sijoitusstrategiaan;
- 2) menettelytavat kohdeyhteisöjen toiminnan seuraamiseksi sijoitusstrategian kannalta merkityksellisissä asioissa;
- 3) menettelytavat äänioikeuden ja muiden osakkeisiin liittyvien oikeuksien käyttämiseksi kohdeyhtiössä;
- 4) miten kirkon eläkerahasto käy vuoropuhelua kohdeyhteisöjen, niiden muiden osakkeenomistajien ja sidosryhmien kanssa.

Kirkon eläkerahaston on julkistettava internetsivuillaan maksutta omistajaohjauksen periaatteet.

Kirkon eläkerahaston on julkistettava internetsivuillaan maksutta 2 momentissa tarkoitettut tiedot ja niiden osalta vuosittainen selvitys omistajaohjauksen periaatteiden täytäntöönpanosta. Jos kirkon eläkerahasto ei kuitenkaan omistajaohjauksen periaatteissaan laadi kuvausta 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista kokonaan tai osittain taikka julkista niitä tietoja tai niitä koskevaa selvitystä omistajaohjauksen periaatteiden täytäntöönpanosta, sen on julkistettava selvitys poikkeamisen syistä.

10 §

Luottamustehtäviä koskeva luettelo

Kirkon eläkerahaston tulee ylläpitää ajantasaista julkista luetteloa, josta käyvät ilmi tiedot kirkon eläkerahaston johtokunnan jäsenten sekä kirkon eläkerahaston johtajan jäsenyyksistä muiden taloudellisesti tai yhteiskunnallisesti merkittävien yhteisöjen tai säätiöiden hallituksissa, hallintoneuvostoissa tai niihin rinnastettavissa toimielimissä lukuun ottamatta jäsenyyksiä asunto-osakeyhtiöiden hallituksissa.

Jos kirkon eläkerahaston palveluksessa olevalla henkilöllä on mahdollisuus vaikuttaa kirkon eläkerahaston varojen sijoittamista koskevan päätöksen tekemiseen, tiedot hänen työtehtäviinsä liittyvistä jäsenyyksistä muiden yhteisöjen tai säätiöiden hallituksissa, hallintoneuvostoissa tai niihin rinnastettavissa toimielimissä lukuun ottamatta jäsenyyksiä asunto-osakeyhtiöiden hallituksissa merkitään myös 1 momentissa tarkoitettuun luetteloon.

11 §

Eturistiriitatilanteita koskevat toimintaperiaatteet

Kirkon eläkerahastolla on oltava kirkon eläkerahaston johtokunnan hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet eturistiriitojen tunnistamisessa ja ehkäisemisessä noudatettavista menettelytavoista.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

12 §

Liiketoimet johdon ja sen lähipiiriin kuuluvien kanssa

Kirkon eläkerahaston johtokunnan on päätettävä kirkon eläkerahastoa koskevasta merkittävästä liiketoimesta silloin, kun liiketoimen toisena osapuolena on:

1) kirkkohallituksen jäsen, kirkon eläkerahaston johtokunnan jäsen, kirkon eläkerahaston johtaja, tilintarkastaja, varatilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisön toimihenkilö, jolla on päävastuu tilintarkastuksesta;

2) muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu kirkon eläkerahaston palveluksessa oleva henkilö;

3) 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun henkilön aviopuoliso, hänen kanssaan rekisteröidystä parisuhteesta annetussa laissa (950/2001) tarkoitetussa parisuhteessa oleva, hänen edunvalvonnassaan oleva vajaavaltainen tai hänen kanssaan vähintään vuoden samassa taloudessa asunut avopuoliso.

Kirkon eläkerahastossa on pidettävä ajantasaista julkista luetteloa 1 momentissa tarkoitetuista liiketoimista, niiden osapuolista ja niiden keskeisistä ehdoista. Luettelon ylläpito on järjestettävä luotettavalla tavalla. Luetteloon merkityt tiedot on säilytettävä viisi vuotta tiedon merkitsemisestä. Luonnollisen henkilön henkilötunnus ja osoite sekä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun henkilön nimi eivät kuitenkaan ole julkisia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaisiin liiketoimiin, jotka on tehty kirkon eläkerahaston ja muun tahon kuin 1 momentissa tarkoitetun henkilön välillä, jos järjestelyn ilmeisenä tarkoituksena on ollut kiertää 1 ja 2 momentin säännöksiä.

3 luku

Rahoitus

13 §

Maksut kirkon eläkerahastosta

Kirkon eläkerahastosta maksetaan eläkkeet, eläketoiminnan muut kulut ja kirkon eläkerahaston hallinnon kulut.

Eläketoiminnan kuluihin luetaan myös Finanssivalvonnan valvontamaksusta annetun lain (879/2008) mukainen valvontamaksu, työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnasta annetun lain (677/2005) 16 §:n mukainen oikeushallintomaksu sekä Eläketurvakeskuksesta annetun lain (397/2006) 5 §:n mukaiset toimintokohtaiset palvelumaksut ja eläkelaitoksen kustannusosuus.

14 §

Maksut kirkon eläkerahastolle

Kirkolliskokous vahvistaa vuosittain kirkon eläkerahaston talousarvion hyväksymisen yhteydessä seuraavat maksut kirkon eläkerahastolle:

1) jokainen seurakunta tai seurakuntayhtymä, tuomiokapituli ja kirkkohallitus maksaa kirkon eläkerahastolle vuosittain:

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

a) eläkkeiden ja perhe-eläkkeiden maksamista ja rahastoimista varten julkisten alojen eläkelain piiriin kuuluvalla henkilöstöllä sinä varainhoitovuonna maksamastaan palkasta prosentteina määrätyn maksun (*eläkemaksu*), jolloin palkkaan luetaan myös vapaa asunto lämpöineen;

b) kirkolliskokouksen vahvistamien perusteiden mukaan määräytyvät työkyvyttömyyseläkkeiden omavastuuosuudet;

2) jokainen seurakunta tai seurakuntayhtymä maksaa vuosittain kirkon eläkerahaston kartuttamista varten enintään kahdeksan prosenttia viimeksi toimitetun verotuksen kirkollisverosta.

Kirkon työntekijän eläkemaksusta ja siihen liittyvistä kirkon työnantajan velvollisuuksista säädetään työntekijän eläkelaisissa (395/2006) ja julkisten alojen eläkelaisissa.

Keva huolehtii työnantajan ja työntekijän eläkemaksujen perimiseen liittyvistä tehtävistä siten kuin siitä Kevasta annetussa laissa säädetään (66/2016). Kirkon työnantajan on tilitettävä työnantajan ja työntekijän eläkemaksut Kevalle sen määräämällä tavalla. Keva tilittää maksut edelleen kirkon eläkerahastolle.

Kirkon eläkerahasto huolehtii 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen maksujen perimisestä.

15 §

Eläkemaksun maksaminen ja eläkemaksun ulosottokelpoisuus

Eläkemaksu on suoritettava kirkon eläkerahastolle kuukausittain, jollei kirkon eläkerahaston ole määrännyt maksua suoritettavaksi joka toinen kuukausi.

Eläkemaksu viivästyskorkoineen on suoraan ulosottokelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

16 §

Eläkemaksusaatavan vanhentuminen

Kevan on määrättävä tähän lakiin perustuva maksu maksettavaksi viiden vuoden kuluessa saatavan syntymisestä. Saatavan katsotaan syntyvän tämän lain mukaisen lopullisen maksun eräpäivänä.

Aiheettomasti suoritettun maksun palautus vanhentuu viiden vuoden kuluttua maksun maksupäivästä, jollei vanhentumista ole sitä ennen katkaistu. Vanhentumisen katkaisemisesta alkaa kulua uusi viiden vuoden vanhentumisaika. Vanhentumisen katkaisemiseen sovelletaan velan vanhentumisesta annetun lain (728/2003) 10 ja 11 §:ää.

17 §

Perustevalitus

Asianosainen saa tehdä maksuunpanoa koskevan perustevalituksen, jos hän katsoo, että Kevan kirkon työnantajalle määräämä maksuunpano on ollut lainvastainen. Perustevalitus on tehtävä kirjallisesti ja se on toimitettava työeläkeasioiden muutoksenhakulautakunnalle kahden vuoden kuluessa sitä seuraavan vuoden alusta lukien, jona saaminen on määrätty tai maksuunpantu.

Ulosmittauksen takia tehtävästä perustevalituksesta säädetään lisäksi verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa.

4 luku

Riskien hallinta ja sisäpiirisäännökset

18 §

Riskienhallinta

Kirkon eläkerahastolla on oltava sen toiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä riskienhallintajärjestelmä, joka kattaa kirkon eläkerahastoon kohdistuvien riskien ja riskien yhteisvaikutusten jatkuvan tunnistamisen, seurannan, valvonnan ja raportoinnin.

Riskienhallinnan on katettava seuraavat osa-alueet:

- 1) sijoitukset;
- 2) maksuvalmius;
- 3) keskittymäriskit;
- 4) operatiiviset riskit.

Kirkon eläkerahaston on järjestettävä riskienhallinta siten, että se on riippumaton riskejä ottavasta toiminnosta.

19 §

Sisäpiirisäännökset

Kirkon eläkerahaston sisäpiiriläisen on ilmoitettava kaupankäynnin kohteena olevista sijoituksistaan 3 momentissa tarkoitettuun sisäpiirirekisteriin (*sisäpiiri-ilmoitus*). Kirkon eläkerahaston sisäpiiriläisellä tarkoitetaan:

- 1) kirkon eläkerahaston johtokunnan puheenjohtajaa, varapuheenjohtajaa ja jäsentä;
- 2) tilintarkastajaa ja sellaista tilintarkastusyhteisön toimihenkilöä, jolla on päävastuu kirkon eläkerahaston tilintarkastuksesta;
- 3) kirkon eläkerahaston johtajaa sekä muuta kirkon eläkerahaston palveluksessa olevaa henkilöä, jolla on mahdollisuus vaikuttaa kirkon eläkerahaston varojen sijoittamista koskevan päätöksen tekemiseen tai joka muutoin saa säännöllisesti haltuunsa tällaisia osakkeita tai rahoitusvälineitä koskevaa sisäpiiritietoa.

Kirkkohallitus päättää kirkon eläkerahaston johtokunnan esityksestä;

- 1) mistä kaupankäynnin kohteena olevista sijoituksista on tehtävä sisäpiiri-ilmoitus;
- 2) missä ajassa 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetun tehtävään nimeämisestä sisäpiiri-ilmoitus on tehtävä.

Kirkon eläkerahaston on pidettävä sisäpiiri-ilmoituksista rekisteriä (*sisäpiirirekisteri*), josta on käytävä ilmi kunkin sisäpiiriläisen 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Sisäpiirirekisterin ylläpito on järjestettävä luotettavalla tavalla. Rekisteriin merkityt tiedot on säilytettävä viisi vuotta tiedon merkitsemisestä. Jokaisella on oikeus saada kulujen korvaamista vastaan otteita ja jäljennöksiä rekisterin tiedoista. Luonnollisen henkilön henkilötunnus ja osoite sekä muun luonnollisen henkilön kuin sisäpiiriläisen nimi eivät kuitenkaan ole julkisia.

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

20 §

Sisäpiiri-ilmoitusta ja sisäpiirirekisteriä koskeva valvonta

Finanssivalvonta valvoo sisäpiiri-ilmoitusta ja sisäpiirirekisteriä koskevien säännösten noudattamista. Sisäpiiri-ilmoitusta ja sisäpiirirekisteriä koskevaan valvontaan sovelletaan, mitä kirkon eläkerahaston valvonnasta säädetään 3 §:ssä.

5 luku

Erinäiset säännökset

21 §

Muutoksenhaku

Muutoksen hakemisesta tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen säädetään kirkkolaissa, jollei 17 §:stä muuta johdu.

Eläkettä koskevassa asiassa noudatetaan, mitä muutoksen hakemisesta ja lainvoimaisen päätöksen poistamisesta julkisten alojen eläkelaisissa säädetään.

22 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan evankelis-luterilaisen kirkon eläketurvan rahoituksesta annettu laki (68/2016).

Valiokunnan mietintö HaVM 44/2022 vp

Helsingissä 23.2.2023

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Mari Rantanen ps
varapuheenjohtaja Mari-Leena Talvitie kok
jäsen Tiina Elo vihr
jäsen Eveliina Heinäluoma sd
jäsen Hanna Holopainen vihr
jäsen Mats Löfström r
jäsen Mauri Peltokangas ps
jäsen Juha Pylväs kesk
jäsen Piritta Rantanen sd
jäsen Matti Semi vas
jäsen Jenna Simula ps
jäsen Heikki Vestman kok
jäsen Heidi Viljanen sd
varajäsen Jenni Pitko vihr
varajäsen Ben Zyskowicz kok

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Minna-Liisa Rinne